

Michael Cox

10 huyền thoại VIKING

hay nhất
mọi thời đại

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

10 huyền thoại
VIKING
hay nhất
mọi thời đại

Text © Michael Cox, 1999

Illustrations © Michael Tickner, 1999

Bản tiếng Việt © Nhà xuất bản Trẻ, 2013

BIỂU GHI BIÊN MỤC TRƯỚC XUẤT BẢN ĐƯỢC THỰC HIỆN BỞI THƯ VIỆN KHTH TP.HCM
General Sciences Library Cataloging-in-Publication Data

Cox, Micheal, 1948-2009

10 huyền thoại Viking hay nhất mọi thời đại / Micheal Cox ; Nguyễn Tuấn Việt dịch. - T.P.
Hồ Chí Minh : Trẻ, 2013.

216tr. ; 20cm.

I. Huyền thoại. I. Nguyễn Tuấn Việt. II. Ts: Mười huyền thoại Viking hay nhất mọi thời đại.

398.2 -- dc 22

C877

Michael Cox

Nguyễn Tuấn Việt dịch

10 huyền thoại
VIKING
hay nhất
mọi thời đại

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

LỜI DẪN

Hãy tưởng tượng vào một thuở xa xưa cách đây lâu oi là lâu tại một xóm xinh nào đó ở châu Âu. Trời đã khuya lắm rồi và bạn đang ngồi bên đống lửa, quan sát những hình bóng lung linh in trên vách của cái thùng gỗ ướp lạnh mà bạn gọi là nhà. Mông của bạn tê cóng như ngồi rạp chiếu bóng và chân của bạn cứng đờ như ở trên bàn thờ. Bên ngoài, một đàn sói đang tru tréo đòi bữa tối (là *chính bạn* đó!). Và xa xa, dưới chân đồi, những gã sát nhân khủng khiếp mà bạn thường mĩa mai gọi là “hàng xóm” đang lên kế hoạch đập cho bạn đau chí chóc (và cũng chí tử) vào sáng sớm hôm sau! “Ừ!” bạn thầm nghĩ khi lắng nghe tiếng tuyết lở, đê bẹp dí kho chứa củi của bạn; “Đòi không phải là một chùm bụi những nụ cười!”

Rồi một thành viên trong gia đình của bạn bắt đầu phịa ra một câu chuyện kinh hoàng về những vị thần quyền uy, những người hùng quả cảm, những gã khổng lồ phiến nhiễu và những con quái vật thoái hóa. Chẳng phải đợi lâu la, bạn sẽ thấy kinh hoàng trước khung cảnh hoành tráng mà câu chuyện khơi ra, rồi bạn sẽ cười nắc nẻ trước những pha hài hước tuyệt vời của

nó, lắng cả người trước sự ranh mãnh bất tận của nó. Và khi câu chuyện (mà ngày nay ta gọi là “huyền thoại”) này đi đến phần kết luận hồi hộp nhất, bạn sẽ thở phào, cảm thấy nhẹ nhõm hơn hàng tỉ lần.

Trong thế giới cổ đại, huyền thoại luôn phổ biến ở khắp nơi. Ngoài tác dụng giải trí, nó còn giúp con người tìm ra một ý nghĩa cho cái thế giới hỗn độn và đầy thù địch ở xung quanh. Mười huyền thoại rón tóc gáy trong tập sách này đều kể về những cuộc phiêu lưu của các vị thần được người Na Uy, Đan Mạch, Thụy Điển (Bắc Âu) và Iceland thờ phụng vào thời kỳ trước công nguyên (TCN). Những người này được gọi chung là người Viking. Suốt thời kỳ người Viking (hay còn gọi là người Na Uy cổ) hoành hành bá đạo thông qua những chuyến đi vơ vét và cướp bóc vào khoảng năm 750-1050 TCN, các huyền thoại luôn là nguồn cảm hứng của họ. Nhờ lòng tin vào thần thánh và siêu anh hùng, nhờ nghe kể về cách thức các thần thánh, siêu anh hùng này giải quyết mọi vấn đề, họ có thêm lòng tự tin để đi tới. Giống như với mọi dân tộc vào mọi thời kỳ lịch sử, tín ngưỡng luôn đóng vai trò quan trọng trong việc

đem lại lòng can đảm để đối đầu với một tương lai bất định.

Hầu hết người Viking không có nhiều thời gian cho những việc sang trọng như đọc và viết, vì họ quá bận bịu sống cuộc đời “hành động” (và chết cái chết “hành động”). Họ truyền tụng những huyền thoại bằng cách kể cho nhau, hoặc nghe những “người kể chuyện” (mà thời đó gọi là các thi sĩ lang thang) truyền bá lại dưới dạng thơ. May sao, khi mà Thiên Chúa giáo trở thành “thời thượng” ở Bắc Âu và các vị thần Na Uy bị mất dần chỗ đứng, hai học giả người Bắc Âu đã quyết định viết lại một số huyền thoại để chúng khỏi thất truyền. Một trong hai học giả này là Snorri Sturluson, người Iceland. Snorri cho rằng các huyền thoại này rất hóm hỉnh. Ông tin những người tạo ra chúng dứt khoát phải có trí tưởng tượng phi thường và óc hài hước tuyệt vời! Ông đặt tên hai bộ sưu tập huyền thoại của mình là Prose Edda (Tụng Ca Edda) và Poetic Edda (Thi ca Edda).

Nhờ có Snorri và một số người Bắc Âu mê viết lách khác mà chúng tôi mới có 10 huyền thoại Viking hay nhất để kể cho các bạn. Chúng được cập nhật và gắn với phần “dữ liệu kỳ thú” để giúp bạn hiểu thêm chút đỉnh về thế giới mà người Viking đã từng sống. Chúng tôi không đảm bảo sẽ lược bỏ hết những phần rùng rợn, nhưng nhìn chung, chúng sẽ được cơ cấu một cách *hợp lý*.

Còn chờ gì nữa? Hãy chuẩn bị mừng mền để trải nghiệm cùng 10 huyền thoại Viking, bạn nhé!

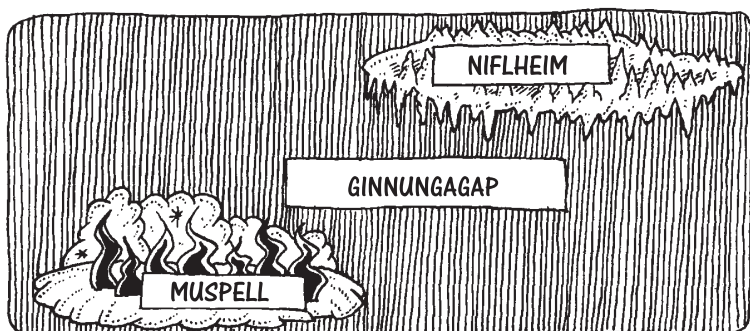
HUYỀN THOẠI I: SỰ TẠO THẾ

Thế giới mà ta đang sống quả là phức tạp và rắc rối, phải không bạn? Thế thì hãy tưởng tượng vào cái thuở ban đầu nó còn lộn xộn đến cỡ nào. Thử hình dung mà coi, đảm bảo bạn sẽ muốn bẻ tung cái đầu. Tuy nhiên, bài toán đố về việc hình thành thế giới (chưa kể những câu đố khác như “Ai đã tạo ra nó?” hay “Tạo ra nó để làm cái quái gì?” và “Có bao giờ nó được nghỉ giải lao hay không?”) đã làm cho loài người bối rối trong hầu hết thời gian tồn tại của mình. Trải qua nhiều thế kỷ, người ta đã đưa ra đủ mọi cách giải thích lý thú, từ phiên bản Thánh Kinh Thiên Chúa giáo đến câu chuyện trong Kinh Sáng thế, hay gần đây nhất là thuyết “Big Bang” (Vụ Nổ Lớn) mà các nhà khoa học rất sùng bái. Người Viking cũng có vài ý kiến riêng về việc hình thành thế giới. Cách giải thích của họ về sự khởi đầu của tất tần tật mọi thứ chính là huyền thoại đầu tiên của tập sách này. Một số chuyên gia có thể bất đồng với vài “bằng chứng khoa học” trong huyền thoại này, nhưng hãy nhớ rằng đó là câu chuyện thuần túy tưởng tượng, rất nhiều

màu sắc, chật ních những pha hành động... và cực kỳ vui vẻ! Cho nên, xin giới thiệu dưới đây phiên bản thuyết Big Bang của người Viking qua 10 bước giản đơn...

Thuyết “Vụ Cháy Lớn”: thế giới khởi đầu ra sao?

Một Lúc đầu thế giới chả là cái quái gì cả ngoài một không gian khổng lồ trống huếch hoác. Nó tràn ngập một sự trống rỗng bao la (và chán phèo) cùng một lượng khổng lồ cái... KHÔNG CÓ GÌ HẾT! Toàn bộ cái trống trơn đó được gọi là *Ginnungagap*. Ở phía Bắc của *Ginnungagap* có một miền đất sương giá, lạnh tuyết nhiều sương, mang tên là Nifheim, còn ở phía Nam thì có một miền đất khói lửa, gọi là Muspell.

Hai Đến một thời điểm, băng và lửa của hai miền đất cực bắt đầu hòa trộn vào nhau giữa những âm thanh xèo xèo, phì phò và sùng sục. Khi lửa bốc cao, băng tan ra và chảy vào *Ginnungagap* thì một người khổng lồ bỗng vươn lên từ hơi nước. Người khổng lồ này rất chi là... khổng lồ - chỉ riêng cái quần lót của hắn không thôi cũng đủ chứa toàn bộ

dân số Châu Âu hiện nay. Đó là “Vụ Cháy Lớn” hình thành người khổng lồ có tên là Ymir. Hắn được cho là sinh thể lớn đầu tiên trên thế giới. Nhưng buồn thay, đó lại là một người khổng lồ cực kỳ XẤU XA!

Ba Ymir có vô số vấn đề cá nhân rất ghê tởm. Một trong số này là hắn đổ mồ hôi rất nhiều trong khi ngủ. Một ngày nọ (chắc chính Ymir cũng không ngờ), những giọt mồ hôi khổng lồ nhóp nhép và hơi rình nhỏ ra từ cặp nách ẩm ướt của hắn đã biến thành một cặp đôi khổng lồ, một nam một nữ. Một số người vãi mồ hôi hột, số khác vãi mồ hôi cục... Ymir thì chơi tới bến – hắn vãi mồ hôi núi!

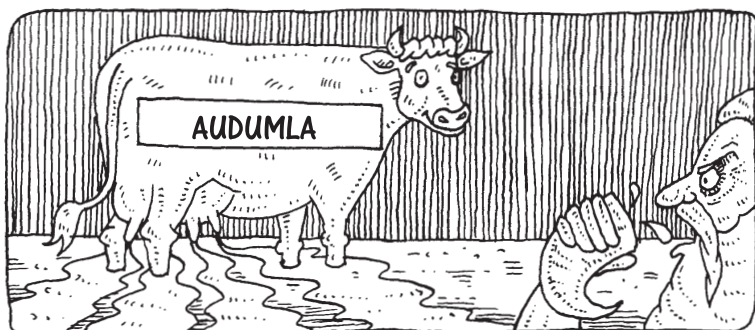

Bốn Cùng lúc, ở phần thân dưới, đôi chân của Ymir (rõ ràng là không chịu thua kém cặp nách) hợp lại nhau, tạo ra một gã khổng lồ riêng của chúng. Con quái vật *chân* chính này có đến sáu cái đầu và nó được đặt tên là Thrudgelmir. Thrudgelmir sau đó sinh ra đứa con trai một đầu tên là Bergelmir. Bergelmir được cho là ông tổ của tất cả những người khổng lồ băng giá. Những gã khổng lồ lạnh như băng này mau chóng trở thành kẻ thù không đội trời chung của các vị thần.

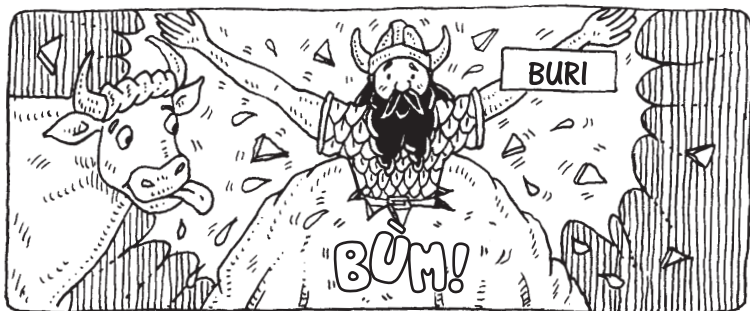

Năm Mọi sự bắt đầu trở nên tá lả, tùm lum! Một số tảng băng chảy vào Ginnungagap, biến thành một con bò khổng lồ tên là Audumla. Từ bên dưới con bò này chảy ra bốn dòng sông sữa. Phót lờ cái thực tế là những dòng sông này có thể chứa hàng tỉ con vi khuẩn có hại và những ca-lo-ri không tốt cho sức khỏe, Ymir vẫn tham lam nốc hàng tấn, hàng tấn sữa bò.

Sáu Trong khi Ymir đang say sưa với việc lạm dụng bơ sữa, Audumla cố sống sót bằng cách liếm láp một khối

băng mặn. Sau ba ngày liếm láp không ngừng nghỉ, một sinh thể bỗng tòi ra từ khối băng. Sinh thể này tên là Buri, và đó chính là ông tổ của tất cả các vị thần.

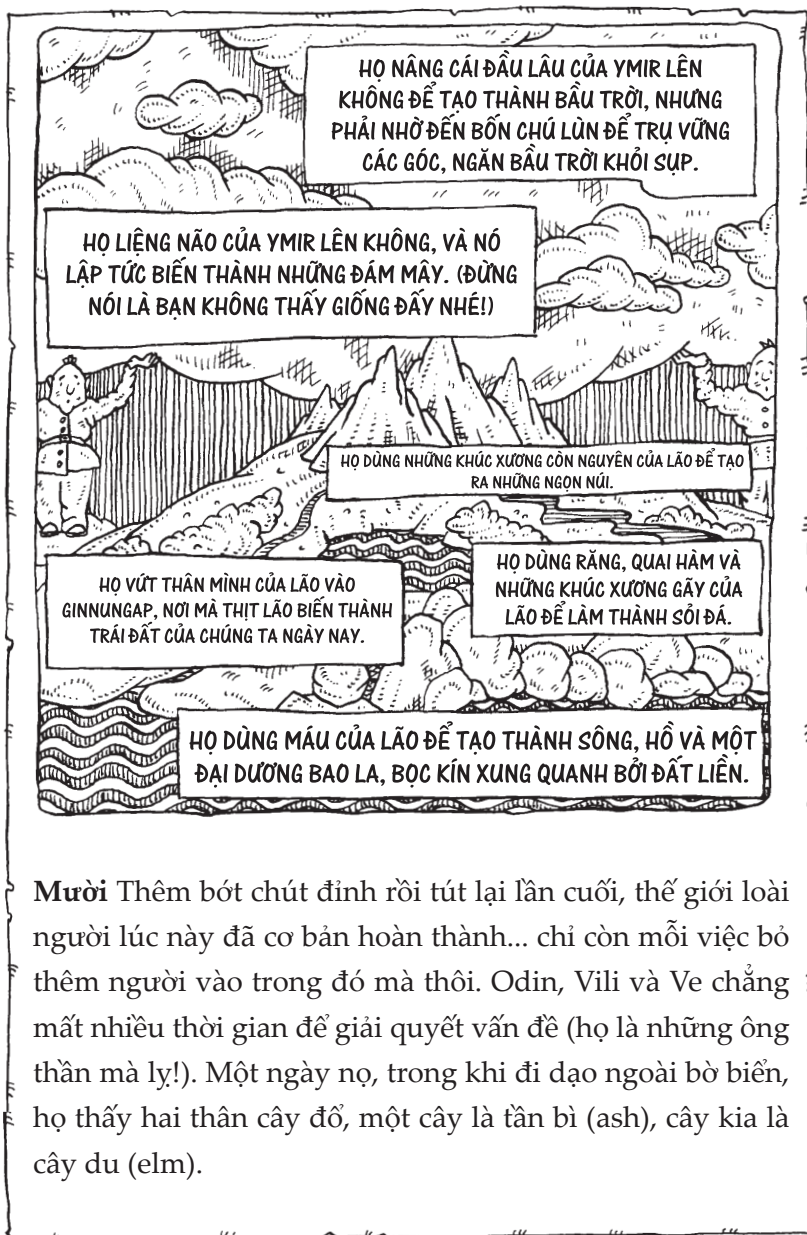

Bảy Thời gian trôi qua, Buri sinh ra một người con trai tên là Bor. Hai cha con họ bắt đầu chiến đấu với những người khổng lồ băng giá và cuộc chiến đó kéo dài hết đời này sang đời khác (lâu đến mức cả hai bên đều không nhớ mình đánh nhau vì cái gì!). Những người khổng lồ băng giá tiếp tục sinh ra rất nhiều người khổng lồ con để đẩy chúng vào cuộc chiến khi nào chúng đủ lớn (cũng không lâu lắm đâu).

Tám Mặc dù đang có cuộc chiến khốc liệt với những người khổng lồ băng giá (và có lẽ trong một khoảng khắc thiếu tỉnh táo đáng tiếc) Bor cưới một cô gái thuộc dòng giống khổng lồ tên là Besta và sinh ra ba người con trai là Odin, Vili và Ve. Ba anh em này cực kỳ căm ghét bọn khổng lồ băng giá, đặc biệt là lão Ymir to xác, xấu xa, lấm mồm hôi. Cho nên, một ngày nọ, họ giết chết lão béo này. Những dòng thác máu cuồn cuộn tuôn xuống từ thân mình của lão khiến tất cả đám khổng lồ băng giá chết đuối hết sạch tron (ha ha!), ngoại trừ Bergelmir và vợ hắn. Nhờ linh tính mách bảo, ba anh em vẫn sống sót nhờ đục sẵn thân cây, làm ra một chiếc bè giúp họ nổi lênhênh trên vũng máu, tha hồ có thời gian suy tư về hành động kế tiếp.

Chín Ba anh em (vốn là những nhà bảo vệ môi trường nhiệt thành) rất quan tâm đến việc tận dụng bất cứ mảnh thi thể nào của Ymir. Vì vậy, họ quyết định tái chế nó. Dưới đây là những việc họ đã làm:

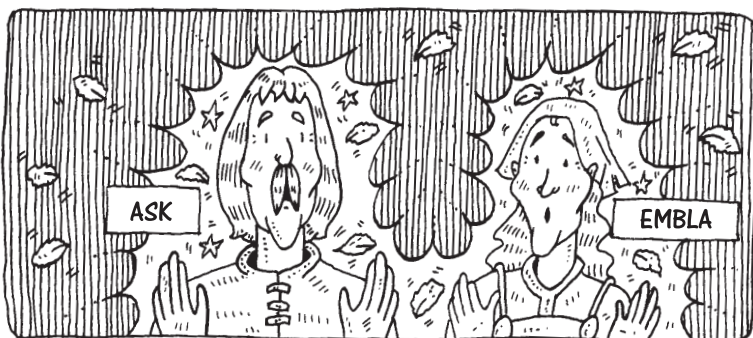

Mười Thêm bót chút đỉnh rồi tút lại lần cuối, thế giới loài người lúc này đã cơ bản hoàn thành... chỉ còn mỗi việc bỏ thêm người vào trong đó mà thôi. Odin, Vili và Ve chẳng mất nhiều thời gian để giải quyết vấn đề (họ là những ông thần mà ily!). Một ngày nọ, trong khi đi dạo ngoài bờ biển, họ thấy hai thân cây đổ, một cây là tần bì (ash), cây kia là cây du (elm).

“Hừm!” Họ đồng thanh thốt lên, đầy ngụ ý. “Biến mấy cây này thành người được không nhỉ?”

Nhanh như chớp, họ hóa phép hai thân cây thành những con người đầu tiên trên toàn thế giới! Cây tần bì biến thành một người đàn ông tên là Ask, còn cây đu biến thành một phụ nữ tên Embla. Tất cả mọi người trên thế giới ngày nay (bao gồm cả bạn nữa đấy, thưa bạn đọc) đều là hậu duệ của cặp Ask-Embla này.

Bạn đã biết sự thật rồi đó! Và sự thật ấy đơn giản một cách không thể đơn giản hơn: loài người khởi đầu là... hai khúc cây!

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ I: CẨM NANG VÀO THẾ GIỚI CÁC HUYỀN THOẠI VIKING

Thế giới các huyền thoại Viking có thể khá rắc rối, khiến bạn dễ lạc đường, nhất là khi bạn đến đó lần đầu. Ở đó có đủ thứ kinh dị, tai ương rình rập từng bước chân của bạn. Vì vậy, hãy tìm hiểu bản đồ vẽ tay trang 20-21 trước khi mong diện kiến các nhân vật kỳ lạ và tuyệt vời đang sống ở trong đó.

Làm ơn lưu ý: khoảng cách giữa các địa điểm không theo tỷ lệ xích. Thời gian cũng thế, cuộc hành trình của bạn có thể kéo dài từ năm phút cho đến... năm ngàn năm!

1 Chín thế giới

Sau đây là vài lời giải thích trước khi bạn tham gia tour du lịch có hướng dẫn (sơ sơ) này. Thế giới (hay vũ trụ) trong các huyền thoại Na Uy được hình thành từ chín thế giới khác nhau. Do các phiên bản viết tay của các huyền thoại là khá sơ sài (chưa kể tất cả chúng đều là bịa!), không ai biết chắc chắn chín thế giới đó là gì và ở đâu. Để đơn giản, chỉ cần bạn nghĩ về chúng như sau: đó là chín nơi chốn có tên là Asgard; Midgard; Jotunheim; Vanaheim; Nidavellir; Svartalfheim; Alfheim; Nifheim và Muspel hay Hel gì gì đó! (Nếu bạn thấy quá rối rắm, hãy hình dung các tài xế taxi và người đưa thư còn đau khổ biết nhường nào!)

2 Asgard

Asgard là mái nhà (hay thế giới) của các vị thần. Nó cực kỳ “thượng lưu”, được bảo vệ cực tốt và nằm cao chót vót so với Midgard, nơi tham quan kế tiếp của chúng ta. Asgard chứa đầy ắp không gian xanh và sang trọng, những cung điện làm từ kim loại quý và đá quý. Cái nơi hoành tráng với nhiều tiện nghi cao cấp này được các vị thần sử dụng một cách hết sức thông thạo.

3 Midgard

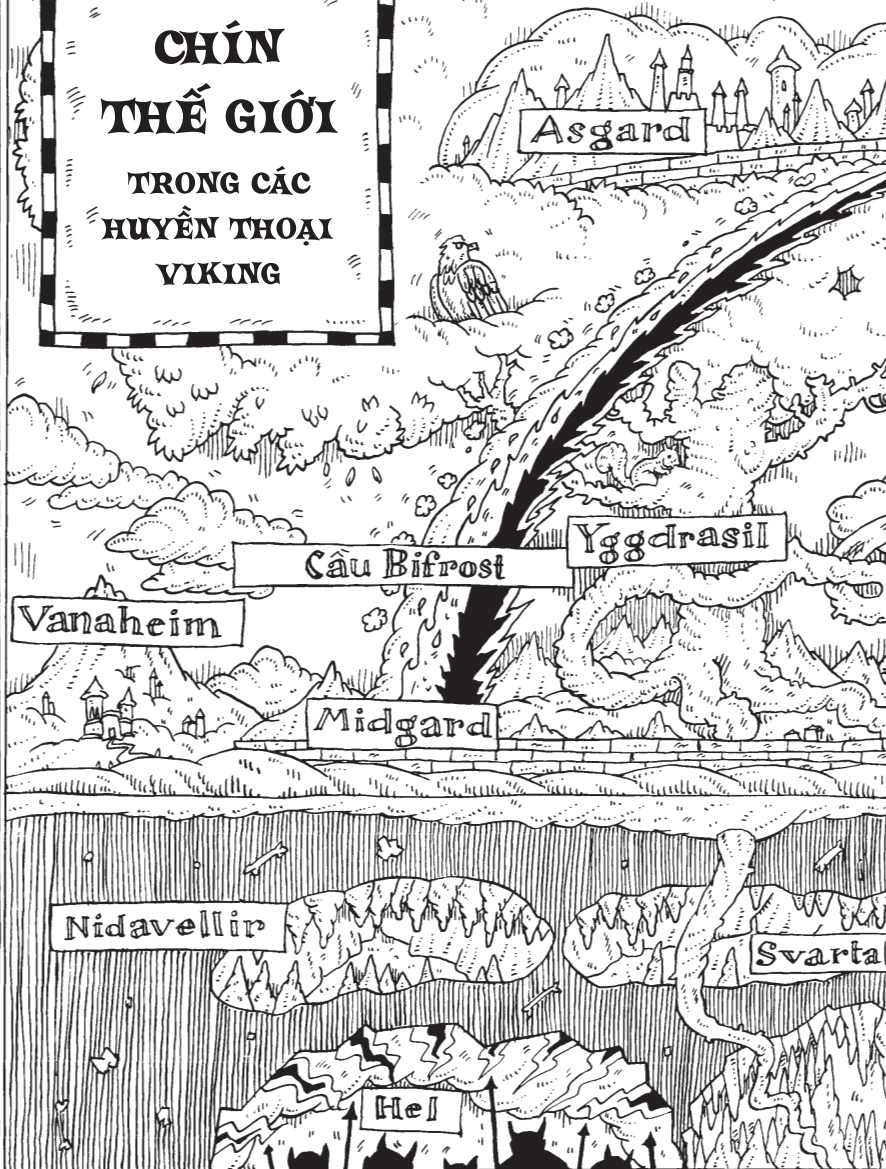
Midgard đôi khi còn được gọi là “Thế giới chính giữa”. Các vị thần gia cố nó bằng những tường thành khổng lồ làm từ lông mi của Ymir. Sau khi tạo ra những con người đầu tiên (Ask và Embla), họ giao Midgard cho loài người, hoàn toàn miễn phí! (Chắc chắn họ cảm thấy mình rất chi là hào phóng). Từ ngày đó, nó trở thành thế giới của loài người, hay còn gọi là trần gian (cho nên, bạn sẽ cảm thấy nơi đây giống như nhà của bạn).

4 Jotunheim

Jotunheim là miền đất (hay thế giới) mà Odin trao cho những người khổng lồ sau thời kỳ Tạo Thế. Nó nằm ở mép đại dương và ở mút phía đầu bên kia Midgard. Đó là một nơi đầy băng đá và chẳng có thứ gì khác. (Chắc chắn là không có cây cọ và những bãi biển cát trắng rồi!). Jotunheim là nơi mà các kiểu đại trượng phu như thần Thor (hay các thầy giáo môn thể dục) đến để kiểm

CHÙN THẾ GIỚI

TRONG CÁC
HUYỀN THOẠI
VIKING

tra sức mạnh và chứng tỏ lòng can đảm có giới hạn của mình. Người khổng lồ băng giá Bergelmir và bà xã của hắn đổ bộ xuống Jotunheim sau khi thoát chết trong cuộc đại hồng thủy máu. Họ định cư ở đó và hằng hái lao vào sản xuất thật nhiều đá và... các em bé khổng lồ mà sau này trở thành nỗi phiền nhiễu thường trực của các vị thần và loài người.

5 Niflheim, Hel và Muspell

Niflheim và Hel (Hel đôi khi còn được gọi là Địa Ngục) là những phần của thế giới ngầm, và đó là những nơi thực sự rất khó sống. Không ai biết chắc đó là hai thế giới riêng biệt hay Hel chỉ là một “chi nhánh” của Niflheim. Điều duy nhất chắc chắn là chúng nằm khá gần nhau. (Cho nên... nếu bạn bị ai đó chặn lại, hỏi đường đến Niflheim, thì sẽ rất OK nếu bạn nói, “Xuống Địa ngục đi!”). Còn Muspell là một miền đất lửa nằm sát mé Niflheim.

6 Vanaheim

Vanaheim là miền đất (hay thế giới) của gia tộc các vị thần mang dòng họ Vanir. Dòng họ Vanir này gồm toàn những vị thần yêu hòa bình. Họ thích làm những việc như cày bừa, đánh bắt cá. Sau khi có chút bất đồng với gia tộc các vị thần khoái chiến tranh mang dòng họ Aesir, hai bên lại làm lành với nhau. Một số ít vị thần dòng Vanir đã rời bỏ quê nhà, đến sống chung với các

vị thần Aesir tại Asgard. Kết quả là, so với Asgard và dòng Aesir, Vanaheim và dòng Vanir rất ít được nhắc đến trong các huyền thoại. Điều này cũng có lý của nó, phải không bạn? Dầu sau thì huyền thoại về các vụ mùa bội thu hay huyền thoại các chương trình quản lý sâu ăn trái không thể nào hấp dẫn (dầu chỉ bằng phân nửa) bằng những chiến công man dại và gian trá. Bạn nghĩ sao?

7 Nidavellir, Svartalfheim và Alfheim

Đó là ba thế giới của các “chăn tinh” và người lùn. Bạn sẽ biết thêm về họ trong huyền thoại 5.

8 Gladsheim

Gladsheim không phải là một trong các thế giới mà là một cung điện cực kỳ sang trọng ở Asgard đóng vai trò giống như phòng hội nghị năm sao kiêm trung tâm huấn luyện cho các vị thần. Khi nào có khủng hoảng xảy ra hay khi cần thông qua những quyết định quan trọng, các vị thần tụ tập tại đây, làm một cuộc cãi cọ linh đình nhằm củng cố tinh thần làm việc nhóm, sau đó đi ra ngoài đá đít những người khổng lồ (hoặc bất cứ ai dám cả gan chọc tức họ)!

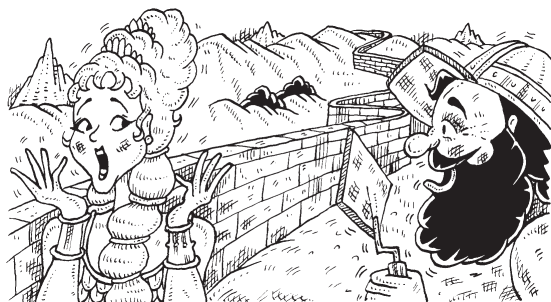
9 Yggdrasil

Yggdrasil là một ngọn cây siêu bụi vươn ra toàn bộ thế giới các huyền thoại Viking. Asgard nằm ở nhánh cây trên đỉnh, Midgard bao quanh thân của nó, còn

Netherworld (Thế giới ngầm) thì nằm ở phần phía dưới nữa (đáng lắm, phải không ạ?) Nó có ba cái gốc lớn vươn tới Niflheim, Asgard và Jotunheim. Luôn có một con sóc chạy lên chạy xuống ngọn cây đó và một con ó hay điều hâu đậu trên các cành. Tương truyền, ngọn cây lớn này sẽ tồn tại vĩnh viễn (ít ra cho đến khi ai đó thay thế nó bằng một trung tâm mua bán ở ven đô).

10 Cầu Bifrost

Cầu Bifrost là lối đi chính nối giữa Asgard (Thiên đàng) và Midgard (Trần gian). Tương truyền, cầu này được làm từ lửa đỏ, nước xanh lam và không khí xanh lục. Người ta còn gọi nó là Cầu Vồng. Sử dụng nó không phải mất phí cầu đường, nhưng Thor - thần sấm sét của người Viking - không cho ai vượt qua vì ông sợ cây cầu bị cũ đi và khi xét (khám xét) thì sét (sấm sét) của ông sẽ bị sét (gỉ sét). Kết quả là Thor phải đi vòng một quãng dài để đi đến Midgard hoặc bất cứ thế giới nào.

HUYỀN THOẠI 2: THÀNH ASGARD ĐƯỢC XÂY CÁT NHƯ THẾ NÀO?

Như bạn đã biết, ít lâu sau khi thế giới được tạo ra, hai dòng họ nhà thần Aesir và Vanir đã cãi cọ nhau chút đỉnh và giao chiến với nhau. Đến một lúc, các bên đều thấy rõ sẽ chẳng có ai chiến thắng trong cuộc chiến đó, vì vậy họ làm lành với nhau và tuyên bố hòa bình. Rủi thay, cuộc chiến đã để lại những bờ thành đổ vỡ quanh Asgard, trông chẳng “hợp thời trang” chút nào. Chúng cứ tồn tại như thế trong suốt nhiều năm trời vì các vị thần rất sợ bị bắn tay hoặc phải làm những việc hèn mọn, mất phẩm giá, nói nôm na là họ sợ phải dọn dẹp cái đồng cỏ bần đó. Ngoài ra, việc dọn dẹp này cũng có vài bất lợi vì nếu không có các tường thành, họ rất dễ bị tấn công bởi đám khổng lồ băng giá hay khổng lồ đá, vốn dĩ rất hung dữ. Sớm muộn cũng phải có một hành động nào đó thôi! Huyền thoại thứ hai (trong số 10 huyền thoại hay nhất) liên quan đến việc tái thiết tường thành. Đây là câu chuyện do nữ thần tình yêu Freyja thuật lại. Có lẽ nàng rất bức mình về việc các vị thần nam cứ trù trù mãi với tình trạng phòng vệ yếu kém của họ.

Chào các thần! Ta là Freyja, Nữ thần Tình yêu, con gái của thần biển Norse. Ta còn được mọi thần xem là khá dễ thương nữa đấy. Hi hi. Thành thật mà nói ta đẹp lòng lắm, đẹp hết chỗ chê, mặc dù ta chỉ nhũ thân như vậy với chính mình mà thôi.

Ta muốn kể cho các ngài câu chuyện về bức tường thành của chúng ta. Nó thật là lạ lùng và các ngài đang kẹt cứng trong đó. Là ta nói về câu chuyện chứ không phải bức tường!

Ngay sau vụ Táo Thố, các ngài bắt đầu tha hóa lung tung cả. Năm nhĩ các ngài là như thế nào, các ngài biết rồi đó - lúc nào cũng muốn chứng tỏ mình ngon lành hơn kẻ khác. Về cái vụ đâm thui nhau liên miên thì các ngài luôn luôn hăng tiết vút, chẳng khác chi muốn thuở chó (thần) và mèo (thần)! Nếu hỏi ý kiến ta thì các ngài chỉ là một đám con nít-thần to xác mà thôi!

Sau một hồi - khi các ngài đã rũ rượi hết cả ra - mọi chuyện có lắng dịu đi đôi chút. Nhưng đến lúc đó, bờ thành đẹp quanh Asgard đã thành đống xà bần mất tiêu rồi.

Thật ra, điều này chả có gì đáng ngạc nhiên khi mà cứ năm phút các ngài lại đập đầu nhau vào đó! Cứ như thế nó là đồ bỏ

không bằng. Xin thưa, chúng ta còn cần nó để phòng thủ trước bọn khổng lồ và quái vật! Nhưng các ông thần rồi hơi các ngài chẳng chịu nhúc nhích một ngón tay để xây dựng lại nó!

"Ta đã một lần mở miệng thỉnh cầu thì cứ sao không lại nhai tiếp một ngàn lần!" Ta nghĩ thế nên nói luôn, "Định bao giờ mới xây lại tường lại đây, đồ gậy?"

Nhưng câu trả lời duy nhất ta nhận được lại là, "Nghe nàng nói chưa, nàng lại ca cẩm nữa kìa! XẤY LẠI TƯỜNG LỘ DI! ĐÓN ĐÓN CÁC VỊ TINH BỊ TẮC LỘ GIỮM CÁC CỎI! LÀM RẼ BĂNG CÁC LÃNH NGUYỄN DI CHỐ! PỬA NGAY CÁC BÃI CÁN BỊ LÚN ĐÓ! ĐỢT TỨC TÀI CÁC CỤC BĂNG RỈ NƯỚC KIA! Nàng lại nhai nghe nhức hết cả đầu!"

Khi ta bắt đầu tuyệt vọng, không mong chờ gì tường thành được xây lại, thì "gã thợ xây bí ẩn" đó xuất hiện.

Hắn ta vẫn vờ đi vào Asgard cứ như thể chẳng có chuyện quái gì phải lo toan ở trên đời. Hắn đảo mắt nhìn những bờ thành :

vờ, cứ vài phút lại dùng chân để kéo chiếc quần xệ. Đó là loại quần của dân xây dựng mà các ngài biết rồi đó, nó luôn xệ xuống, để lộ ra phần trên của chiếc mông. Và chiếc mông

này quả thật là rất BU - Nồi trắng ra, đó là một chiếc mông
STEUBU! Mà hẳn ta nhìn chung cũng là một gã rất TO
BU... nhưng trông có vẻ rất có năng lực.

"Bức tường của mấy ông cần sửa sang một chút đấy," hắn
nói với các thần.

"Phải nói là xây mới lại mới đúng, anh bạn a,"
Thần sếp Odin đáp.

"Trong trường hợp đó, TÔI chính là người"
các ông cần!" gã thợ xây nói.

"Mi tự cho mình là thích hợp à?"

Thần Loki, vị thần chuyên chơi

đùa, cất tiếng hỏi.

"Ừa!" kẻ lạ mặt nói. "Tôi và con ngựa của
tôi giải quyết vụ này cái rụp!"

Nói đoạn hắn huýt sáo inh

ôi. Chỉ lát sau, con ngựa giống
to xác đồ đã phi nước đại tới, mũi thì khìn
khịt, chân thì giậm giậm, và từ chỗ ấy thải ra
lung tung khắp mọi nơi những hòn màu nâu
nâu của thiê nguyên liệu làm phân bón.

"Hừm, trông có vẻ hứa hẹn đấy!"
Thần Odin nói, ném cái nhìn cân đong
vào gã thợ xây và con ngựa của hắn.

"Vậy mi muốn thưởng công bằng cái gì?"

"Bằng cô nàng ở trên kia!" gã thợ xây nói, tay trở vào... chính ta! "Cô tóc vàng có đôi mắt xanh thô lỗ và hàm răng trắng mịn bạc hà đỏ! Tôi muốn lấy cô ta!"

Ta không tin nổi tai mình nữa. Ta á khẩu luôn. Cứ như các thần vừa lấy cây linh sam quất trúng vào ta vậy!

"Nhưng nàng là Freyja! Nàng là nữ thần tình yêu mà!" Thần Odin thẳng thốt.

"Ừ, thì sao, đó là cô em mà tôi muốn trao gửi trái tim!" gã thợ xây nói, chắc nịch như tấm lịch.

"Hắn muốn cưới... FREYJA cơ đấy!" các thần khác cũng muốn á khẩu.

"Mi đâu muốn gì NHẤT U, đúng không?" Thần Loki xen vào, giọng mỉa mai như thường lệ, "Ta đoán lần sau thế nào mi cũng đòi cả Mặt trời hay Mặt trăng!"

"Lạ ghê ta ời," gã thợ xây cười toe toét, "Đó CHÍNH XÁC là những gì tôi muốn. Phần thưởng cho công việc của tôi là Freyja VÀ Mặt trời VÀ cả Mặt trăng luôn! Nhưng tôi hứa sẽ không đòi hỏi gì thêm nữa đâu!"

Thần Odin, thần Loki và tất cả các thần khác bèn túm tụm nhau, huyền thuyên một hồi lâu. Sau đó thần Odin gọi gã thợ xây ra và nói, "Mi được toại nguyện, nhưng với hai điều kiện!"

"Hai điều kiện đó là," thần Loki tiếp lời đầy bợ đỡ, "mi phải xây một tường thành bọc gấp đôi lúc trước và hoàn thành nó trong vòng sáu tháng. Nếu không đáp ứng được, coi như mi

làm công không... dù một khoảnh xúc-xích bọn ta cũng không cho mi!”

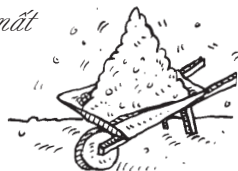
“Xi... các ông muốn tôi làm nhiều hơn chứ gì?” gã thợ xây nói.

“Thì mi chả vùi vĩnh nhiều hơn đó sao?” Thần Loki đáp.

“Các thỏa thuận của chúng ta phản ánh thực tiễn thương mại ngày một gay go trong thế giới mà chúng ta đang sống. Thôi được, *THẦN LOKI* đã nói rồi đó.” Thần Odin vỗ sung, trở tay vào thần Loki. “Mi chịu thì chịu, không chịu thì thôi!”

“Ồ, tôi và chú em Svaldifari này sẽ xoay sở được thôi,” gã thợ xây nói, tay vỗ vỗ vào bụng con ngựa giống, rồi đá lông nheo với ta thêm phát nữa. “Chúng tôi bắt tay vào việc ngay đây!”

“Đa tạ nhe, thần Loki,” ta lên tiếng trong khi gã thợ xây bư con và con ngựa to vật vã của hắn bắt đầu chuyển xà bản cừ như hắn không muốn mất một giây nào (mà hắn có giây nào đâu để mà mất). “Ta không ngờ thần ngài lại dám ép duyên ta với con hà mã già ở dưới kia!”

“Nghe ta nói nè, Freyja!” Thần Loki thì thầm “Nàng không phải lo lắng gì đâu! Hắn sẽ *KHÔNG BAO GỜ* làm xong kịp! Một người một ngựa thì xây thế quái nào nổi một tường thành to như thế, trong một thời gian ngắn như thế. Nhưng trông hắn cũng tháo vát ra phết đấy chứ... cho nên chắc

hắn cũng làm được ít nhiều! Ta đồ rằng hắn sẽ xây được ít nhất một nửa tường thành mà chẳng được hưởng cái quái gì!”

“Hy vọng là thần ngài không nói sai.” Ta nói.

Nửa tường thành chỉ là chuyện nhỏ! Gã thợ xây và con ngựa làm việc cù như MỘT TRẦN người bình thường. Sau ba tháng, một nửa tường thành đã xây xong. Sau năm tháng, tường thành chỉ còn thiếu vài trăm mét nữa là hoàn tất!

Và đó không phải là của được chẳng hay chớ đâu nhe! Việc nào việc nấy đều hoàn tất một cách đẹp đẽ, đâu ra đấy. Gã cục mịch này là một nghệ nhân đích thực, dù mỏng to hay không mỏng to! Và nói về sức vóc thì con ngựa của hắn không thể nào

gọi là ngựa nữa! Thần sấm sét Thor thấy rất ẶN TƯỜNG. Khi bàn về MÃ LỰC, thần ấy nói như sau, “Hôm nọ ta thấy con ngựa đó chỉ bằng hàm răng mà kéo được vài tấn đá cuội lên một sườn đồi cực dốc!”

Tóm lại là, khi thời hạn chỉ còn một tuần và chỉ còn sót lại mỗi chiếc cổng chính là chưa hoàn tất, tình hình có vẻ như đi theo chiều hướng chẳng bao lâu nữa thần nữ ta sẽ phải chia sẻ bữa điểm tâm bánh lọt ngô với gã thợ xây. Đó là chưa kể cả thế giới này sẽ chìm vào màn đêm bất tận sau khi Ông Mặt trời và Bà Mặt trăng cũng bị giao nộp luôn cho hắn! Tất cả chư thần chúng ta đều lo sốt cả vó!

Nhưng ngay lúc tưởng như sắp thua chấy túi thì đã xảy ra chuyện. Gã thợ xây đi làm với bộ mặt dài như bản danh sách ám sát của một con sói đói.

Có thể thấy ngay cái lý do hiển hiện của bộ mặt đura đăm này: hắn đã để mất con ngựa và hắn chả vui vẻ chút nào về chuyện này. Dù có cố cách mấy, không có con ngựa trâu bò kia, công việc của hắn chả nhích lên bao lăm. Hắn nhăn nhó, hắn rên rĩ, hắn vã mồ hôi, hắn chửi đổng, nhưng dù hắn có vật vã cỡ nào các chư thần đều sớm thấy hắn trễ hạn là cái chắc. Chỉ còn mỗi cánh cổng thôi mà thời gian của hắn thì lại sắp cạn kiệt rồi. Và chính vào lúc đó mà cuộc tính sổ bắt đầu.

"Xin lỗi nha, thợ xây," thần Odin lú đầu ra, nói. "Game đã over mà mi vẫn chưa xong việc, cho nên..."

"Nhưng nó ~~GIẤY~~ xong rồi mà," gã thợ xây cự lại. "Chỉ còn có cánh cổng nữa thôi, chẳng lẽ ông không cho tôi làm nốt. Trong sáu tháng, tôi đã xây được cho các ông hai ngàn kilômét tường thành rồi còn gì!"

"Nhưng còn thiếu cánh cổng!" Thần Odin nói, "Chưa xong là chưa xong!"

"Để tôi nói ông nghe," gã thợ xây nài nỉ. "Tôi chỉ lấy Freyja và Mặt trời, còn Mặt trăng thì các ông cứ giữ, coi như khoản phạt tiền đó!"

"Nghe đây, đồ nhũn não, thỏa thuận là thỏa thuận!" Thần Odin quát lớn. "Cho nên mi đã thua trắng tay rồi, hiểu chưa!"

Cuộc đấu khẩu mỗi lúc một tứ tung nước miếng. Thần Odin và gã thợ xây đang cãi nhau chỉ chóc về vụ được ăn cả, ngã về không và các thần đang găm giữ, làm mất đi thì...

Thor đứng định bước vào.

"Chờ chút đã, cha," thần ấy nhỏ nhẹ nói rồi đẩy thần Odin sang bên,

"Theo con, tình huống này phải trông cậy vào tài ứng biến lấy lòng và cách ứng xử tinh tế của con." Nói vừa dứt, thần ấy vả một cú như trời giáng vào miệng gã thợ xây.

Đó là lúc gã thợ xây lộ diện thân phận thực sự của hắn. Với một tiếng găm giận dữ, hắn liệng chiếc nón bông bầu dục và bộ áo khoác. Tất cả các chư thần đều lập tức nhận ra hắn chính là một... NGƯỜI KHÔNG LỖ BẮNG GIẤ! Thật ra ta đã nghi ngờ điều này từ lâu rồi. Thì đó, cứ nhìn cái thân hình kích cỡ 16 cái phòng ngủ của hắn mà xem.

Các thần tức thì gào lên "ĐẤNH NÓ! ĐẤNH NÓ! ĐẤNH NÓ!". Hai trong số họ bắt đầu nhào vô, hoàn toàn điếc đặc trước tiếng hét của IA "Cẩn thận cái tường!". Trước khi mọi sự đi xa hơn, thần Odin hét lên, "Chộp lấy nè, Thor!" rồi ném lẹ Mjollnir, chiếc búa hộ thân của thần ấy. Thần Bằng cánh tay còn rảnh, Thor chộp lấy chiếc búa siêu hạng đó, lập tức phang một phát sấm sét

vào chỗ hiểm của gã móng bự làm hắn lăn quay ra chết toi như một miếng bí-tết!

Chuyện là như thế. Chúng ta tiếp quản được bức tường thành đã xây lại mà chẳng mất gì cả. Ngoài ra, một gã khổng lồ bằng giá nguy hiểm đã chết ngắc ngứ, Mặt trời và Mặt trăng vẫn bình thân như vại, và thân nữ ta không phải chia sẻ tấm chăn ấm với cái gã to bằng cả Lapland đó!

Ta nghĩ lúc này các thần ngài đang thắc mắc con ngựa Svaldifari đã đi đâu về đâu. Thiệt tình mà nói, ta cũng chả biết gì cho đến vài tháng sau, khi ta hỏi thần Loki có nghe ngóng được tin tức gì về nó hay không. Dĩ nhiên là thần ấy biết quá rõ!

"Khi nhận thấy chúng ta sắp sửa phải trả công, tức phải giao nộp cả nàng lẫn Mặt trời và Mặt trăng cho hắn," thần Loki nói, "các thần đều rất lo lắng. Chúng thần ta không muốn mất đi nguồn ánh sáng của đời mình."

"Thần ngài nghĩ về ta như vậy quả là rất tử tế," ta nói.

"Thật ra, ý ta nói về Mặt trăng và Mặt trời cơ!" thần Loki nói. "Nói gì thì nói, điều tồi tệ hơn nữa là các thần bắt đầu trách cứ ta vì đã đưa ra cái thỏa thuận đó. Ta bên phải sử dụng cái quyền năng biến hóa của ta để biến thành bất cứ thứ gì tùy ta chọn. Nàng nghĩ coi, có thứ gì nhỏ bé, ngọt ngào mà con ngựa giống bự chẳng, mở hôi đầm đìa đó không thể nào cự tuyệt?"

"Ồ... viên đường phèn?" Ta thử đoán.

"Không phải đâu Freyja!" Thần Loki nói. "Ta biến thành con ngựa cái xinh xắn, dễ thương chưa từng thấy. Rồi ta lon ton

đi thẳng ra cánh rừng, nơi gã khổng lồ và con ngựa của hắn đang thu thập gỗ để xây tường. Ta nhảy tung tung để Svaldalfari nhận ra ta, rồi ta ngoáy ngoáy chiếc đuôi để cặp mắt nó bị hút vào ta. Và quả thật, mắt của nó không thể rời ta nữa. Cuối cùng, với một cú hất bôm, nó giật cương khỏi tay gã thợ xây và vài phút sau, ta và nó đã sóng đôi nhau cùng nhong nhong lên núi, háo hức nép bên nhau và tiếp theo đó là...”

“Gangnam Style?” Ta đoán tiếp.

“Chính xác! Điệu múa nhảy ngựa!” Thần Loki đáp cùng một cái nheo mắt.

Cho nên, thưa các thần, đó chính là lý do vì sao gã thợ xây đi làm mà không mang theo ngựa.

Các ngài có thể nói ta có được câu chuyện này trực tiếp từ mồm ngựa!

Câu chuyện của ta đến đây là kết thúc - ngoại trừ một bước ngoặt cuối cùng trong câu chuyện ngựa ngổn ngang này. Các thần có nhớ chăng, ta đã nói rằng, sau sự kiện với gã khổng lồ, vài tháng trời ta không biết tin tức gì về con ngựa. Đó là vì, sau khi thần Loki và con Svaldalfari nhong nhong lên núi, thần Loki đã biến mất hàng tháng, hàng tháng trời, khiến các thần mất hết cả hy vọng gặp lại được thần ấy. Nhưng ngay lúc đó thần Loki mò về tới Asgard, tay dắt theo một chú ngựa non dễ thương ơ là dễ thương.

“Con này là sao?” Thần Odin hỏi, tay vỗ vỗ chiếc đầu xinh xắn của con vật.

"Nó là Sleipnir," Loki hãnh diện nói.

"Con trai của ta đấy!"

"CON TRAI của... thần ngài ư?"

Cả ta lẫn thần Odin cùng bối rối thốt lên.

"Thì đó, nó là... ngựa con của ta mà!" Loki nói. "Nó là kết quả cuộc trăng hoa nho nhỏ của ta với Svadilfari hồi ta có bề ngoài giống ngựa hơn là thần."

"Wow!" Cả hai ta cùng trầm trồ. "Thần ngài quả là một vị thần muôn hình vạn dạng!"

"Thưa thần Odin, nếu thần ngài muốn thì nó thuộc về ngài!" Thần Loki nói, trao sợi cương cho thần Odin.

Ta thấy ngay thần Odin rất mê mẩn Sleipnir, đặc biệt là BỐN chiếc cẳng thừa của nó (điều mà mấy con ngựa bình thường đời nào có). Cho nên, không hề do dự, thần Odin nói, "Cảm ơn thần Loki. Ta thích nó lắm!"

Thần Odin không bao giờ phải hối tiếc về quyết định này. Sleipnir thực sự chứng tỏ là món quà của một vị thần. Nó chạy biết xa mọi con ngựa trên thế giới. Và nó có một chiến công tuyệt vời là đưa được thần Odin đến Miền đất của Tộc thần rồi quay trở về. Ngoài ra, nó có thể phi trên mặt nước và bay cao lên trời. Quả là một con ngựa đa năng trên đời chỉ có một!

Đến đây, câu chuyện của ta thực sự kết thúc. Ta không nói gì thêm nữa đâu mà các thần lo. Ta cảm thấy mệt là như con bạch mã rồi đây nè.

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 2: PHÒNG TRANH CÁC VỊ THẦN

Khác hẳn các vị thần trong hầu hết các tôn giáo khác, các vị thần Viking không sống hoài sống mãi. Người Viking tin rằng, mặc dù các vị thần có vô số phép lạ, họ vẫn không thể nào thoát được cái chết... cũng y như con người vậy! Các thần của họ vẫn có thể gặp nguy, vẫn có thể già đi (tuy là cực kỳ chậm, vì các thần có phép mà), vẫn có thể hục hặc với nhau, vẫn có những sai lầm ngớ ngẩn và cuối cùng... vẫn có thể bị kẻ thù hủy diệt. Nói cách khác, các thần rất giống với bản thân người Viking ở nhiều phương diện. Dưới đây là mười vị thần Viking hàng đầu. Bạn thích thần nào? Danh sách này không tuân theo trình tự vai vế, và nó đã loại trừ hai vị “thần sếp” là Odin và Thor vì họ sẽ còn được nhắc tới nhiều ở các phần sau.

1 Freyr

Freyr là vị thần Na Uy cực kỳ đẹp trai. Ông là thần thời tiết và nắng ấm. Cha của ông là Njord, thần biển và gió (đại đế cũng là thần thời tiết). Hai cha con này thuộc gia tộc các vị thần mang dòng họ Vanir. Trong cuộc chiến Aesir chống Vanir, họ bị bắt về Asgard cùng em gái Freyja của Freyr để làm con tin. Khi cuộc chiến kết thúc, họ quyết định ở lại Asgard.

Phương pháp giao thông của Freyr là sử dụng cỗ xe do hai con lợn rừng kéo. Nhưng ông cũng khoái lang thang trên lưng con lợn lòi khổng lồ có tên là Gullinbursti. Ông thường đi du lịch ra biển trên một con tàu có thể gấp xếp được tên là Skidbladnir. Sẽ đề cập sau về con lợn lòi và chiếc tàu này. Ông là chủ nhân đầy kiêu hãnh của thanh gương thần sáng giá, có thể tự nó chiến đấu lúc nào cần. Nó thực sự hữu dụng khi có kẻ nào dám chà khịa với ông, nhưng Freyr không hề có tinh thần ầu đả. Một trọng trách khác của Freyr là cai trị Alfheim, miền đất của chồn tinh và chuyện cổ tích.

2 Freyja

Freyja là cô em sinh đôi của Freyr, và là nữ thần xinh đẹp nhất trong số các nữ thần. Freyja là nữ thần tình yêu và sinh sản. Nàng lấy một vị thần tên là Odur và thường xuyên di chuyển trên một cỗ xe do hai con mèo kéo. Trong cung điện của mình, nàng cũng nuôi rất nhiều mèo. Freyja luôn đeo trên cổ một sợi dây chuyền kỳ diệu tên là Brisingamen do những chú lùn

cống nạp để đổi lấy vài cái hôn hít, âu yếm và vài thứ khác nữa. Nàng còn có một chiếc áo khoác bằng lông chim ưng, giúp nàng tung cánh bay cao. (Những thứ này chỉ có tác dụng với các vị thần Na Uy, vì vậy hãy bỏ ngay cái tấm chăn đó xuống!) Người Viking nghĩ nhiều về Freyja đến mức họ lấy luôn tên

nàng để đặt tên cho một ngày trong tuần. Cho nên, ta mới có câu nói quen thuộc “Đã quá, hôm nay là Freyjadag (ngày của Freija)”. Sau này, người Anh chỉnh lại một chút, thành ra “Đã quá, hôm nay là Friday (Thứ Sáu)”.

3 Frigga

Frigga đôi khi còn được gọi là Frigg, theo tiếng Anh thì nghe rất “linh tinh”. Bà là nữ thần thuộc hàng top và cũng là hoàng hậu của tất cả các vị thần dòng Aesir. Frigga là con gái của Odin và Jord. Khi trưởng thành, bà được gả cho Odin (phải, cũng chính là cha của bà! – các vị thần Na Uy cho phép những cuộc hôn nhân như thế này). Cung điện của bà có tên là Fensalir. Đó là một dạng “nhà đoàn tụ trên thiên đường” dành cho những cặp tình nhân thuộc giống người được thỏa nỗi nhớ nhung xa cách do một trong hai người yêu nhau bị chết dưới trần gian. Sau khi được đoàn tụ ở Fensalir, họ có thể yên tâm ở bên nhau mãi mãi (điều này cũng có thể trở nên rất bất tiện nếu họ lại bất ngờ muốn chia tay với nhau), Frigga luôn dắt kè kè ở dây lưng một chùm chìa khóa để mọi người biết rằng bà là một “nội trợ phu nhân” chân chính kiêm “tay hòm chìa khóa” của tất tât mọi thứ ở trong nhà. Bà còn có phép biến quần áo từ màu sáng sang màu tối. Bà có mười một nàng hầu để giúp bà khâu những sợi chỉ vàng, dệt lên những áng mây muôn màu sắc trên một cỗ máy dệt khổng lồ bằng đá quý. Bà là mẹ của Balder và Hod, cả hai đều gây cho bà rất nhiều lo lắng (sẽ kể sau).

4 Balder

Balder là con trai của Odin và Frigga. Chàng thông minh, đẹp trai và thuộc loại không bao giờ có một suy nghĩ xấu xa nào trong đời. Chàng lấy nữ thần Nanna (nữ thần của cây cỏ, và không hề là đồ bỏ!). Balder có biệt tài đọc và viết những ký tự bí ẩn gọi là run (một loại chữ viết của Bắc Âu vào đầu thiên niên kỷ). Ngoài ra, chàng còn có khả năng dùng thảo dược chữa trị mọi loại bệnh. Chàng sống trong một cung điện nguy nga tên là Breidablik, nơi có vòm mái bằng vàng và những cột trụ bằng bạc. Tương truyền, không một lời nói dối nào có thể lọt qua những cánh cửa của Breidablik (nhờ vậy Balder và Nanna chẳng bao giờ bị quấy nhiễu bởi các công ty quảng cáo và nhân viên chào hàng). Người anh sinh đôi của Balder là vị thần mù tên là Hod. Ông này bị người Viking cho là... hơi bị ác.

5 Heimdall

Heimdall là vị thần canh gác kiêm chức vụ thần ánh sáng. Ông canh gác cầu Bifrost và, bất kể ngày đêm, có thể nhìn thấy được những thứ ở cách xa nghìn dặm (thậm chí còn xa hơn nữa nếu như ông ta được trang bị ống nhòm). Cha của ông là thần Odin và các bà mẹ của ông là chín cô nàng khổng lồ mà thần Odin cách chi đó đã

“đụng độ” trên một bãi biển vào một ngày đẹp trời. Các vị thần chọn Heimdall làm người gác cầu kiêm thần an ninh nhờ có đôi mắt tinh tường và cặp tai cực thính. Nghe đồn, tai của ông thính đến mức có thể nghe được cả tiếng lông cừu mọc ra ở tít tận Midgard hay tiếng ọ của con chuột ở cách xa hàng vạn kilômét. Các thần tặng cho ông một chiếc tù và tên là Gjall để ông thổi lên khi nào có nguy biến. Heimdall từng bị thần Loki (vị thần kẻ tiếp trong danh sách của chúng ta) cướp đoạt mất thanh gươm.

6 Loki

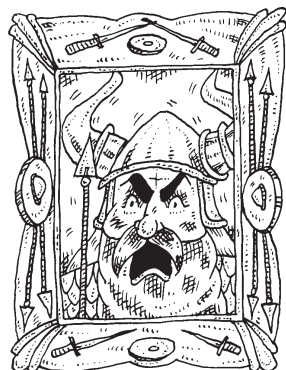
Mặc dù là con của hai người khổng lồ, Loki đã làm cha mẹ ông thất vọng hoàn toàn vì đã đầu quân làm một vị thần. Chức trách của ông là thần ẩm cúng và thư giãn. Ông còn nổi tiếng là vị thần đầu cẳng kiêm thiên tài xỏ lá do những trò đùa nghịch gây nhiều tổn thất và do những hành động xấu xa của ông. Mặc dù đôi lúc cũng có làm việc tốt, ăn nói rất có duyên mà lại rất hóm hỉnh, Loki tựu chung vẫn là một vị thần láu cá, quỷ quyệt (các bạn sẽ còn biết nhiều về vị thần này). Ông tự thấy có trách nhiệm đem đến đủ loại tình huống hỗn loạn và tai họa. Ông có thể tự biến mình thành bất cứ hình thù mong muốn nào! Ruồi, hải cẩu, cá hồi, bà lão... bạn cứ nói thứ gì là ông biến ra được thứ đó! Ông giải thích niềm đam mê “làm việc ác” của mình là do lòng căm hận tận cùng đối với sự nhàm chán (bạn có giống vậy không nhỉ?). Nếu Loki bán cho

bạn một bờ vịnh second-hand, bạn chờ bao giờ mua lại, nếu không cả đời bạn sẽ phải sống day dứt trong hối tiếc.

7 Tyr

Tyr là một người con khác của Odin và Frigga. Ông ta là thần chiến tranh, ấu dả và nói chung là các loại hành động thô bạo. Những người Viking hung hãn cho rằng thế giới của Tyr và của họ giống nhau ở chỗ cả hai đều nóng ran như “Tyr” lửa. Trong các trận chiến đẫm máu, người Viking thường hét gọi tên ông để tăng thêm

lòng quả cảm (và thêm những đau rát ở cuống họng). Nhiều chiến binh còn khắc cả tên của ông trên lưỡi gươm (nhờ vậy, họ luôn nhớ phải gọi tên của ai). Tyr dành nhiều thời gian tại Asgard để nuôi ăn đứa con trai của Loki (một con sói khổng lồ tên là Fenrir mà chúng tôi sẽ còn đề cập tới) bằng cả núi thịt sống. Người Viking bày tỏ lòng tôn kính đối với Tyr bằng cách lấy tên ông đặt cho một ngày trong tuần: “Tyr’sday” (Ngày của Tyr). Sau này người Anh có sửa lại đôi chút, thành ra là Tuesday, tức Thứ Ba.

8 Các chị em nhà Norn

Đó là ba nữ thần chị em thuộc dòng họ Norn, chuyên kiểm soát quá khứ vị lai của tất cả mọi người (hay vị thần) trên thế giới. Hậu quả là mọi vị thần đều xoe xin lời khuyên và sự chỉ bảo của họ.

Urd là chị cả. Nàng kiểm soát quá khứ nên lúc nào cũng ngoái đầu nhìn lại, xem chuyện gì đã xảy ra (và tự hỏi điều gì đã gây ra... những cơn đau nhức triền miên ở vùng cổ). Verdandi là em út. Nàng không bao giờ nhìn ra sau vì nàng là nữ thần của hiện tại, luôn phải đối mặt với những vấn đề “tức thì” không cần phải nghĩ suy gì cả. Urd và Verdandi nhìn chung được xem là ân cần và ý tứ đối với cả thần lẫn người. Cô nàng gây rắc rối nhiều nhất trong ba chị em là Skull, nữ thần của tương lai. Nàng có kiến thức đặc biệt về những điều sắp xảy ra và chẳng thèm quan tâm gì đến cả thần lẫn người.

Ba chị em nhà Norn suốt ngày sấm soi mạng lưới Định mệnh (ngày nay ta gọi là lướt web), vốn ảnh hưởng đến số phận của từng vị thần, người khổng lồ, người lùn lẫn người bình thường (tức bao gồm cả bạn nữa đấy!). Skull là cô nàng đỏng đảnh, khó

đoán biết nhất trong ba chị em. Nàng luôn tháo tung những công trình mà hai nàng kia đã hao hơi tổn sức dựng lên. Kết quả là không ai biết chắc tương lai của mình sẽ như thế nào. Nói cách khác, nàng Skull trở thành một “hình mẫu” cho tất cả mọi người (hay thần, hay vv...), đặc biệt là các nhà dự báo khí tượng trên truyền hình. (Mẹo vặt: nếu bạn ghi bừa các kết quả vào bài kiểm tra và... trật lất, hãy nói với thầy cô rằng bạn không thể làm gì khác hơn do lỗi của ba chị em nhà Norn.)

Một trọng trách khác của chị em nhà Norn là chăm sóc cho Yggdrasil (ngọn cây toàn thế giới) bằng cách thường xuyên tia tốt nó và kiểm tra các rễ của nó có yên vị trong các chậu cây “hàng chất lượng cao” hay không.

9 Ran

Ran là nữ thần bão tố. Bà sống dưới biển cùng phu quân (một vị thần Aegir) và chín cô con gái. Khi các tàu Viking bị lật úp, Ran tóm các thủy thủ sắp chết đuối vào chiếc lưới khổng lồ của bà, rồi lôi họ về cung điện ở đáy biển để tiếp rượu, cho ăn uống, nói chung là tiếp đãi ân cần (nếu họ không gặp phải vấn đề hô hấp nào).

Các thủy thủ Viking có kiến thức rất sâu về đại dương, vì vậy họ xác định được đến chín kiểu sóng khác nhau. Dĩ nhiên, họ cũng có kiến thức rất sâu về các vị thần, nên họ cũng biết cả chín cô con gái của Ran, mỗi cô chịu trách nhiệm một kiểu sóng. Chín cô con gái này cũng chính là các nàng đã “đụng

độ” Odin trên bãi biển trong chuyến vi hành ra đại dương. Nói cách khác, họ chính là các bà mẹ của Heimdall... còn Ran là bà ngoại của ông thần gác cầu này!

Các thủy thủ Viking đều biết rằng Ran rất yêu vàng, cho nên, trước mỗi chuyến đi biển, họ thường phải kiểm tra xem đã dặt vàng trong túi hay chưa. Đó là để phòng trường hợp tàu của họ bị Ran đến hỏi han!

10 Bragi

Bragi là thần thi ca và âm nhạc. Cha của ông là Odin còn mẹ là một nữ nhân thuộc dòng giống khổng lồ. Bragi lấy Idun, nữ thần của tuổi thanh xuân vĩnh hằng. Là ca sĩ kiêm nhạc sĩ, ông suốt ngày lang thang, gảy cây đàn hạc và sáng tác những bài ca vinh danh những chiến binh Viking đã dũng cảm xả thân trên sa trường (với những kẻ đón hèn, ông chỉ ban cho cái bữu môi thật lộ liễu). Tương truyền, Odin đã khắc những nốt nhạc thần lên lưỡi của Bragi. Điều này có lẽ đã giúp Bragi có những thắng tiến lớn trong sự nghiệp sáng tác nhạc.

HUYỀN THOẠI 3: MÓN RƯỢU THI CA

Bạn có thích thi ca không? Hầu hết mọi người đều thích... cho dù ngôn từ của nó có giản đơn như trong đĩa số các bản nhạc pop. Cũng lạ phải không ạ? Thi ca có quyền năng làm cho bạn thích thú, làm cho bạn dịu lại... hoặc làm cho bạn bối rối! Nhưng nó xuất phát từ đâu vậy? Không ai biết chắc cả. Một điều mà các huyền thoại luôn cố gắng làm là giải thích những điều bí ẩn... như thi ca chẳng hạn! Huyền thoại mang cái tên “Món rượu thi ca” là cách mà người Na Uy cổ giải thích vì sao có những người bẩm sinh đã có cái tài tạo ra những vần điệu tinh tế, trong khi những người khác chỉ lóc nhóc mấy vần thơ con cóc và điều này thật là đáng khóc. Odin đóng vai trò to lớn trong việc đưa thi ca vào thế giới (cũng cần thiết lắm chứ, phải không ạ)? Dẫu sao, ngoài những trọng trách khác, ông cũng *từng* là một vị thần thi ca. Phóng viên của chúng tôi, Vi King, đã được cử đến phỏng vấn vị thần vĩ đại này. Sau khi cam kết với Odin rằng máy ghi âm của cô ta không phải là một cỗ máy thần có quyền năng đánh cắp linh hồn ông hoặc biến ông thành một trụ cột bằng phô-mai, Vi King đã được Odin nhận lời tham gia cuộc phỏng vấn độc quyền với chủ đề: huyền thoại số 3.

Món quà của đờm dãi

Vi King: Thưa ông Odin, xin vui lòng cho tôi biết cái vụ thi ca đó khởi xuất như thế nào ạ?

Odin: Này nhé, các thần chúng tôi từng choảng nhau đến brou đầu mẻ trán mất một hồi, nhưng rồi cuối cùng chúng tôi cũng tuyên bố hòa bình. Để hiệp ước này được chính thức, chúng tôi đi quanh cái bàn và...

Vi King: Ký bản hiệp ước?

Odin: Không! Chúng tôi đang mở một đại hội *khạc nhổ*. Sau khi nhổ nhểc xong, chúng tôi có nguyên cái chậu chứa đầy các loại đờm dãi. Vụ này cũng vui ra phết!

Vi King: Ọe... các ông thật là gớm!

Odin: Tóm lại, chúng tôi đã có cái chậu đựng nước miếng đó và chúng tôi nghĩ, “Ừ nhỉ, sẵn đây, có sao ta không biến nó thành một con người!”

Vi King: Các ông thường làm như thế sao?

Odin: Đúng vậy! Nghĩ là làm liền. Chúng tôi đặt tên anh ta là Kvasir. Hóa ra anh ta là một kho báu thực sự. Anh ta khôn ngoan, sâu sắc, nhẫn nại, hiểu biết và ăn nói rất chi là lưu loát. Anh ta đúng là món quà của đờm dãi.

Vi King: Nghe gớm thế!

Odin: Xin lỗi, ý tôi là món quà của bản hiệp ước. Bản dân thiên hạ luôn xếp hàng rồng rắn trước cửa nhà anh ta với các vấn đề cá nhân của họ. Anh ta luôn đưa ra những lời khuyên hữu ích, thường khi dưới dạng những vần điệu hóm hình và những khúc hoan ca. Cô biết là thế nào rồi đấy: Mây trời màu trắng... Buổi trưa nhiều nắng... Chân ta lợt hổ băng... Phải làm sao cho đặng?

Vi King: Cởi giày ra được không?

Odin: Làm sao tôi biết được. Túm lại, có một cặp người lùn rất độc ác tên là Fjalar và Galar đã nghe được danh tiếng của Kvasir. Chúng bảo nhau: “Mình cũng muốn cái tài năng thi phú đó!” Chúng bèn mời chàng Kvasir tốt bụng, tử tế và cả tin đến uống trà trong hang động của chúng. Và rồi – lừa lúc anh ta lơ đãng nhất – chúng *lồng hóa* anh ta.

Vi King: Sao cơ? Có phải là chúng giết anh ta?

Odin: Vâng, cả việc đó nữa! Chúng giết anh ta trước rồi lỏng hóa sau.

Vi King: Ý ông là chúng biến anh ta thành chất lỏng?

Odin: Phải, đại để là như thế! Sau khi đâm anh ta vài phát chí tử bằng những con dao găm nhỏ bắn thiêu, chúng treo anh ta bên trên một chiếc thùng gỗ bự để toàn bộ máu của anh ta nhỏ vào trong đó. Rồi chúng trộn chỗ máu này với mật ong để làm ra một món...

Vi King: Rượu ngọt?

Odin: Đúng rồi! Cô cũng rành nghề nấu rượu lậu ghê ta oi! Nhưng món rượu này lại rất rất đặc biệt vì ai uống nó sẽ lập tức có “phép thi ca”, đồng thời trở nên khôn ngoan và uyên bác kinh khủng khiếp.

Vi King: Hay nhỉ! Ông đã có dịp nào hớp thử món rượu đó chưa?

Odin: Quả tình là có. Thì tôi đang kể cho cô nghe đó thôi, đúng không nào? Tóm lại là, một ngày nọ, người khổng lồ bằng giá Gilling và vợ của hắn ghé thăm cặp người lùn. Bốn người bọn chúng bắt đầu cãi cọ nhau. Với những loại người này thì đây là lẽ thường tình. Cặp đôi chết chóc bèn quyết định đã đến lúc phải giết chết hai vợ chồng Gilling. Chúng bèn đưa “ông Gilling” đi chơi thuyền rồi dìm hắn chết tươi ở ngoài biển. Sau đó, chúng trở lại hang động, thả một chiếc thớt đá lên đầu bà Gilling.

Vi King: Chắc bà ta bị đau đầu lắm đây.

Odin: Bà ta không nói có đau đầu hay không, vì sau đó bà ta đã chết ngắc ngư rồi. Sau một hồi, cậu con trai nhà Gilling tên là Suttung mò đến chỗ cặp người lùn và nói, “Cha mẹ tui đau rồi. Các người đã làm gì họ?” “Hừm, chúng tôi đại để là... hừm... đã lấy mạng họ,” cặp người lùn trả lời.

Vi King: Chắc là hấn tức giận lắm.

Odin: Tức chó sao không tức. Hấn tóm cần cổ, nhắc hai tên người lùn, quẳng một phát văng tít ra một hòn đảo nhỏ giữa đại dương, rồi nói, “Đội thủy triều lên, cho bọn mày chết đuối!”

Vi King: Đáng đời bọn chúng!

Odin: Chúng sợ xanh cả mặt, bèn cống nạp món rượu thi ca để xin Suttung tha mạng. Nghe chúng nói về công dụng của món rượu này, Suttung đồng ý ngay tấp lự, lập tức đem toàn bộ món rượu quay trở về Jotunheim.

Vi King: Nhưng làm sao ông biết được chuyện này?

Odin: Suttung bẩm sinh là một gã ba hoa, vì vậy hấn đi khoe tùm lum rằng hấn là chủ nhân mới của món rượu thi ca. Cho nên tôi biết được *mấy hồi*.

Vi King: Thế thì ông làm gì?

Odin: Tôi thầm nghĩ “Được lắm! Bọn ta sẽ lấy lại nó!” Nó vốn là *của chúng tôi* cơ mà. Thành phần chính của nó là Kvasir, cũng là do *chúng tôi* tạo ra. Cho nên tôi cải trang thành một người khổng lồ tên là Bolverk rồi đi thẳng tới Jotunheim, nơi tôi gặp chín tên nông nô đang cày bừa ngoài đồng.

Vi King: Ý ông là những nông dân, đúng không ạ?

Odin: Phải! Tôi hỏi một gã xem hắn có biết ông chủ của hắn là ai không. Hắn nói tay này tên là Baugi.

Vi King: Chính là em của Suttung!

Odin: Tôi thấy mình may mắn quá, bèn rút cục đá mài của tôi ra, giúp hắn mài láng coóng cái lưỡi hái. Vài giây sau, đám bạn bè của hắn bu kín quanh tôi, đòi tôi mài luôn thể các lưỡi hái của chúng.

Vi King: Phiền nhì!

Odin: Tôi bèn nói, “Ồ, chuyện nhỏ! Ta sẽ ném cục đá này lên, ai chộp được coi như nó thuộc về người đó!”

Vi King: Chắc là sẽ hỗn loạn lắm đây.

Odin: Giá như cô trông thấy cái đám ngổ ấu bu lại. Chúng chen lấn, xô đẩy nhau, lưỡi hái huơ lung tung hết cả lên. Chưa đầy hai phút sau, cả đám nằm chết ngắc với cái cổ bị cắt!

Vi King: Ha ha ha. Đúng là nông nò!

Odin: Kế tiếp, tôi mò đến ngôi nhà tranh của Baugi, xin hấn một bữa ăn. “Đùa à?” hấn cười khẩy. “Ta vừa phát hiện đám nông nô ngu ngốc của ta đã giết hại lẫn nhau, chết ráo troi. Mà ta thì còn cả đồng cánh đồng bội mùa đang thiếu người gặt hái!”

Vi King: Một cơ hội tuyệt vời để xâm nhập vào nhà hấn!

Odin: Đúng vậy! Tôi liền bảo hấn rằng tôi khỏe như con trâu. Hấn thuê tôi ngay tức thì. Nhanh như chớp, tôi gặt hết các cánh đồng của hấn.

Vi King: Hấn có hài lòng không?

Odin: Còn không nữa à? Hấn nói sẽ thưởng cho tôi bất cứ thứ gì tôi muốn!

Vi King: Tôi biết ông xin hấn thứ gì rồi!

Odin: Tôi nói tôi muốn hóp cái món rượu mà nghe đầu anh của hần đem giấu ở trên núi Hnitborg.

Vi King: Thế hần có đồng ý không?

Odin: Hần không khoái ý tưởng này lắm, nhưng vẫn đi hỏi xin ông anh hai.

Vi King: Hần có mang về được tí rượu nào cho ông không?

Odin: Dĩ nhiên là không. Suttung bảo hần cắt xéo đi. Baugi sợ ông anh hai. Và hần cũng ngán cả tôi nữa. Cho nên tôi quyết định lợi dụng tình thế đó.

Vi King: Ông đã làm gì?

Odin: Tôi bảo hần rằng anh hai của hần là một gã bủn xỉn, và hần phải cùng tôi chôm cái món rượu đó để dạy cho gã anh hai bự con keo bần ấy một bài học.

Vi King: Hần chịu nghe theo ông không?

Odin: Chịu chứ! Nhưng, trong thâm tâm, hần không thuận lắm. Dù sao thì hần cũng rất hữu ích vì hần dùng cái khoan thần của hần khoan một phát ra cái đường hầm xuyên núi. Nhân thế, tôi kể chuyện dông dài như vậy, cô có *khoan* thứ cho tôi không?

Vi King: Sao ông lại nói thế, kể tiếp đi chứ! Tôi thích thú từng chi tiết câu chuyện mà ông kể.

Odin: Vào lúc hăn đột nhập được vào căn phòng bí mật nơi cất giấu món rượu thần, tôi tự biến mình thành con rắn, lủi thật nhanh dọc lối đi. Vừa kịp lúc! Bởi lẽ Baugi mới vừa rút dao găm ra để đâm tôi!

Vi King: Nghe rùng rợn thế!

Odin: Sau một hồi truồn bò, tôi giáp mặt cô con gái xinh đẹp của Suttung đang bị cha bắt canh gác mấy cái thùng rượu. “Chào cô em xinh tươi!” tôi nói. “Chào ông anh đẹp trai!” cô ta đáp liền.

Vi King: Sao? Cô ta nói như thế với... một con rắn à?

Odin: Không, lúc đó tôi đã hóa phép biến thành một người khổng lồ rồi. Mà là người khổng lồ đẹp trai đấy nhé! Cô ta nói tên cô ta là Gunnlod. “Một cái tên thật đẹp dành cho một cô gái thậm chí còn đẹp hơn!” tôi nói.

Vi King: Ông tán gái dẻo miệng ghê!

Odin: Tôi bèn hỏi liệu tôi có cơ may nào làm vài cái hôn hít hay không. “Nỡm ọ,” nàng nói. “Nhưng chỉ sáu bảy ngàn cái thôi đấy nhé. Em không muốn anh nghĩ em là loại gái chỉ nhác thấy gã chần tình một mắt đầu tiên đi qua là đã yêu cái rụp!” Rõ ràng, nàng đã mê tôi tí thò lò!

Vi King: Tôi biết chuyện này sẽ dẫn đến đâu rồi.

Odin: Sau một hồi hôn hít và từa lưa tá lả, nàng nói nàng vĩnh viễn thuộc về tôi và sẽ trao tặng tôi bất cứ món gì để chứng tỏ tình yêu vĩnh hằng mà nàng dành cho tôi.

Vi King: Thế ông nói sao?

Odin: “Nhấp món rượu thi ca của ông bô thì có được không?”

Vi King: Và cô ta trả lời sao?

Odin: “Ồ, chuyện này khó đấy. Ba em mà phát hiện là ổng nổi điên lên đó!” “Đi nào, chỉ một hớp thôi mà!” Tôi nài nỉ, tay thân mật bóp nhẹ một trong mấy cái thùng đồ sộ của nàng. “Thôi được rồi,” nàng khúc khích. “Nhưng chỉ một tí tí thôi đấy nhé!” “Dĩ nhiên rồi, em yêu,” tôi nói. Thế là tôi nhấc luôn cái thùng rượu, nốc một hơi cho đến giọt cuối cùng!

Vi King: Nhưng... còn...?

Odin: Đừng có lo! Tôi đâu có nuốt miếng nào. Tôi chỉ giữ chỗ rượu đó ở dưới lưỡi thôi mà.

Vi King: Đồ mồm bự!

Odin: Hồn nhe! Kế tiếp, tôi xô chiều, biến thành con đại bàng, mở hết tốc lực bay dọc theo lối đi, thoát ra khỏi căn hầm. Rồi tôi nghe có một tiếng gầm lớn ngay phía sau.

Vi King: Tiếng gì vậy?

Odin: Là cha của Gunnlod, Suttung. Hắn đã phát hiện ra và cũng tự biến mình thành đại bàng luôn. Giờ thì hắn đang rượt theo tôi.

Vi King: Hắn có bắt được ông không?

Odin: Xem thôi! Tôi và hán bay lên, bổ nhào xuống, rồi lại bay lên, mất một hồi thì Asgard bắt đầu hiện ra. Khi sắp đến các bờ

thành của nó, tôi thấy có rất nhiều hoạt động nhộn nhịp ở bên dưới. Các thần có lẽ đã thấy tôi bay về. Họ chạy búa xua, loạn xì ngầu cả lên, mang chậu thau, thùng thiếc các loại, chuẩn bị hứng món rượu thi ca mà lúc này đang khua òng ọc trong cái miệng của tôi.

Vi King:Ồ... hồi hộp quá!

Odin: Tôi vừa bay qua tường thành thì cảm thấy một chiếc vuốt của Suttung quơ trúng đầu cánh của tôi. Cú va chạm làm tôi ói ra một tí rượu, nó rót xuống mặt đất ở bên ngoài Asgard, nhưng nói chung tôi vẫn giữ được cái mỏ ngậm kín mít. Vừa đáp xuống, tôi nhả ngay món rượu vào cái đám thùng, chậu.

Vi King: Hoan hô! Ông giỏi quá! Wow – chuyện của ông quá hay!

Odin: Phải đó, cô Vi. Tôi đã giải cứu món rượu thi ca như thế đấy! Món thuốc thần đó có thể đem đến “khả năng thi phú” cho nhiều thế hệ mai sau. Giờ đây, nếu muốn một người bình thường trở nên văn chương lai láng, tôi chỉ việc cho hấn nốc rượu vào. Hãy nhìn lại lịch sử mà coi, chắc chắn cô sẽ nêu ra được vài “ào thuật gia ngôn ngữ” đã từng uống cái món gây túy lúy này... Shakespeare, Wordsworth, Keats, Roald Dahl... mới chỉ kể sơ sơ thôi đó nhe.

Vi King: Còn cái ngum mà ông ới ra ở ngoài thành Asgard thì sao?

Odin: Ồ, cái ngum nhỏ đó mà lo gì! Tôi chứa nó ra cho các tay sáng tác nhạc quần chúng, các chuyên gia viết quảng cáo hay viết kịch bản hạng ba cho phim truyền hình, các phóng viên điều tra và các loại tương tự - hình như nhiều người bọn họ cũng cần nó.

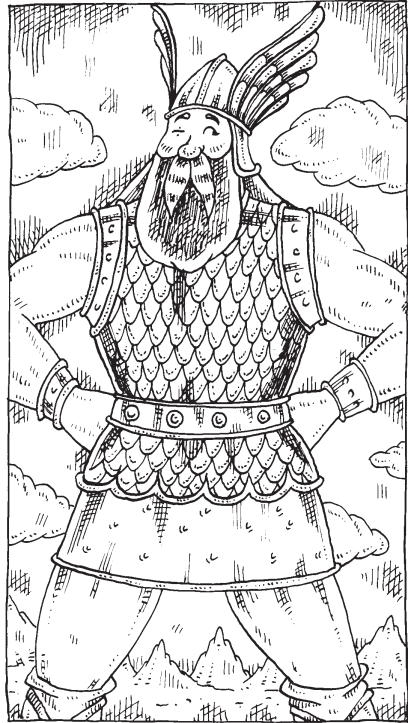

Vi King: Có cơ hội nào cho tôi nếm thử không?

Odin: Cô Vi, cả cô mà cũng muốn hóp nó nữa hay sao?

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 3: ODIN

1 Vị thần hàng đầu của người Na Uy này không chỉ là thần thi ca mà còn là thần chiến trận kiêm thần chết. Công việc của Odin đòi hỏi nhiều kiến thức đủ thể loại, vì vậy, ngay từ trẻ, ông đã quyết tâm trang bị cho mình nhiều giếng kiến thức. Ông làm việc đó bằng cách viếng thăm chiếc giếng của Mimir ở sát bên rễ của Yggdrasil, Ngọn Cây của Thế Giới (xem truyện 1). Tương truyền, ai uống nước từ giếng này sẽ lập tức trở nên thông minh, mẫn tuệ, uyên bác ngoài

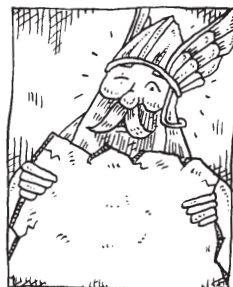
sức tưởng tượng. Tuy nhiên, nền giáo dục tức thời này cũng có cái giá của nó. Mimir, kẻ canh gác “suối nguồn của sự khôn ngoan”, bảo Odin rằng để đổi lấy chỉ một hớp nước hôi rình này thôi, ông sẽ phải móc ra một con mắt (của chính ông, chứ không phải của Mimir!), ném xuống giếng. Odin - lúc đó là một gã ngổ - làm y chang như Mimir yêu cầu, rồi ông uống nước giếng và lập tức trở nên uyên bác hơn cả một xe tải chở đầy nhóc giáo viên.

Khi lớn lên, ông cũng hơi “ái ngại” về con mắt bị thiếu, nên thường đội một chiếc nón mềm bự chẳng hay khoác áo trùm đầu để che bớt cái hốc mắt trống lốc. Tuy nhiên, người Viking tôn thờ ông cũng chính vì sự hy sinh cao cả đó (tức con mắt) nhằm phục vụ cho lợi ích của họ. Họ cũng không bao giờ quên rằng ông đang ngồi ở tít tận Asgard, dòm chừng họ bằng một con mắt (con mắt nào nhỉ?).

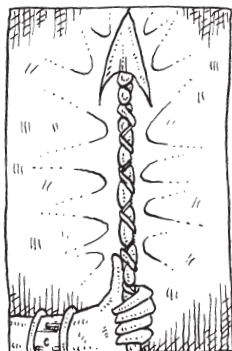
2 Dù đã uống nước giếng của Mimir, Odin vẫn chưa hoàn toàn hài lòng, và vẫn muốn có kiến thức tuyệt đối về tất tật *mọi thứ*. Cho nên, ít lâu sau, ông quyết định tự treo cổ trên cây Yggdrasil trong liên tục chín ngày đêm để biết chắc liệu ông còn bỏ sót vài mảnh miếng nào của sự khôn ngoan và kiến thức hay không. Cái phương pháp tự hoàn thiện trong tuyệt vọng này quả là nguy hiểm đến tính mạng, đúng không ạ? May thay, vì là một vị thần, Odin đã sống lại nhờ phép thuật và cuộc hồi sinh này đã đem đến cho ông sự khôn ngoan hơn bất cứ kẻ nào khác trên thế giới.

3 Một thứ khác mà Odin có được nhờ lang thang trong rừng là... run. Đó không phải là những cơn chướng bụng của người Bắc Âu. Đó là tên một dạng chữ viết thần bí mà, theo tương truyền, có mang theo cả quyền phép. Khi trở về với miền đất của sự sống, Odin bất ngờ trang bị thêm một tài năng huyền diệu là

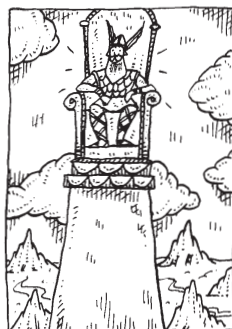
viết ra những câu chuyện, văn thơ, bùa chú (và cả những tò biên lai đẹp mắt).

Là những con ngáo ộp ở sân chơi Bắc Âu, người Viking luôn bận rộn đến mức chẳng còn đâu thời gian để nghịch ngợm với chữ run, ngoại trừ một số ít những kẻ cực kỳ gần gũi thành thạo vẫn hay khắc chữ run lên gỗ, đá, kim loại, xương xẩu. Chữ run chủ yếu gồm những đường thẳng, bởi lẽ những đường thẳng dễ khắc hơn rất nhiều so với những kiểu chữ cong cong, uốn lượn mà các gã gần thời hiện đại (bao gồm các bạn đó!) rất ưa chuộng. Phải đợi đến khi những cây bút và giấy viết đời mới trở nên phổ biến, các loại chữ cong cong mới trở nên thịnh hành. Các văn bản chữ run có chứa một ít thông tin về các vị thần Na Uy và thế giới của họ, nhưng chúng cực kỳ khó hiểu, đến mức ngay cả các giáo sư thông tuệ nhất cũng phải nát óc khi ghép đầu ghép đuôi các ký tự. Chữ run, kèm với những hoa văn màu sắc, đôi khi được tìm thấy trên các vách đá ở Bắc Âu. (Mẹo vặt: Nếu bạn lang thang ở Thụy Điển và thấy những chữ run khắc trên đá, ghi dòng chữ *Stockholm FC OK*, xin chớ tin ngay và bắt độ cho câu lạc bộ bóng đá này!)

4 Odin có một ngọn lao tên là Gungnir làm từ một chiếc cành của Yggdrasil, trên đó có khắc những chữ run có phép. Dù ông có ném ẩu ném tả như thế nào, ngọn lao này luôn tìm đến đúng mục tiêu ông mong muốn. (Hoặc là như vậy, hoặc là ông đã lừa tất cả mọi người bằng cách làm cho họ tin rằng cái chỗ mà ngọn lao đâm trúng chính là chỗ ông mong muốn).

5 Odin ngồi trên một ngai vàng đồ sộ tên là Hlidskialf. Nó vừa là một tháp canh, vừa là một chiếc ghế êm ái (cũng hơi giống chiếc ghế mà nhân viên cứu hộ ở hồ bơi hay trọng tài quần vợt hay ngồi, nhưng lớn hơn và cao hơn). Từ cái chỗ ngồi chót vót này, Odin có thể nhìn thấy hầu như tất cả mọi chuyện đang diễn ra trong chín thế giới.

6 Có lẽ do được trang bị giềng thức (xin lỗi, ý là “kiến thức”) quá tốt, Odin trở thành một ông thần xảo quyệt và ma mãnh. Ông đã từng sử dụng trí thông minh tuyệt vời của mình để tự cứu mạng khi bị thách thức bởi một người khổng lồ thông minh tên là Vafthrudnir. Odin thách gã khổng lồ này tham gia một cuộc thi đấu kiểu như “Đường lên đỉnh Olympia” thời cổ đại. Khác ở chỗ, bên nào thua cuộc sẽ phải chịu để bên kia lấy cái đầu. Odin trả lời đúng tất cả các câu hỏi của gã khổng lồ. Gã khổng lồ cũng xem trả lời hết các câu hỏi của Odin, nhưng lại bí ở câu hỏi cuối cùng. Trong câu này, Odin hỏi Vafthrudnir ông đã thì thầm điều gì vào tai cậu con trai Balder. Vì lúc đó Balder đã chết ngắc nên Vafthrudnir không có chút manh mối nào, đành thừa nhận thua cuộc và giao nộp cái đầu cho Odin.

7 Thịnh thoàng, Odin cải trang thành người, đi lang thang ở Midgard. Trong những ngày vi hành, đôi lúc ông gặp gỡ một

cô gái thuộc giống người mà ông rất thích. Ông thường ngồi tán dóc với nàng và nói chung là hai bên rất tâm đầu ý hợp. Kết quả những chuyến kinh lý lãnh mạn này là khá nhiều người Viking tin rằng Odin chính là cha của họ.

8 Vì là một thần-sếp đầy quyền phép, Odin không cần phải ăn gì cả, nhưng thỉnh thoảng ông cũng uống vài ly rượu. Món thực phẩm duy nhất mà ông tiếp xúc là những lát thịt mà ông cầm đến hàng ngày để nuôi hai chú sói cưng Geri và Freki. Đổi lại, theo nhiều lời đồn đại, Geri và Freki đem lại cho Odin sự may mắn (và mang dép ngủ đến cho ông).

9 Rủi thay, kiến thức bao la, sự khôn ngoan và đặc biệt là sự linh cảm về ngày tận thế của Odin đã khiến ông trở thành một ông thần bất hạnh. Trong hầu hết các bức chân dung, Odin đều trông buồn bã, nếu không muốn nói là quạu quọ. Đó có thể là lý do vì sao ông thỉnh thoảng uống rượu. Ngoài sự quạu quọ ra, Odin đôi lúc còn ganh ghét và hằn học ngay cả với con cháu của mình. Khi Thor tặng con ngựa cho con trai Madni của ông thay vì tặng cho cha, Odin tỏ ra rất ghen tị và quyết định dùng phép thuật của mình để rửa hận. Ít lâu sau, khi Thor đang tìm cách vượt qua con

sông vòng, ông gặp một người lái đò tên là Harbard. Harbard không chỉ từ chối đưa Thor qua sông mà còn thông báo mẹ của ông đã chết và vợ của ông đã bỏ ông chạy theo một chàng trai thuộc giống người! Rồi hắn bắt đầu chọc quê Thor. Cứ hễ Thor kể ra một chiến công lấy lòng nào của ông thì hắn lại kể ra một chiến công còn khủng khiếp hơn của hắn. Điều này làm Thor rất sôi gan. Chỉ khi về đến Asgard, ông mới biết gã lái đò đó đã đem đặt lung tung, bởi lẽ mẹ của ông vẫn OK, còn vợ của ông vẫn đang ngồi ở nhà. Ông nào đâu biết rằng Harbard thật ra là Odin! Odin đã dùng phép thuật biến thành gã lái đò nhằm thực thi trò trả thù trẻ con của ông lên chính con trai của mình. Thế mà cũng đòi là thần-sếp! Đáng buồn, phải không ạ?

10 Một số dân tộc hiếu chiến khác ở Bắc Âu cũng có những phiên bản “thần Odin” riêng của họ mà họ gọi là Woden hay Wotan. Cái ngày trong tuần mà nay người Anh gọi là Wednesday (Thứ Tư) được lấy tên từ huyền thoại Na Uy để vinh danh vị thần top: thuở xưa, người Viking gọi nó là Odin’sday (ngày của Odin) hay Woden’sday (ngày của Woden).

HUYỀN THOẠI 4: SIÊU BÚA CỦA THOR BỊ THẤT LẠC

Có bao giờ bạn sở hữu thứ gì đó rất chi là đặc biệt đối với bạn? Thứ gì đó mà bạn coi như báu vật quý giá nhất và không bao giờ nghĩ đến chuyện chia lìa nó? Đó có thể là một vật đơn giản như đôi giày thể thao cũ kỹ mà bạn đã mang bao năm nay... hoặc một món đồ rất xịn (hay rất tiện) như chiếc xe đạp thể thao hay chiếc máy tính mới cứng. Có bao giờ bạn tự hỏi mình sẽ cảm thấy như thế nào nếu cái báu vật quý giá ấy đột nhiên biến mất? Giống như cái vật bỗng chốc *tiêu tan* đó, bạn sẽ cảm thấy giống như mình *tiêu tùng*!... Thậm chí sắp *tiêu vong*! Huyền thoại số bốn trong 10 huyền thoại Viking là kể về vụ mất đồ của thần Thor và cuộc phiêu lưu của ông để tìm lại món báu vật này. Và ông phải tìm ra bằng được món hàng đó, bởi lẽ nó tuyệt đối *không thể thiếu*. Nếu không tìm ra, cả thế giới này sẽ bị vương vào đủ thứ chuyện rắc rối ghê rợn nhất... bao gồm một mùa đông khắc khổ kéo dài đến vĩnh hằng! Đây là một huyền thoại đã hàng ngàn năm tuổi, nên chúng tôi cố gắng cập nhật nó chút đỉnh. Người Viking có thể là một lũ người khát máu, nhưng trên nhiều phương diện họ

cũng tương tự như những người đang sống ở thế kỷ 21 này, và điều chắc chắn là... họ rất có óc tiêu lâm!

Một sáng nọ, Thor - vị thần vĩ đại của sấm sét, chiến trận, và vơ vét cướp bóc – thức dậy và phát hiện một thứ rất quý báu đối với ông đã không cánh mà bay ngay dưới mũi của ông.

“Ồi, không!!” Thor hét lên, nhảy vọt ra khỏi giường. “Có kẻ vừa chôm chiếc búa xịn của ta!”

Ông lập tức xối tung cả căn nhà trong cơn lòng soát cường nhiệt chiếc búa bị mất tích. Sau khi phá sập nhiều bức tường, xé tan tác từng chiếc gối mà ông có thể đã từng đặt những cánh tay lông lá của mình lên, dùng hàm răng biến căn nhà

bếp Bắc Âu bằng gỗ thông thành những que gỗ làm diêm quẹt... ông vẫn không tài nào tìm ra được chiếc búa yêu quý. (Như bạn đã thấy đó, tìm kiếm một cách tinh tế, bình tĩnh, nhẫn nại và có suy xét không phải là điểm mạnh của Thor).

Phốt lò tiếng kêu be be thảm thiết của hai con dê cung Toothgnasher và Toothgrinder, Thor bung chiếc thùng đựng bữa điểm tâm của chúng, trút tất cả vào chiếc miệng không đáy của ông. Sau khi nuốt gọn và ợ lên một tiếng như sấm sét, ông giận dữ lao ra vườn. Vừa hay có thần đều Loki tình cờ đi ngang qua.

“Chào thần Thor thân mến!” Loki nói khi thấy Thor liệng cỗ xe chiến mã xuống ao cá nhà hàng xóm, “Có ai làm phiền gì thần ngài không... hay thần ngài đang dọn dẹp nhà cửa?”

“Không phải... Ta bị mất cái búa khốn kiếp đó rồi!” Thor lầu bầu, rung rinh bộ râu bạc đỏ chát.

“Ồ, *chuyện nhỏ* bằng cái lỗ mũi, thần ngài đâu có cần phải khoa trương cái đai lưng thần như thế!” Loki cười lớn. “Ta cũng đánh mất đồ đạc, dụng cụ hoài ấy mà. Thần ngài chỉ việc ra chợ mua cái khác là xong!”

“Nghe đây, thần Loki!” Thor gầm lên (giả như ông biết vì sao). “Ta không nói loại búa để đóng giá sách... hay loại búa để giộng cái tự trọng vào mấy ông thần đều! Ta đang nói loại búa làm từ thiên thạch bởi những người lùn bí ẩn sống hun hút trong bộ đồ lòng của Trái đất. Thần ngài biết rồi đấy, đó là loại búa thần để đánh học

xì dầu bọn quái vật và người khổng lồ, để cứu những vương quốc khỏi bàn tay của kẻ thù hung ác – chưa kể việc xua tan băng giá hay bão tuyết!” Ông dừng lại một lúc rồi kiêu hãnh nói, “Và chỉ duy nhất ta mới sử dụng được nó!!”

Loki mặt tái mét. “Ý thần ngài là... ai đó đã đánh cắp *siêu búa* Mjollnir rồi sao?” ông thì thào đầy nghiêm trọng.

“Phải,” Thor nói, “Chính xác là như thế!”

Sau khi nhận cái tin khủng khiếp về vụ siêu búa thất lạc đó, Loki suy nghĩ một hồi rồi nói, “Thôi được, thần ngài đã biết ai là kẻ đã chôm nó chưa? Chắc là một tên khổng lồ bí ối nào đó từ cái vùng đất băng giá Jotunheim đáng nguyên rủa. Đám ngáo ộp đó chỉ cần cho chúng một nửa cơ hội thôi thì ngay cả hơi thở của bà nội chúng, chúng cũng chôm chia nốt.”

Một thoáng bùng tình làm cặp lông mày rậm đỏ chói của Thor cau lại, đầy khích động. “Dĩ nhiên, chắc là bọn này rồi!” ông thốt lên. “Có sao ta không nghĩ ra nhỉ?”

“Phải chăng vì thần ngài là một gã thộn?” Loki sốt sắng gợi ý.

“Thần ngài nói gì đó?” Thor gầm lên.

“Ta nói, ‘Vì thần ngài là một gã bện rện’,” Loki nói.

“Thần ngài nói đúng đó,” Thor tán thành.

“Này nhé, thần Thor!” Loki nói, “Để coi xem ta giúp gì được thần ngài. Hôm nay ta cũng quờn. Ta sẽ biến thành con chim đi dò la trên miền đất của bọn khổng lồ, thử coi có manh mối gì không.”

“Ồ, cảm ơn thần ngài nhiều lắm, thần Loki,” Thor nói đầy hàm ơn.

“OK. Ta bay đi đây. Hẹn gặp lại sau nhé, hồi nổi đầu của bọn khổng lồ!” nói đoạn, Loki biến thành chim bay mất tiêu.

“Gã Loki này đôi khi đúng là một báu vật!” Thor thầm nhủ.

Thoáng một cái, Loki đã trở về. Thor ngưng bút râu bút tóc, dò xét nhìn con chim nhỏ vừa đậu xuống dưới chân ông.

“Ta đã bảo mà!” con chim líu lo nói, hai chân nhảy lò cò đầy khích động.

“Ném đá mày bây giờ, cái con chim biết nói kia!” Thor gầm gừ.

“Đừng! Không phải chim biết nói đâu, thông minh quá ha! Là ta, Loki nè!” con chim kêu quang quác, “Đội đó đi, ta hiện lại thành thần cho mà coi!” Giữa một đám bụi mù lông chim và mẩu vụn bánh mì, Loki trở lại với hình hài xưa của ông. “Ta nói có sai đâu,” Loki nói tiếp, “Thrym, tên vua người khổng lồ, đã chôm cây búa của thần ngài. Hắn nói hắn chỉ trả lại chừng nào Freyja chịu lấy hắn.”

Điều này thì cả Thor lẫn Loki đều không ngạc nhiên tí tẹo nào. Gã khổng lồ Thrym đã mê mết Freyja từ ba đời bốn kiếp nay. Dù gì, nàng cũng là nữ thần tình yêu, mà lại còn đẹp mê li nữa cơ đấy! Hai vị thần bèn kéo nhau đến nhà nàng để hỏi xem nàng có ưng lấy Thrym làm chồng hay không.

“Các thần ngài đùa vui ghê!” Freyja nói. “Thề trên đầu mấy ông thần nham nhở ở Asgard, ta thà lấy con yêu tinh còn hơn là phải cưới cái gã bị thịt đó. Bàn mặt hắn trông y chang cái mộng con lợn lòi, còn nói về độ quyến rũ thì hắn thua xa lác cái bạch đày chồn hôi... Hơn nữa... ta đã có chồng rồi. Cho nên, cả hai cút xéo ngay cho ta!”

Nói đoạn, nàng bung một cú đấm móc tay trái cực mạnh vào hàm của Loki, làm cả ông lẫn thần Thor văng tít ra ngưỡng cửa.

“Một cử chỉ duyên dáng của nữ thần tình yêu!” Loki vừa nói vừa thu nhặt những mảnh răng vỡ cắm trên cửa nhà Freyja.

“Không có óc phiêu lưu tí nào cả... vấn đề của nàng là chỗ đó!” Thor nói.

“Chỉ còn mỗi cách này nữa thôi, thần Thor thân mến!” Loki nói. “Thần ngài phải cải trang thành Freyja!”

“Cái gì?” Thor thẳng thốt, khuôn mặt đỏ dừ như một buổi hoàng hôn Bắc Âu, “Ta cải trang thế nào được! Ta đâu có cái... ơ..., thần ngài biết rồi đó...”

“Đôi môi màu hồng ngọc?” Loki gợi ý.

“Chính xác!” Thor nói. “Vội lại những...”

“Đường cong tuyệt mỹ?”

“Cả mấy thứ đó nữa!”

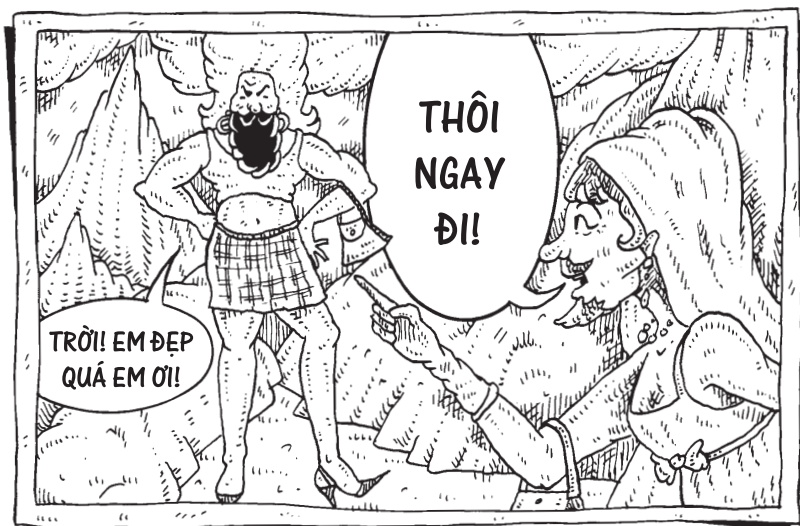
“Không sao đâu, bạn hiền,” Loki nói.

“Ta sẽ hóa trang toàn diện cho thần ngài!

Thần ngài sẽ không hình dung nổi thời nay người ta dùng những thứ như son môi, phấn bôi, hay thuốc khử mùi hôi hiệu quả như thế nào đâu! Trong khi chờ đợi, chúng ta sẽ cho Thrym biết rằng điều kiện tống tình của hắn đã được chấp nhận.”

Một giờ sau, Thor – một trong những vị thần dữ dằn nhất, hung bạo nhất, chiến đấu quyết tử, hành động quyết liệt, oai phong hết biết – đã trở thành một cô nương kinh dị (xin lỗi, ý là “cô nương thùy mị”) trong bộ váy mini kẻ ô vuông, áo nịt lụa bó sát, quần tất da hải cẩu, giày cao gót hợp thời trang.

“Ta cảm thấy kỳ kỳ thế nào ấy,” Thor cắn nhai khi nhấc thấy trong gương cặp lông mi giả bằng lông cáo. “Ta có cần phải làm như vậy không?”

“Hãy nghĩ về Mjollnir bé bỏng của thần ngài đi!” Loki nói.

“Bé cái gì mà bé!” Thor làu bàu, “cái búa đó không tầm thường đâu nha!”

Ngay tối hôm đó, hai vị thần đã đi trên con đường dốc trên núi, hướng đến tòa lâu đài đồ sộ và đen thui của Thrym. Lúc này, Thor đang ném những tia nhìn lén lút về phía bộ váy nhung maxi màu tím và đôi giày bột bằng da chuột của Loki.

“Thần ngài mặc cái váy nàang hầu ủy mị đó làm ta thấy đỡ nhục ghê,” ông thì thào khi cả hai tiếp cận cánh cửa gỗ thông dẫn vào đại bản doanh gã khổng lồ.

“Còn một điều cuối cùng nữa ta cần phải thỏa thuận, thưa thần ng... ơ... xin lỗi, thưa nữ thần!” giọng lãnh lút của Loki phát ra từ bộ tóc giả bù xù bằng lông cừu. Rồi ông thì thầm tiếp, “Nghe nè, thần sấm sét! Khi chúng ta đến chỗ của Thrym, làm ơn đừng có quên thần ngài là nữ thần tình yêu chứ không phải là con gấu bắc cực giữa cái ao chim cánh cụt... OK?”

“OK,” Thor lau bầu, có phần hơi hờn dỗi.

Ngay lúc đó, cánh cửa đồ sộ của tòa lâu đài vụt mở, để lộ ra... chính Thrym. Rõ ràng, ông vua khổng lồ này đã mê mẩn Freyja đến mất trí. Ánh mắt hắn vừa chạm vào nàng dâu tương lai là mặt hắn đã ửng hồng, rồi hắn bắt đầu thổi phồng, gửi tới Thor những nụ hôn qua những đầu ngón tay kích cỡ bằng cột đình.

“Ôi, không!” Thor thì thầm, “Nhìn hắn kia! Ta đã làm gì để đến nông nỗi này?”

“Hắn mê thần ngài như điệu đờ rồi kia!” Loki thì thầm. “Nhìn coi, đôi mắt hắn lấp lánh đầy ngôi sao! Hừm... Không biết hắn hôn hít có giỏi không nữa?”

Trong tích tắc họ tiến lại gần hơn, Thrym đã hoàn toàn vượt qua nỗi mắc cỡ ban đầu. Không một giây lưỡng lự, hắn vòng tay ôm lấy Thor, làm cho ông ná thò bằng những nụ hôn ẩm ướt và nóng hổi.

“Tía ời!” Thor rên rỉ, cố vùng vẫy để thoát khỏi vòng tay nồng nàn của gã khổng lồ.

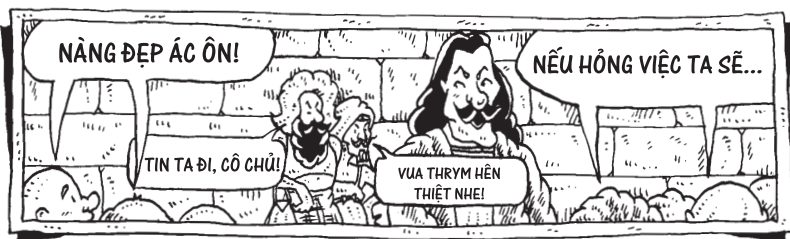

“Nữ thần ơi!” Thrym hôn hên, khê đẩy Thor ra xa để chiêm ngưỡng vẻ đẹp rạng ngời của ánh sáng đời mình. “Chào mừng nàng, Freyja, bông hoa tươi thắm của ta ơi!” hân ngâm nga. “Hồi cục cưng bé bỏng thơm phức của ta, hãy mau mau theo ta... tiệc cưới đã sẵn sàng rồi đó!”

Thrym dẫn Thor và Loki vào một sảnh đường rộng lớn chật cứng bọn khổng lồ đang tiệc tùng, cười nói râm ran. Vừa bước vào, họ được đón tiếp bằng những lời chúc tụng đầy nhiệt tình cùng với nhiều tiếng hét, “Wow, trông ngon ghê!” và “Quá sức bất công, bao nhiêu gái đẹp Thrym đều quơ hết cả!”

“Ta bắt đầu được chưa cưng?” Thrym nói sau khi họ an tọa, “sau chặng đường dài đó, chắc nàng đói lắm rồi phải không?”

“Còn không nữa!” Thor ồm ồm nói “em đói muốn chết đây!”

Sau khi xức nguyên một con bò quay và tám con cá hồi nướng, Thor nốc nốt thùng rượu thứ ba, quệt mồm bằng cổ tay áo, vỗ vỗ chiếc bụng phệ rồi bung ra một phát trung tiện chấn động cả địa cầu, đến mức một số gã khổng lồ cao niên tưởng nhầm rằng sảnh đường vừa bị tấn công bởi cái con cá voi mà mới đây vừa nuốt trọn một chiếc tàu chở lá thúi đệt. Chúng dừng hết cả lại, kinh ngạc nhìn “nữ thần tình yêu” mà lúc này đang chăm chỉ xia răng bằng một con dao đi săn to đùng.

Rõ ràng, bọn khổng lồ đã bắt đầu nghi ngờ “cô nương” xinh đẹp này... nhất là Thrym! Nãy giờ, Loki nhận thấy gã vua khổng lồ đã bắt đầu nhìn Thor bằng ánh mắt nghi hoặc. Ông bèn quyết định phải có một sự đánh lạc hướng (tiếp nối bằng một hành động tinh tướng), nên vội nói, “Bồ tượng! Ồ, xin lỗi ngài... Hoàng thượng! Theo ngài đây có phải là lúc thích hợp để trao quà cưới không ạ?”

“Phải, phải... tại sao không?” Thrym đồng ý một cách hồ hững rồi vẫy tay ra hiệu cho hai người hầu đang chờ sẵn ở một góc đại sảnh.

Đôi mắt Thor vụt sáng khi ông thấy chúng khuôn ra Mjollnir yêu quý. “Em thân yêu,” Thrym nói, tay đón lấy Mjollnir từ các người hầu và trao lại cho Thor. “Đây là quà cưới mà ta tặng cho nàng và toàn bộ gia đình nàng.”

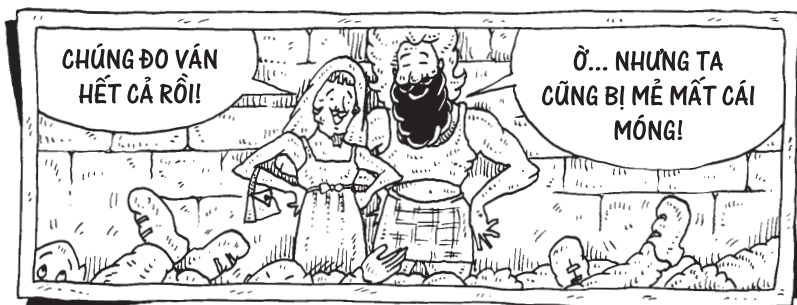
“Cho lãnh búa đi!” Loki quát lớn, “Thời cơ đến rồi đó!”

“Thì ta đang cho nàng lãnh cây búa nè...” Thrym hả miệng nói nhưng hẳn không bao giờ dứt lời bởi lẽ Thor đã nhảy lên bàn, quai một phát Mjollnir như trời giáng vào cái đầu bự chẳng của hắn.

Vài phút sau đó là một chuỗi hành động liên hoàn, trong đó Thor, với giày cao gót, váy mini và các thứ linh tinh, chạy nhoang nhoáng quanh sảnh đường, oánh cho các gã khổng lồ đổ gục như những tòa nhà trọc trời giữa cơn địa chấn. Chúng chẳng có cơ may trốn thoát nào. Loki cũng có nghĩ đến việc cùng tham gia cho vui, nhưng ông mới nhặt lên chiếc mũ ống size khổng lồ để giải sầu chút đỉnh thì chiến trường đã chẳng còn lại gì cho ông nữa rồi. Với cây búa Mjollnir kinh khủng khiếp, Thor quai hết phát này đến phát khác, và sảnh đường lúc này đã chông chênh hàng lô lốc tên khổng lồ đang rên rỉ khóc than.

“Hay lắm!” Loki nói khi cùng Thor hể hả bước ra khỏi tòa lâu đài của Thrym. “Lần sau, chúng sẽ phải nghĩ kỹ trước khi chôm chia các loại vũ khí thần của chúng ta!”

Thor hình như không nghe ông nói gì vì đang mãi nhìn đám đười ở dưới chân.

“Ôi, nhìn kia!” Thor hốt hoảng nói. “Thần ngài *tin nổi* không?”

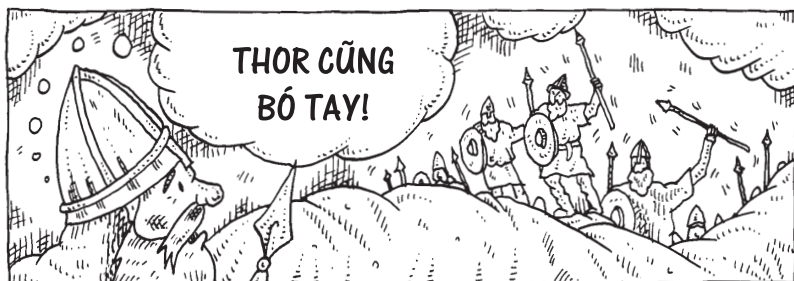
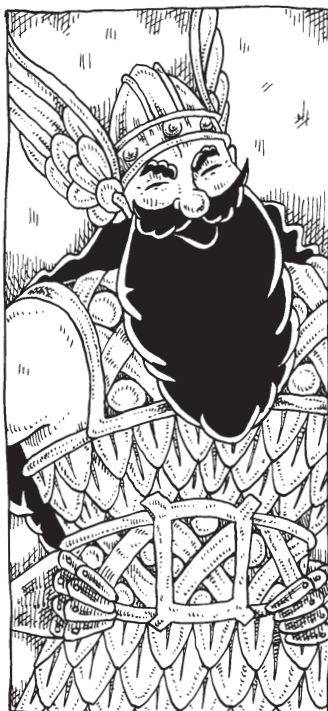
“*Tin nổi cái gì vậy?*” Loki nói, bỗng nhiên thấy lo lắng.

“Cái đó đó!” Thor thốt lên đầy bức xúc, trở xuống chân của mình. “Cái dây quai của chiếc giày cao gót! Nó bị đứt mất tiêu rồi!”

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 4: THOR

1 Vai vế Thor là một trong ba vị thần Na Uy có địa vị cao nhất. Những chiến binh Viking hung bạo và thô lỗ hết lòng tôn thờ ông vì ông là vị thần có phong cách rất “thân quen” với họ: “oánh trước, hỏi sau (nếu như muốn hỏi)”. Nhiều huyền thoại về Thor mô tả ông là vị thần luôn xử lý những thứ làm cho cuộc sống của người Viking trung bình trở nên cực kỳ khó khăn. Đó là những thứ như chó sói khổng lồ, những vùng biển mênh mông và dữ tợn, những tảng băng kích cỡ bằng cả nước Mexico (đĩ nhiên do bọn khổng lồ băng giá tạo ra). Đó là chưa kể những lũ người man rợ!

Để thể hiện lòng tôn kính lẫn nỗi khiếp nhược trước thần Thor bất khuất và đầy quyền năng, nhiều người Viking tự đặt tên cho mình hay cho con cháu là Thorsteinn hoặc Thorfinnr (nếu là trai) và Thorgerdr hoặc Thorgunnr (nếu là gái). Cũng chẳng khác gì người thời nay đặt tên con theo tên các ngôi sao thể thao hay minh tinh màn bạc vậy!

2 Thân thế Thor là thành viên của dòng tộc Aesir. Như các bạn đã biết, dòng tộc này chủ yếu gồm các vị thần mà có lẽ bạn sẽ chẳng bao giờ muốn trở thành hàng xóm. Cha của ông, Odin, là vua của các vị thần, nhưng ngay cả ông vua này cũng kém xa về mặt hiếu chiến so với người con trai bạo lực, hùng hực, điên cuồng cực này. Mẹ của Thor là Jord. Cả Odin lẫn Jord đều thừa nhận họ có nỗi đam mê cháy bỏng đối với một cuộc đời đầy hành động. Ngay sau khi chào đời, Thorn đã thích thú xé tan tác những xấp da gấu, khiến chúng chỉ còn nặng không bằng sợi lông hồng (thay vì mút ngón tay và bị bệnh suốt tuổi thơ).

Vợ cả của Thor là một nữ nhân người khổng lồ tên là Iarnsaxa, người đã sinh cho ông hai đứa con tên là Magni và Modi. Sau đó ông lấy nữ thần Sif xinh đẹp và sinh ra một cô con gái tên là Thrud. Thrud to cao như một nữ nhân khổng lồ nhưng cũng đẹp lộng lẫy như một nữ thần. Nàng được nhiều

chàng trai ngưỡng mộ, trong đó có một người lùn rất thông minh tên là Alvis.

3 Cây búa Món đồ chơi yêu thích của Thor là cây búa Mjollnir (nghĩa của nó là “Kẻ hủy diệt”). Được hai người lùn tạo ra, Mjollnir có sức mạnh san bằng cả ngọn núi chỉ với một nhát đập. Thor có khả năng liệng cây búa này đi hết nửa thế giới và bao giờ cũng giáng trúng mục tiêu! Điều quan trọng hơn là ông không bao giờ phải đi thu hồi lại nó vì nó có phép tự tìm lấy đường về.

4 Kẻ thù lớn nhất Thor không đội trời chung với bọn khổng lồ băng giá và chỉ khá húy kỵ bọn quái vật (chúng cũng không hằm hè ông nhiều lắm). Ông luôn có những cuộc “đại khai sát giới”, khiến cho chúng bể đầu sút trán dưới cây búa Mjollnir yêu vấu của ông.

Các huyền thoại Viking luôn đầy ắp những câu chuyện về Thor và cây búa hùng mạnh của ông. Lòng quả cảm và sự liều mạng của Thor trở nên nổi tiếng đến mức, trong thế kỷ hai mươi, ông đã trở thành ngôi sao trong các truyện tranh thường kỳ đăng trên báo.

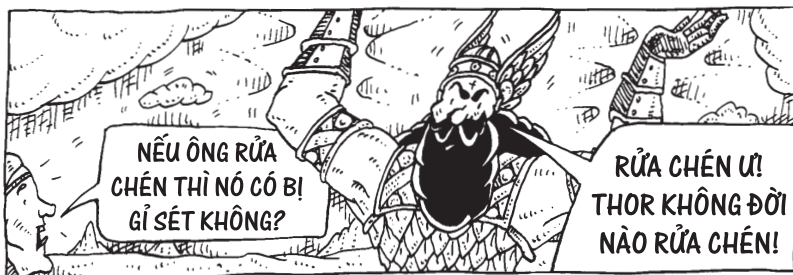
5 Những công việc hòa bình Thor còn dùng Mjollnir để đập tan băng tuyết vào cuối những mùa đông khốc liệt ở Bắc Âu, nhờ đó các dòng sông có thể chảy và hoa có thể nở. Những người từng sống qua những mùa đông lạnh giá và khắc nghiệt ở miền bắc châu Âu luôn cảm thấy rất an tâm với ý nghĩ thần Thor thân thương sẽ trở lại hàng năm cùng chiếc búa phá băng để cứu họ khỏi những tai ương thường trực của thời tiết.

Ngoài những lo toan để thời tiết Bắc Âu không vượt khỏi tầm kiểm soát, một nhiệm vụ quan trọng khác của Thor là đảm bảo cho mùa màng tươi tốt, nhờ đó người Na Uy có đầy đủ lương thực để... chịu đựng mùa đông kế tiếp.

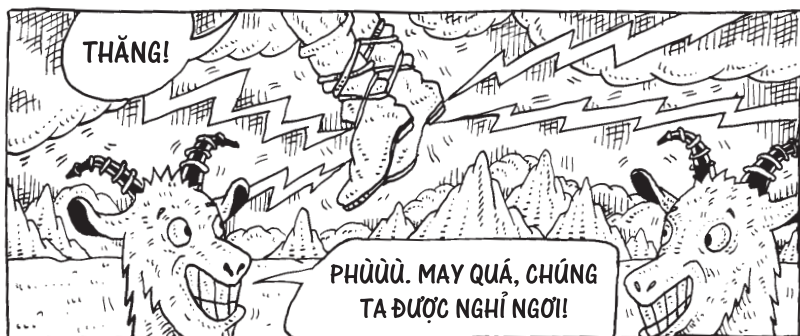

6 Những công cụ cực kỳ hữu dụng Thor có một sợi đai lưng rất thần kỳ, có thể giúp ông nhân đôi sức mạnh mỗi khi đeo nó

vào. Sợi đai này rất hoàn hảo cho việc “xử lý” đám ngáo ộp (và cho việc giữ cái quần của ông khỏi bị tụt). Ngoài ra, Thor còn có một đôi găng tay thép mà ông buộc phải đeo khi sử dụng Mjollnir. Điều này gây ra chút bất tiện trong các trận chiến diễn ra vào những buổi trưa hè nóng nực.

7 Phương thức di chuyển Thor đi loanh quanh trên cỗ xe do hai con dê khổng lồ (Toothgnasher và Toothgrinder) kéo. Nếu có vật gì cản đường, chúng chỉ việc kêu be be vài tiếng là dọn quang. Ngay cả khi không sử dụng cỗ xe, Thor vẫn có thể di chuyển rất nhanh nhẹn bằng đôi chân sấm sét của ông. Cách này rất có ích vì nó giúp ông tiêu hóa bớt thức ăn.

8 Sấm sét Thor là vị thần duy nhất không được phép rời Asgard qua ngõ Bifrost (cây Cầu Vồng). Đó là vì các thần lo ngại những bước chân sấm sét của ông hay những bước chân của cặp dê có thể làm hư hại nghiêm trọng cấu trúc của cây cầu (dẫn đến ùn tắc giao thông). Vì vậy, Thor phải đi một quãng đường dài bọc qua cầu, tức phải băng qua hai con sông huyền thoại Ormt và Kormt.

9 Chiếc miệng cực khỏe Thor có một giọng nói sang sảng, cực khỏe và dễ làm hoảng sợ. Vì vậy, mỗi lần ông la lên khi lâm trận, giọng ông át luôn cả tiếng hò reo, la hét lẫn tiếng vũ khí chan chát. Giọng của ông gây hoảng sợ đến mức kẻ thù thường sống người hay chết đứng mỗi khi nghe thấy nó. (Nói cách khác, giọng của ông rất giống giọng các *thầy cô giáo*!)

Ngoài việc dùng cái miệng khỏe để la hét, bắt mọi người quy phục, Thor còn sử dụng nó để nạp (cho cái bao tử) một lượng thức ăn khổng lồ. Sự ăn uống của ông là vô độ, và đôi khi ông có thể nuốt chửng nguyên một con bò quay chỉ bằng một cú táp (và đó mới chỉ là khai vị!).

10 Cách ông được tưởng nhớ Tên của ông được đặt cho một ngày trong tuần. Dám cá là các bạn không đoán ra ngày nào. Là ngày Thứ Hai đấy!... Ha ha... Đùa cho vui thôi! Nhưng nghiêm túc mà nói, các bạn có để ý thấy không, các thầy cô thường dỗi dằn và hay bức xúc hơn vào ngày của Thor? Biết đâu họ chẳng là hậu duệ của người Viking?

HUYỀN THOẠI 5: HÀNG THẦN CHO THẦN CHƠI HÀNG

Huyền thoại thứ năm là câu chuyện về cái ác và phép thuật. Các ngôi sao trong huyền thoại này là những người bé nhỏ sống bên dưới Midgard. Người Na Uy cổ đã biết rằng dưới lòng đất có rất nhiều kim loại quý báu, hữu ích, và rất nhiều đá quý. Họ cũng biết rằng một số người có kỹ năng đặc biệt có thể chuyển các nguyên liệu thô đó thành những vật rất hữu dụng và đẹp mắt. Trong các huyền thoại Viking, người lùn là giống người sở hữu khả năng này, và họ hì hục ngày đêm làm ra nhiều món hàng kỳ diệu dâng tặng lên các vị thần. Bạn có thể so sánh những chàng lùn có đầu óc sáng tạo và tinh thần công nghiệp với những gã “oắt con” sính kỹ thuật thời nay, những kẻ đã chôn chặt đời mình (trong các xí nghiệp hay phòng thí nghiệm) với giấc mơ về những món vật dụng hay “đồ chơi” kỳ diệu, làm cho cuộc sống của chúng ta trở nên tiện nghi và thú vị hơn.

Dĩ nhiên, thế giới của các huyền thoại Viking là nơi mà mọi thứ đều có thể xảy ra. Cho nên người lùn có thể hào phóng

“nhúng” phép thuật vào các đồ vật mà họ làm ra. Kết quả là những món quà hiến dâng các vị thần đều rất là đặc biệt, đến mức các món hàng công nghệ cao thời nay chỉ là đồ bỏ nếu đem ra so sánh!

Cũng giống như sự cạnh tranh khốc liệt giữa các nhà sản xuất thời nay để xác định ai là người đưa ra những thiết kế tốt nhất, thế giới người lùn cũng có những cuộc đọ sức tương tự. Huyền thoại 5 là bản trích lược cuốn nhật ký của một người lùn nhiều tham vọng, thích ganh đua và rất hay tỵ nạnh...

MỘT NGÀY TRONG ĐỜI CỦA MỘT DOANH NHÂN NGƯỜI LÙN, viết bởi DVALIN, nghệ nhân kiêm thợ dệt vàng kiêm giám đốc điều hành của... "HÀNG THẦN CHO THẦN CHƠI HÀNG". Thành viên công ty cổ phần hữu hạn LUNTECH plc. Trụ sở: Động Siêng Năng, Tòa nhà kinh doanh Hàng Động, Lüneheim, Lüteworld.

thứ mười ngày 45 tháng trăng mèo

10.00 Loki – Thần đầu Loki đến gặp tôi. Ông ta mới vừa gặp rắc rối (lại nữa!). Thừa lúc Sif, Thor, đang chợp mắt, ông ta tuồn vào phòng ngủ của bà ấy, cạo sạch sẽ mái tóc vàng đẹp mê li của bà, rồi rải tóc ra đầy nhà. Loki nói ông ta làm vậy để cho...

vui! Kiểu khôì hài gì đâu mà ngộ vậy trời!

Khi Sif thức dậy, thấy mình bị mất tiêu mái tóc vàng bá cháy, bả kinh hoàng la toáng lên. Mất tóc mà cứ như gà mắc

tóc! (ha ha!) Hình Khi phát hiện ra bà vợ đầu ấp tay gối của mình trở thành một bà vợ đầu trọc, thần Thor không nhìn nhận vụ này theo khía cạnh hài hước. Ông mau chóng phát hiện ra con ma hớt tóc là ai và bộc lộ ý định sẽ hớt cái đầu của Loki. Loki vội vàng nói ông có quen một gã làm đầu nhỏ nhỏ và hứa trong tích tắc sẽ tạo cho Sif một mái tóc “đỉnh của đỉnh”.

Đó là lý do vì sao Loki mò đến đây. Ông ta không chỉ muốn chúng tôi tạo cho Sif một bộ tóc mới toe bằng vàng bốn số chín mà còn muốn chúng tôi nhúng vài phép thuật vào đó, để nó mọc được như tóc thường. Ngoài ra, ông ta còn yêu cầu chúng tôi chế ra vài món quà siêu đặc biệt cho các vị thần khác. Hình Các thần này cũng không vui vẻ lắm với mấy trò đùa nhả của ông ta, mà ông ta thì lại muốn được xóa tên khỏi các loại sổ đen của họ. Thoạt tiên, tôi không hào hứng lắm với mấy vụ này, nhưng tôi chợt nghĩ ra đây là một cơ hội kinh doanh rất tốt. Tôi quyết

định xem nó như một dạng “quà khuyến mãi cho thần”, nhờ đó có thể thu hút những đơn đặt hàng lớn hơn từ Asgard.

Cho nên chúng tôi bắt tay ngay vào việc!

11.00 Mái tóc giả kỳ diệu cho Sif đã sẵn sàng. Người lùn chúng tôi không vớ vẩn đâu nhe! Cũng lừng danh thế giới về tinh thần đồng đội và năng suất lao động chứ bộ!

11-15 Quà đặc biệt cho Odin đã sẵn sàng!

Ngon lao hợp thời trang mới toe do một trong những tài năng trẻ sáng tạo của chúng tôi rèn ra. Có thể nói mũi nhọn của nó đang ở mũi nhọn của công nghệ vũ khí. Nó được trang bị

một hệ thống thần, tự động tìm kiếm mục tiêu, KHÔNG BAO GIỜ trật! Ngoài ra, nó không thể nào bị hủy diệt. Chúng tôi quyết định đặt tên cho nó là Gungnir.

11-30 Quà đặc biệt cho Freyr đã

sẵn sàng. Một tàu buồm tuyệt đẹp mới cứng cửa do các kỹ sư hàng hải của chúng tôi thiết kế

ra và đặt tên cho nó là Skinbladnir. Một con tàu lộng lẫy được trang bị tất tậ mọi thứ, từ những điêu khắc hoành tráng ở phần mũi cho đến mỏ neo bằng vàng và vỏ tàu bằng gỗ sồi. Tất cả đều gấp xếp được. Chỉ cần bấm cái nút lò xo là cả con tàu tự xếp lại bằng cỡ chiếc khăn tay. Người sử dụng có thể dễ dàng bỏ nó trong túi hoặc trong bóp. Tiện lợi kinh khủng khiếp! Ai nói người lùn chúng tôi chỉ giỏi túm tụm trong các đường hầm? Phải nói chúng tôi là những nhà tiên phong thế giới về sáng tạo sản phẩm chất lượng!

11-40 Loki lên đường về Asgard,

mang theo các món quà. Tôi quyết định theo chân ông ta để đảm bảo rằng Brokk và Eitri - hai gã cạnh tranh với chúng tôi ở cuối đường hầm - không nhìn thấy những thiết kế mới ĐỘC QUYỀN và THUỘC VỀ RIÊNG CHÚNG TÔI. Tôi che chắn cho ông ta đi qua mê cung những đường ngầm và đường chui dẫn ra thế giới bên trên. Có thể thấy ông ta rất sốt ruột, muốn thử ngay các món hàng!

11-55 Loki đến cái hầm có hồ nước ngầm thì DỪNG LẠI ngay trước cổng của MICROLÚN plc. Vâng!

Chính là tổng hành dinh của Brokk và Eitri! (Ôi không!). Thần Đều đội lên đầu bộ tóc giả vàng chóc của Sif, tự giấu nghĩa một hồi qua mặt nước phản chiếu, rồi phát ra một tiếng huýt sáo đầy thán phục. Rồi ông rút Gungnir ra khỏi bao, nhắm vào viên đá cuối bé xíu nằm cách đó năm chục mét, nhắm mắt lại và... ném bừa. Trúng phóc! Ngọn giáo vẫn nguyên xỉ. Cuối cùng, ông lấy Skinbladnir ra từ túi nải, bấm vào chiếc nút nhỏ xíu. Mấy giây sau, một con tàu lộng lẫy dài đến năm chục mét đã nổi lênh bênh trên hồ. Thần kỳ!

12-00 Tôi bị sốc nặng khi thấy cánh cửa của MICROLÚN đang rộng mở! Hai cặp mắt sáng rỡ

trong bóng tối. Vâng!

Brokk và Eitri đã chứng

kiến từ đầu đến cuối. Chúng đã thấy sản phẩm mới
CỦA CHÚNG TÔI!

12-05 Brokk và Eitri bước ra khỏi MICROLÙN, tiến về phía Loki. Chúng hỏi Loki có phải ông đi mua hàng không, ông mua ở đâu mấy thứ “rác rưởi rẻ tiền” này! (tôi xem nữa ói máu!) Loki trở tay về hướng công ty CỦA TÔI. Tôi nghe Brokk nói gì đó về “hàng thủ công lùn”, rồi tôi nghe Eitri mô tả các sản phẩm CỦA TÔI là “hàng rác do yêu tinh lắp ráp”! hần còn nói CHÚNG có thể làm tốt hơn rất nhiều! Tôi thất kinh (xem nữa tè ra quần!). Rồi giữa hai anh em chúng hình như có cãi qua cãi lại gì đó.

12-10 Cả ba VẪN đang cãi nhau. Loki nói ông dám cá chúng không thể làm ra các sản phẩm tốt hơn thế. Chúng thì nói làm được. Cuối cùng, Loki hét lên, “Ta dám cá CÁI ĐẦU CỦA

TA rằng các người không làm được!” Brokk và Eitri nói chúng OK vụ cá độ. Cả ba đi vào trụ sở MICROLÙN... mà QUÊN cả khép cửa lại.

12-15 Nhòm quanh không thấy ai, tôi rón rén chui qua cửa của MICROLÙN (cơ hội tuyệt vời cho gián điệp công

nghiệp, ô, ô!) Nấp sau một khối thạch nhũ bụi chẳng, tôi rút viết chì và sổ tay ra, ở tư thế sẵn sàng!

12-20 Hai anh em chúng đưa Loki đến khu vực tiếp khách. Ghế ngồi êm ái, hàng đồng bình rượu sừng trâu, đại để là thế.

Rồi chúng đi ra xưởng. Tôi bám sát theo sau!

13-30 Khu gia công kim loại rộn ràng những âm thanh đập và thổi. Sau đó Eitri lấy ra chiếc vòng tay bằng vàng từ chiếc lò luyện thần. Hắn làm nguội nó trong bồn nước rồi để sang một bên.

14-00 Thêm nhiều tiếng búa, tiếng loảng xoảng, tiếng xèo xèo từ chiếc lò thần rú rít và ro ro. Một chiếc búa lộng lẫy mới ra lò chọt xuất hiện trên chiếc đe của Brokk. Như một phép lạ! Tôi đang nói gì thế? PHÉP LẠ! Làm sao có thể khác được?

14-55 Eitri lột khỏi bờ tường của căn xưởng nguyên một tấm da lợn. Do căn phòng mịt mù trong hơi nước, khói và tia lửa, tôi không thể nhìn ra những chi tiết kỹ thuật cụ thể của thao tác kế tiếp. Nhưng kết quả của nó thật là kinh khủng!

15-10 Có nhiều tiếng ho và tiếng khạc nhổ từ Eitri, tiếp nối bởi những tiếng khụt khịt và eng éc!

Khói và hơi nước chợt tan đi, để lộ ra một con lợn lòi khổng lồ bằng vàng, lúc này đang chinh inh giữa căn xưởng! Wow! (Ngay cả tôi cũng phải thừa nhận!)

15-25 Eitri vào khu vực tiếp khách với cái vòng tay vàng. Hắn xỏ nó vào cổ tay của Loki, miệng lẩm bẩm câu thần chú gì đó, rồi lặp lại ba lần. Tám cái vòng khác chợt xuất hiện, y chang như cái đầu! Eitri nói với Loki rằng cái vòng đó tên là Draupnir. Nó có khả năng cứ mỗi đêm lại tự sao chép ra thêm tám cái nữa. Loki hiển nhiên là rất ấn tượng. (Cả tôi cũng thế!)

15-40 Brokk đưa con heo khổng lồ vào khu vực tiếp khách. Hắn nói với Loki tên con lợn là Gullinbursti. Eitri bèn đập tắt toàn bộ

những ngọn đuốc đang soi sáng hang động. Nhưng toàn bộ nơi đó VẪN sáng rõ! Tất cả ánh sáng đều đến từ CON

HEO! Những sợi lông cảm quang, dĩ nhiên rồi! Mỗi sợi ít nhất cũng bằng một bóng đèn 1000 watt. Bất tuyệt cho những đêm Na Uy bất tận! Tại sao CHÚNG TÔI không nghĩ ra thứ này sớm hơn nhỉ?

15-45 Eitri chỉ ra cho Loki những đặc tính heo-lực chính yếu khác. Động cơ bốn cẳng, tiêu hao

năng lượng cực nhỏ, bộ phun nước tiểu giàu nhiên liệu tân tiến nhất! Địa hình nào cũng chơi tuốt... đầm lầy, băng, núi non lởm chởm! Một cỗ máy lợn lòi có một không hai. Lưu ý, đây là sản phẩm phát triển từ các nghiên cứu riêng của người lùn, tiếp thu thành quả tiên tiến nhất của các đối thủ cạnh tranh. Tên của nó có thể là... ờ... Heoway?

16-00 Eitri trình ra cho Loki chiếc búa kỳ diệu. Chi tiết được trình bày như sau:

TÊN: Mjollnir.

MÔ TẢ: Búa tầm thù trong chiến tranh giữa các thế giới.

PHƯƠNG PHÁP SỬ DỤNG: Chọn mục tiêu. Mọi nơi, mọi khoảng cách đều được tuốt! Sau đó, liệng!

KẾT QUẢ: Quân thù bị tiêu diệt. Búa tự động quay về với người ném sau khi phang!

16-30 Loki rời MICROLÙN mang theo các món quà, được Brokk hộ tống.

18-00 Loki về lại Asgard. Odin mê tít thò lò ngon giáo mới và vòng tay. Thor ngẩn ngơ trước cây búa Mjollnir. Ông nói rất nôn nóng muốn phang ngay một gã khổng lồ! Freyr nói Skinbladnir đúng là loại thuyền mà ông cần và Gullinbursti

rất tuyệt cho việc kéo xe. Hic... xin lỗi bà Síp, chẳng thần nào còn đoái hoài đến bà! Dù sao bà cũng đã hài lòng với mái tóc vàng nên đã thôi bù lu bù loa.

18-20 Loki tổ chức một cuộc họp bất thường các vị thần. Ông yêu cầu họ bỏ phiếu chọn món hàng tốt nhất trong gói quà. Mjollnir thắng lớn, không có đối thủ. Quà là một món vũ khí phòng vệ chống khổng lồ xuất sắc!

18-25 Brokk được toại nguyện! Ngoác miệng cười từ tai này sang tai kia, hắn cầm lấy con dao, chuẩn bị gặt hái món cá cược của mình,

tức cái đầu của Loki, như hai bên đã thỏa thuận!

18-26 Loki thất sắc, nhưng ông chợt sáng ý. Ông bảo Brokk cử việc lấy đầu ông NHƯNG không được làm hỏng cái cổ trong khi cắt vì ĐIỀU ĐÓ không ghi trong hợp đồng!

Dĩ nhiên, Brokk không thể làm vậy! Brokk rất bối rối, biết rằng hắn bị chơi xỏ. Tuy nhiên, hắn vẫn

quyết chí phải trả thù cách chỉ đó, bèn rút kim chỉ ra khâu cái miệng của Loki lại, rồi chuồn một mạch về Svartleheim, cười hỉ hả.

18-30 Loki rì mọ ngồi gờ chỉ. Đối với một ông thần xấu, nếu không cầu được cái đầu lâu thì nên khâu cái miệng vầu. (ha ha)

18-45 Tôi về đến LUNTECH, hoàn toàn kiệt quệ. Một ngày quá căng thẳng! Ghi nhớ: Mở cuộc họp khẩn cấp để thảo luận về tình hình cạnh tranh nghiêm trọng từ MICROLUN. Có vẻ như bọn này đang lấn lướt chúng ta!

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 5: NHỮNG CHÀNG LÙN

1 Họ đến từ đâu? Khi Odin và các em trai của ông đang bận bịu hình thành thế giới từ mó thịt thối rữa nhanh chóng của Ymir, họ nhận ra rằng mó thịt đó bắt đầu lúc nhúc những thứ uốn éo, lượn lẹo như giò bọ cùng với những thứ quái, quái quýt khác, quá kinh dị để có thể nhắc đến ở đây. Thay vì làm những chuyện nhảm chán như đập nát những sinh vật nhỏ bé tằm lợm đó bằng hai tảng đá lớn hay dùng chúng làm mồi câu cá, họ quyết định biến chúng thành người lùn và yêu tinh.

2 Họ sống ở đâu? Khi các thần tạo ra xong người lùn, mà đôi khi còn được gọi là người yêu (tinh), họ cho rằng đám người lùn này quá xấu xí, không hợp nhãn các thần. Vì vậy họ buộc người lùn phải sống chui nhủi dưới lòng đất, và luôn bận rộn chế tạo ra những món hàng đẹp để và hữu ích để phục vụ cho sự tiện nghi và niềm vui thú

của thượng cấp, tức cho họ, các thần. Vì người lùn có mặt ở khắp nơi trên trái đất (vốn là cựu thịt thối của Ymir), họ phát hiện ra đủ thứ kim loại và đá quý. Họ nhanh chóng làm chủ nghệ thuật chuyển hóa các vật liệu thô này thành những đồ linh tinh hay những loại vũ khí chết chóc. Sớm trở thành những nghệ nhân, họ canh giữ các bí mật thương mại của mình rất nghiêm ngặt. Thế giới của người lùn có tên gọi là Nidavellir và Svartalfheim. Thế giới này nằm sâu bên dưới Midgard.

3 Các thần giữ họ ở đó bằng cách nào? Để đảm bảo người lùn không chui ra, tràn ngập khắp Midgard và Asgard trong những giờ ban ngày, và cũng để vài vị thần hoặc những người bất cẩn không bị hoảng sợ trước vẻ xấu xí, góm guốc của đám người lùn, các thần quyết định làm cho họ bị chứng bệnh sợ nắng. Chỉ cần một tia nắng chạm vào người họ là họ sẽ lập tức hóa đá. Nếu bạn có dịp lang thang ở miền quê Bắc Âu, bạn sẽ nhận thấy có rất nhiều tảng đá nằm rải rác khắp nơi. Tin hay không

thì tùy, những vật trông rất tự nhiên này không phải đã tồn tại từ muôn đời nay! Đó là những chàng người lùn bị hóa đá khi mò lên gác để ngắm nghía thế giới bên trên... nhưng lại quên để ý đến giò giắc...

4 Các yêu tinh Các yêu tinh có nhiều điểm rất khác so với người lùn. Chúng được tạo ra từ các thứ có bản chất ít ghê tởm hơn, vì vậy được các thần cho sống ở thế giới Alfheim, gần với Midgard và Asgard hơn. Yêu tinh làm những việc như chăm sóc hoa, bay trên những cánh rừng giải khuây cho đám chim chóc và nói chung là sống một cuộc đời rất tinh tướng. Chúng cũng là những nhân vật lớn (tuy nhỏ bé) trong những chuyện cổ tích.

5 Danh tiếng Mặc dù yêu tinh có nguồn gốc giai cấp hơi nhỉnh hơn một chút và nhìn chung được cho là hiền lành hơn một chút so với người lùn, dân Viking vẫn rất kiêng dè chúng. Yêu tinh nổi tiếng hay dụ dỗ những thiếu niên Na Uy vào rừng rồi buộc họ làm những chuyện rở dại như kết thành vòng tròn nhảy múa, hoặc đi hái nấm tiên hoàn vào những đêm trăng sáng. Nghe đồn, các thiếu niên niên này sau đó thường mất tích, bởi lẽ khi con gà trống đầu tiên vừa cất tiếng gáy bình minh thì yêu tinh cũng dụ họ về Alfheim theo chúng luôn. (Mẹo: Nếu bạn một mình vào rừng ban đêm, đi ngang qua một đám yêu tinh và bị chúng hỏi có muốn nhảy điệu pop, hoặc giả bạn bị chúng dụ mua mấy lọ nấm tiên hoàn thì đơn giản hãy nói “KHÔNG!”, sau đó hãy báo cáo lại cho đồn công an gần nhất (hay kẻ lang thang gần nhất cũng được).)

6 Người lùn ma quái Có nhiều loại người lùn khác nhau lang thang trong thế giới các huyền thoại Viking. Người lùn ma quái là một giống người lùn sống gần nhà người Viking và thỉnh thoảng vẫn hay giúp đỡ họ làm những việc khó nhọc như chẻ củi, khuân củi khô và làm tan băng

các giếng nước. Người Viking chẳng bao giờ thấy được những người lùn này vì họ (người lùn) chỉ ra tay giúp đỡ trong màn đêm. Ngay cả thời nay, nhiều người Bắc Âu vẫn tin rằng người lùn ma quái quả thực tồn tại. Họ (người Bắc Âu) vẫn đặt thức ăn thức uống trước cửa nhà để “bồi dưỡng” cho những người lùn này. Nhiều người còn tin rằng những kho báu của người lùn vẫn nằm đâu đó dưới lòng đất. Đôi khi họ còn tổ chức tìm kiếm chúng (kho báu) giống như người Anh tinh thoảng vẫn đi tìm quái vật hồ Loch Ness vậy. (Nói cách khác, ở đâu cũng có những người “hâm hâm”!).

7 Alvis Alvis là một trong những người lùn nổi tiếng nhất trong huyền thoại Na Uy. Đó là một người lùn bé nhỏ biết cách làm ra những vũ khí kỳ diệu để các vị thần đánh nhau với bọn khổng lồ xấu và quái vật. Để tưởng thưởng cho lao động nặng nhọc của Alvis, các thần đã hứa sẽ gả Thrud, con gái của Thor, cho anh ta. Thor dĩ nhiên không khoái lắm cái ý tưởng con gái ông “bị đùn cho thằng lùn”, vì vậy ông yêu cầu Alvis chui lên ở Asgard để đàm đạo cùng ông. Thor viện lý do

muốn Alvis chứng minh rằng sự thiếu thốn về gang tấc đã được anh bù đắp bằng sự dôi thừa về trí khôn. Thần Thor xảo quyết sau đó đã giữ chân Alvis suốt đêm thâu bằng cách đặt ra cho anh những câu hỏi dài ngoằng và hóc búa. Đến sáng, một thần một người vẫn hỏi đáp nhau liên miên, và Alvis đã không còn lựa chọn nào khác hơn là... hội nhập cùng các tảng đá.

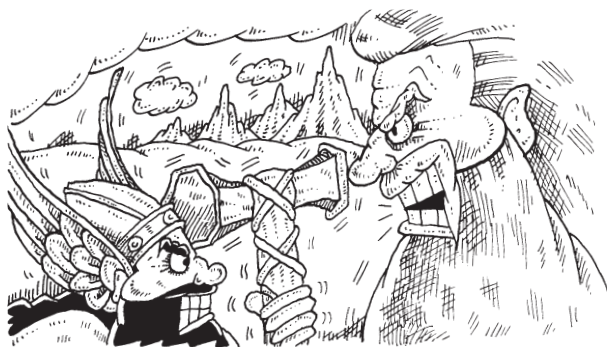
8 Dvalin Dvalin là một người lùn khác bị mặt trời làm hóa đá. Sau sự cố xui xẻo này, Dvalin (vốn là một người lùn tài ba) được những người lùn khác gọi là Dvalin-Ánh sáng (mặc dù ánh sáng và Dvalin là hai phạm trù không thể đi đôi với nhau). Mặc dù không ưng chút nào cái tên trớ trêu đó, Dvalin vẫn mặt lạnh như đá, không thấy nói năng gì.

9 Otter Otter là một người lùn tinh thoảng đi lang thang dưới hình hài một con rái cá (chứ còn con gì nữa? Otter -ít ra trong tiếng Anh - chẳng có nghĩa là rái cá đó

sao?)! Một ngày nọ, Loki bắt được anh ta trong lưới rái cá và giết chết anh ta. Cha của Otter giận điên lên, bắt Odin, Loki và Thor làm tù binh. Ông nói chỉ thả họ ra với một khoản tiền chuộc khổng lồ.

10 Andvari Andvari là vua của người lùn. Ông sở hữu một kho tàng lớn khủng khiếp. Sau khi Loki giết Otter, ông đã lấy kho tàng của Andvari để trả tiền chuộc. Andvari bực quá bèn ếm một đạo bùa xui lên kho tàng. Từ ngày đó, cứ ai sở hữu kho tàng này là người đó xui tận mạng.

HUYỀN THOẠI 6: TRẬN ĐẠI CHIẾN CỦA THOR!

Người Na Uy cổ luôn cố gắng chứng minh họ có thừa khả năng xử lý những chuyện bức bối hàng ngày. Loại chuyện gì thì bạn biết rồi đó! Thú hoang cứ nhìn họ giống như họ là món ăn nhanh thơm phức của chúng... Các chiến binh địch muốn giải sầu bằng cách trói họ vào gốc cây, rồi tháo rời từng bộ phận cơ thể họ một cách rất từ tốn... Nhiệt độ xuống thấp đến mức tai họ đông cứng ngắt rồi rụng ra khi ai đó nói lớn!

Điều mà họ cần là những nhân vật mẫu để tạo cảm hứng và nêu gương cho họ trong khi xử lý các khó khăn thường ngày. Các nhân vật mẫu hàng đầu của họ là những ông thần như Thor và Odin. Họ có thể học tập cách các vị này xử lý kẻ thù. Và họ thuộc nằm lòng huyền thoại thứ sáu sau đây - một câu chuyện về Thor và Hrungrir – để lấy cảm hứng và luôn tâm niệm “Phải như thế chứ!” (... và vẫn thua bết nhè).

Huyền thoại này đầy ấp những pha hành động gay cấn, đồ mồ hôi lạnh, vì vậy cách tốt nhất để tường thuật nó là thông qua thể loại truyện tranh phiêu lưu hiện đại.

CÚ ĐO VẮN THẮNG CẢN

ĐỂ COI, ĐỒ NÃO ĐÁ!
ĐÁM ĐUA KHÔNG?

VỚI TRÁI TIM VÀ HỘP SƠ BẰNG ĐÁ,
HRUNGNIR LÀ GÃ KHỎE NHẤT TRONG ĐÁM
KHỔNG LỒ BẰNG GIÁ. HẮN NÓI VỚI ODIN
RẰNG CON (NGỰA) BỜM-XÙ CỦA HẮN CÓ
THỂ CHẠY BỨT CON SLEIPNIR XA LẮC. THẾ
LÀ ODIN BÈN THÁCH HẮN ĐUA NGỰA.

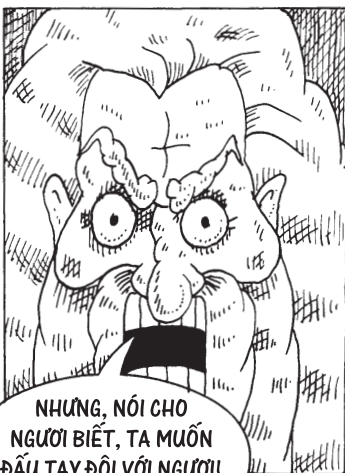
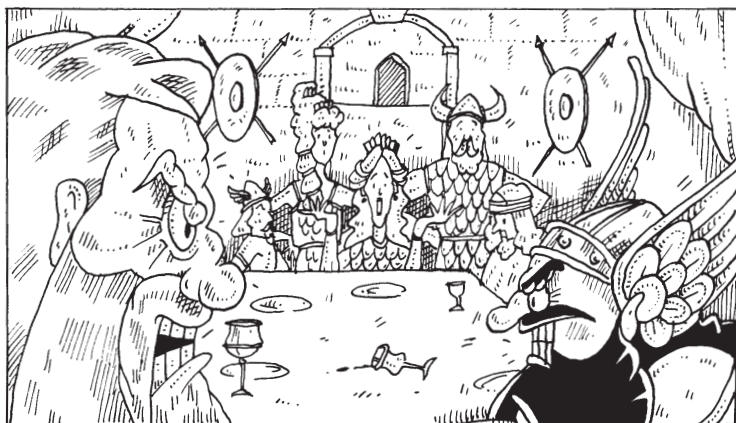

CUỘC ĐUA BẮT ĐẦU. SLEIPNIR VƯỢT LÊN
DẪN TRƯỚC, PHI THẮNG ĐẾN ASGARD.
CON BỜM-XÙ BẮM SÁT NÚT THEO SAU.
HRUNGNIR QUYẾT CHÍ KHÔNG ĐỂ BỊ RƠI
RÓT. HẮN THẬM CHÍ KHÔNG NHẬN RA RẰNG
CẢ HAI ĐÃ CHẠY VÀO ASGARD, LÃNH THỔ
CỦA CÁC ÔNG THẦN THÙ ĐỊCH.

CỒ LÊN BỜM-XÙ,
TA SẼ ĐUỔI KỊP
HẮN!

NHƯNG, NÓI CHO
NGƯỜI BIẾT, TA MUỐN
ĐẤU TAY ĐÔI VỚI NGƯỜI!

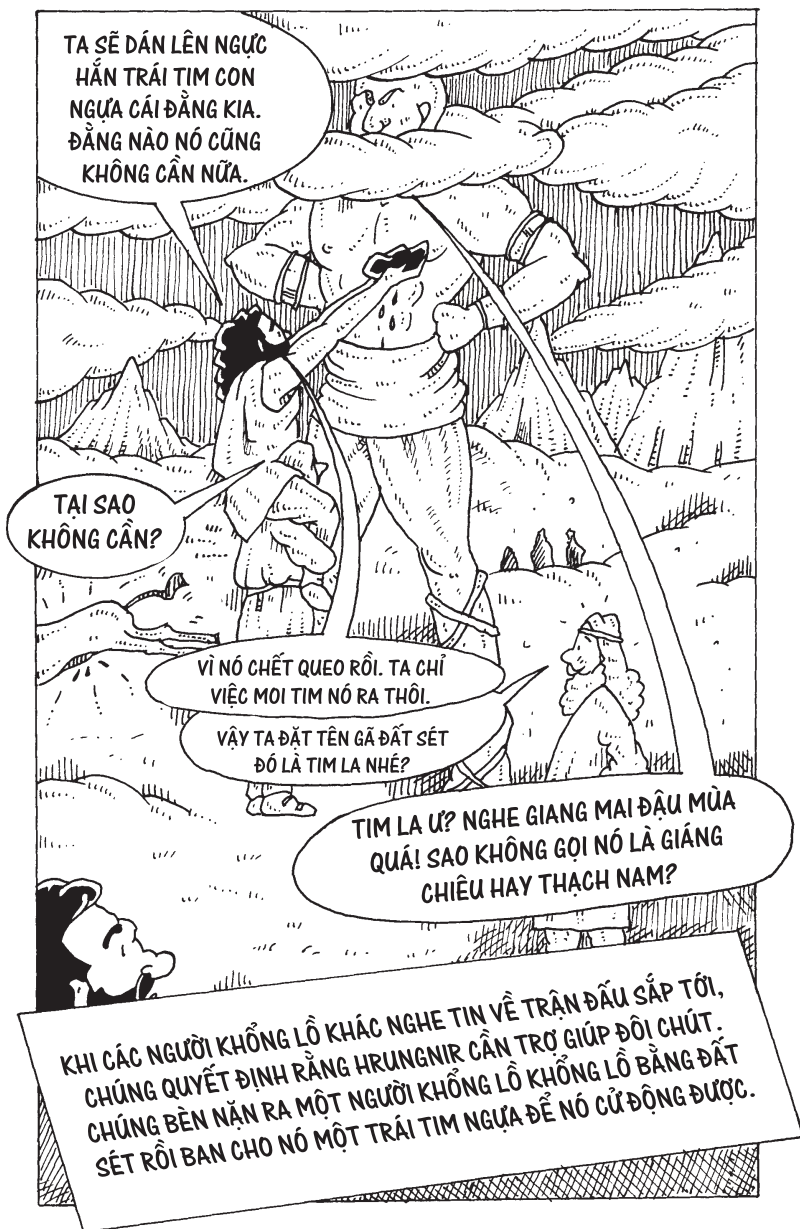
CHỜ LÚN!
NGẮN MI HẢ?

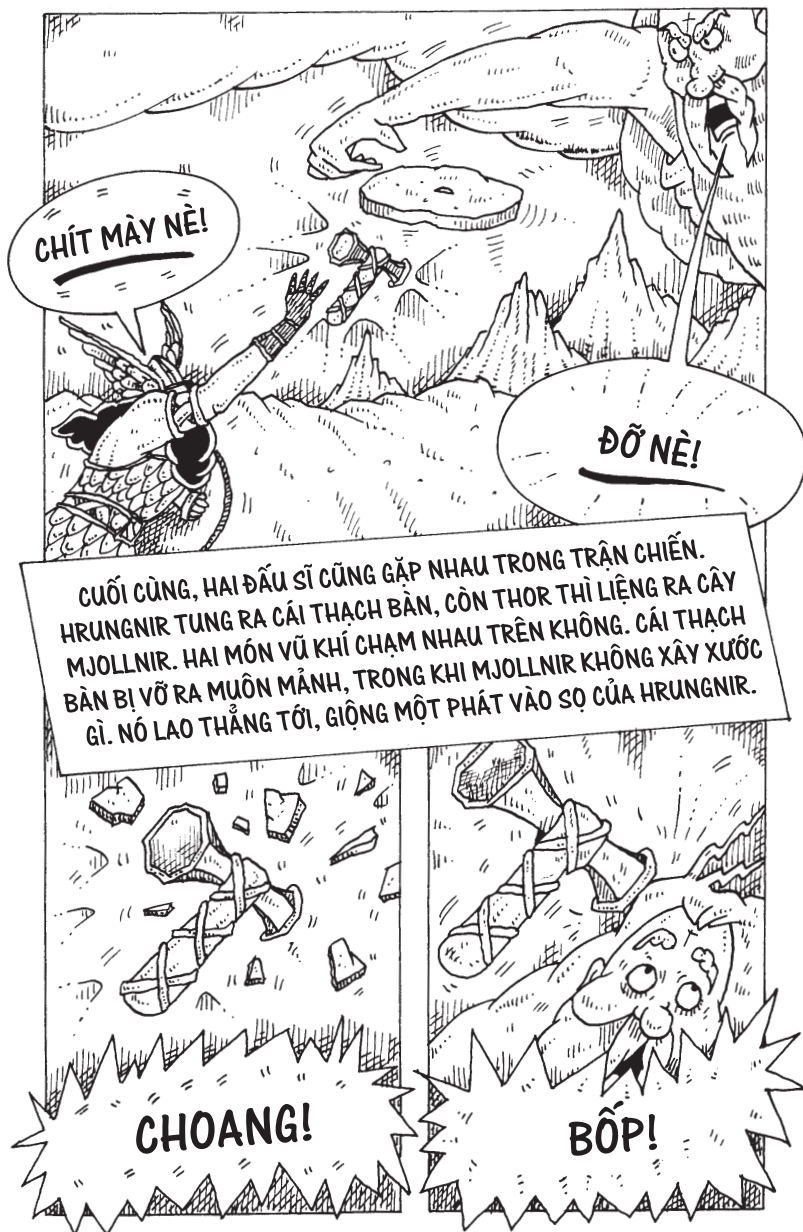
SAU KHI THÁCH
THOR ĐẤU TAY
ĐÔI, HRUNGNIR
ĐÒI ĐƯỢC AN
TOÀN TRỞ VỀ
JOTUNHEIM.

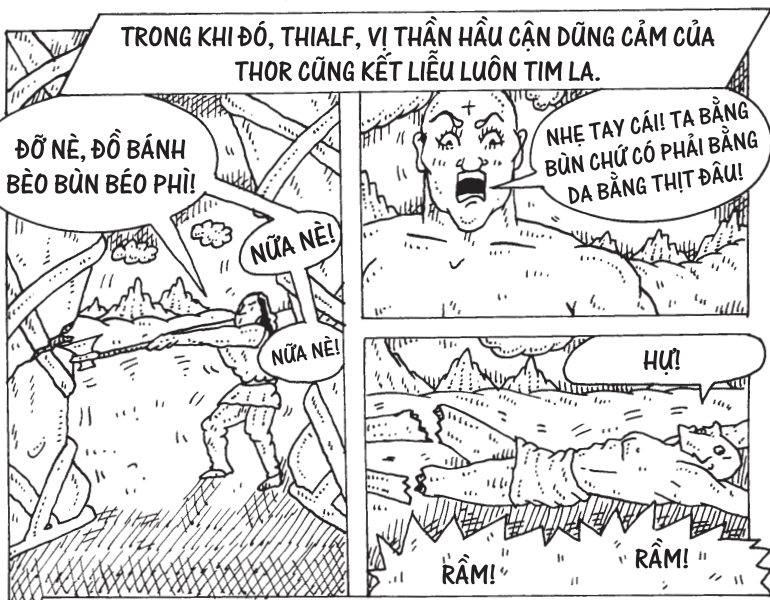

HỪM... TA VỀ NHÀ
ĐƯỢC CHƯA?

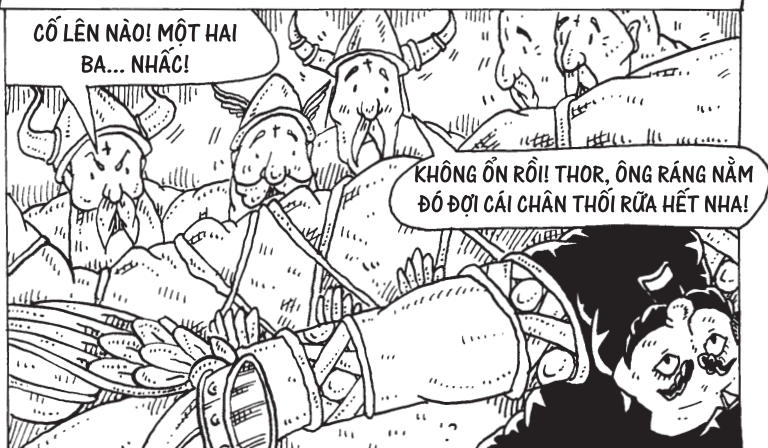
CỨ TỰ NHIÊN.

THOR CŨNG KHÔNG LÀNH LẼ TRỞ VỀ TỪ CUỘC ĐẤU. MỘT MẢNH THẠCH BÀN ĐÃ CẮM SÂU VÀO TRÁN CỦA ÔNG, VÀ KHI HRUNGIR LẤN QUAY RA CHẾT, MỘT CHIẾC CHÂN KHÔNG LỖ CỦA HẮN ĐÃ ĐÈ LÊN THOR HẾT NGÚC NGẮC. DÙ CỐ CÁCH MẤY, KHÔNG AI DỊCH CHUYỂN NỖI CÁI CHÂN CHÀ BÁ NÀY.

ĐỂ TƯỚNG THƯỞNG CHO CẬU CON VÌ ĐÃ CỨU RỜI NHỮNG NGÀY THẮNG CỦA MÌNH, THOR TẶNG LUÔN CHO MAGNI CON NGỰA CỦA HRUNGNIR.

LÀ NÓ HẢ BA? CON...
THÍCH LẮM. HI HI!

TA RẤT TỰ HÀO VỀ CON. HÃY
NHẬN LẤY CON NGỰA NÀY
CỦA HRUNGNIR!

GIÁ ỒNG CHO CÁI GÌ
KHÁC THÌ HAY HƠN!

LỜI KẾT

THOR KHÔNG BAO GIỜ GỠ ĐƯỢC MẢNH ĐÁ GHIM TRÊN TRÁN. TRONG KHI ĐANG NHỜ MỘT BÀ PHÙ THỦY LÂM PHÉP CHO NÓ BIẾN ĐI, ÔNG KỂ CHO BÀ NÀY NGHE MỘT TRONG NHỮNG CUỘC PHIÊU LƯU CỦA ÔNG MÀ CHỒNG CỦA BÀ CŨNG CÓ THAM GIA. BÀ PHÙ THỦY BỊ CUỐN HÚT BỞI CÂU CHUYỆN ĐẾN MỨC QUÊN CẢ CÔNG VIỆC PHẢI LÀM. CHO NÊN, SUỐT CUỘC ĐỜI CÒN LẠI, THOR ĐÁNH PHẢI GIỮ KHƯ KHƯ MÓN HÀNG KỶ NIỆM NÀY! NHÂN TIỆN, NẾU BẠN MUỐN RA NGOÀI TÌM KIẾM NHỮNG MẢNH Vụn XƯƠNG SỌ CỦA HRUNGNIR THÌ NAY CHÚNG ĐÃ TRỞ THÀNH NHỮNG MẪU ĐÁ MÀ TA GỌI LÀ... ĐÁ CUỘI.

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 6: MỌI ĐIỀU BẠN KHÁT KHAO MUỐN BIẾT (NHƯNG KHÔNG DÁM HỎI) VỀ VALHALLA VÀ VALKYRY

Tính cách tối quan trọng đối với người Na Uy cổ là dũng cảm và gan dạ vô biên khi đứng trước những hiểm họa to lớn. Khát vọng lớn nhất của những chiến binh Viking biết tự trọng là được chết trẻ, chết anh dũng trên chiến trường để rồi sau đó được đưa đến ngôi nhà của các cựu chiến binh ở trên trời có tên gọi là Valhalla, nơi họ được đón tiếp bởi những nữ chủ nhân biết bay đẹp mê li, gọi là các nàng Valkyry!

1 Valhalla là gì? Valhalla là một sảnh đường, nơi các chiến binh bị tàn sát trên chiến trường được đưa tới. Họ được gọi là Einherjar (những người chết một cách anh dũng). Tương truyền, Odin đã tạo ra Valhalla như một dạng bả hiểm xã hội để chuẩn bị cho Ragnarok, trận đại chiến được chờ đợi sẽ diễn ra vào khoảng thời kỳ tận cùng của thế giới. Do không biết *chính xác* cái sự kiện khủng khiếp này sẽ diễn ra vào ngày nào, ông quyết định tích trữ thật nhiều chiến binh dũng cảm đã tử trận (và một ít chiến binh tử trận một cách dũng cảm) để ít ra có thể sẵn sàng cho trận Ragnarok.

2 Valhalla trông như thế nào? Mái của nó được làm ra từ khiên của các chiến binh, còn tường của nó được dựng lên từ vô số những ngọn giáo (vì vậy trang trí bằng giấy dán tường là cực kỳ khó khăn). Toàn bộ chốn này có thể gọi là “siêu mênh mông”. So với nó, một siêu thị hiện đại chỉ là thứ vớ vẩn. Lấy ví dụ, mỗi cánh cổng (trong số năm trăm cánh cổng) của nó rộng đến mức các chiến binh xếp thành đội hình tám trăm người mỗi hàng vẫn đi qua ngon lành! (Và nếu bạn thấy chưa ấn tượng lắm thì hãy xem kích cỡ chiếc thảm bằng xo dừa ở trước cổng). Ý tưởng làm cổng bự là để các chiến binh có thể kéo bầy đàn lao ra ngoài sa trường thay vì phải xếp hàng nhiều giờ để rồi... mất luôn cả tinh thần chiến đấu.

3 Họ đến đó bằng cách nào? Những chiến binh trận vong không tự đi đến Valhalla được vì họ chết rồi nên đi đứng có phần khó khăn. Họ được các trinh nữ xinh đẹp, gọi là Valkyry, đưa đến đó. Các Valkyry bay lơ lửng ngay trên các chiến trường, quan sát kỹ càng các chiến binh đặc biệt dũng cảm, đợi khi họ hy sinh một cách anh dũng và đau đớn. Khi phát hiện ra một ứng cử viên, các Valkyry cưỡi ngựa bay xà xuống, tóm lấy người này lôi về Valhalla trước cả khi anh ta kịp nói câu

nào đại để như, “Ta nghĩ cái đầu bị thương này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự thành công của ta trên sa trường”. Sau đó, họ sẽ làm cho anh ta dễ chịu hơn!

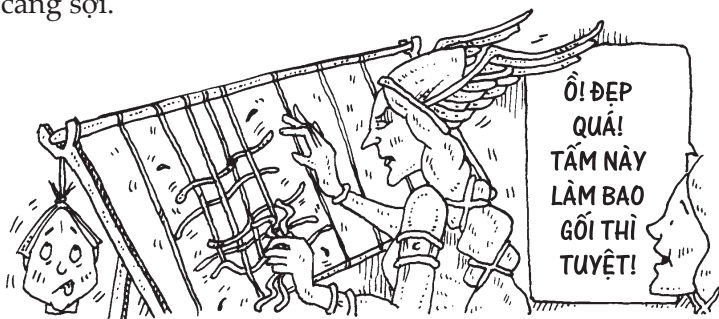

4 Họ được đón tiếp như thế nào? Để thể hiện lòng kính trọng đối với sự dũng cảm của họ, đích thân Odin sẽ chào đón họ ngay trước cổng Valhalla. Ông chúc mừng cái chết anh dũng của họ. Ông thậm chí còn bắt tay của họ (hay “bắt” bất cứ bộ phận nào còn lại trên cơ thể của họ).

5 Các Valkyry trông ra sao? Các Valkyry rất đẹp, rất duyên dáng, nhưng cũng có thể rất ác, đặc biệt là các nàng nào bay lang thang trên chiến trường quá lâu để chiêm ngưỡng cảnh đầu rơi máu chảy. Đôi khi các nàng này hưng phấn đến mức quyết phải làm gì đó thật khiếm nhã, như rút hàng thác máu

vào đám đông đang đánh nhau tán loạn ở bên dưới. Người ta đồn rằng có lần các nàng Valkyry còn hứng chí lấy luôn bộ đồ lòng của người để dệt thành vải và lấy những cái đầu bị chặt để căng sợi.

6 Ngày nay còn gặp được các Valkyry không? Còn chớ, nhưng theo một kiểu khác. Nhà soạn nhạc người Đức hồi thế kỷ mười chín, Richard Wagner, là người rất mê mẩn các vị thần Na Uy và vô số những cuộc phiêu lưu của họ. Ông soạn ra rất nhiều vở nhạc kịch nói về họ. Trong các vở nhạc kịch này có một khúc nhạc sôi nổi nhất mà ông đặt tên là “Sự vươn lên của các Valkyry”. Nếu xem nhạc kịch của Wagner, bạn dễ dàng nhận ra các Valkyry trong các bộ nịt ngực lớn bằng kim loại (một biện pháp phòng bị nhạy cảm xét về tính chất nguy hiểm của công việc họ làm).

7 Các Valkyry đi chuyển bằng nào? Các Valkyry xinh đẹp vẫn cười sõi, nhưng phương tiện giao thông yêu thích của họ là cưỡi ngựa đẹp. Những con ngựa này xinh đẹp phun nước xuống mặt đất khi đang long nhong trên thiên đường. Ngày nay, bạn vẫn thấy những con ngựa lông lầy này trên bầu trời. Những người thiếu trí tưởng tượng, thiếu tính lãng mạn, thiếu óc phiêu lưu sẽ nói với bạn rằng những con ngựa trắng tuyết vời đó chẳng qua chỉ là thứ gọi là “mây”.

8 Có việc gì làm trên đó không? Sau khi được làm cho sống lại, các chiến binh bị giết được hưởng một cuộc sống hết ý. Sau buổi rèn luyện hàng ngày (trong đó họ đâm đá nhau bươu đầu mẻ trán rồi lập tức được các Valkyry chữa lành), họ trở về gian đại sảnh thư giãn cùng đồng đội cho đến hết ngày (giống y chang cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp!)

9 Thực phẩm được cung cấp như thế nào? Cuộc sống trong đại sảnh của Valhalla là một chuỗi tuần hoàn các bữa ăn uống và

nhậu nhẹt. Trong các bữa tiệc, các chiến binh được các Valkyry phục vụ thịt rượu. Thịt được lấy từ một con lợn lòi lớn có tên là Saehrimnir. Con lợn lòi này bị giết mỗi ngày, rồi bị xẻ thịt ra, bỏ vào một chiếc nồi lớn có tên là Eldhrimnit. Sau khi giúp cho các chiến binh đói ngấu no căng bụng, Saehimnir bị buộc phải sống lại để chuyển thành món thịt hun khói và bánh nhân thịt cho ngày hôm sau. (những người ăn chậm không khoái việc chuyển hóa nhanh chóng này lắm, vì nó khiến họ bị những cơn đầy hơi, bội thực rất nghiêm trọng). Các vị anh hùng chén sạch Saehrimnir cùng một lượng lớn rượu nặng. Nhiều chiến binh thích uống rượu từ hộp sọ của kẻ thù (thường là của người đã chết).

10 Điều gì xảy ra nếu không lên được Valhalla? Những người Viking không chết một cái chết dũng cảm trên sa trường mà chỉ ngủm củ tỏi trên giường bệnh, khi dẫn chó đi chơi hay khi đang ngồi trong nhà vệ sinh được cho là “chết hèn”. Họ sẽ vĩnh viễn ở lại Hel, một nơi không vui vẻ bằng một nửa so với Valhalla. Một số chiến binh Viking già đã tìm đủ mọi cách để bị giết trên sa trường nhưng đều thất bại. Do quá sốt ruột muốn đến Valhalla, đôi khi họ lấy giáo tự đâm vào mình. Nhưng làm sao họ thuyết phục được các Valkyry rằng cái chết

của họ là anh dũng (chứ không phải là tự đâm thủng)? Các bạn nghĩ thử giùm họ coi!

Dĩ nhiên, việc phát minh ra huyền thoại Valkyry-Valhalla chẳng qua chỉ là một sách lược quản trị khôn ngoan của các tướng lĩnh Viking để các chiến binh của họ “cố gắng hết sức” trên chiến trường.

BINH SĨ NGHE ĐÂY! KHI RA SA TRƯỜNG, CÁC NGƯỜI PHẢI CỐNG HIẾN TẤT CẢ. ĐỪNG CÓ LO! NẾU CÁC NGƯỜI BỊ THƯƠNG TE TUA VÀ NGỦM CỬ TỎI, SẼ CÓ CÁC CÔ EM XINH ĐẸP TỬ TRÊN TRỜI SÀ XUỐNG CHỮA LÀNH CHO CÁC NGƯỜI, RỒI ĐƯA CÁC NGƯỜI ĐẾN MỘT HỘP ĐÊM SÁNG RỠ, NƠI CÁC NGƯỜI THA HỒ ẤU ĐÁ, TÚY LÚY VÀ ĂN UỐNG LINH ĐÌNH. OK?

HUYỀN THOẠI 7: KẺ TRỘM TÁO CỦA IDUN

Có bao giờ bạn bị “nỗi sợ tuổi tác” tấn công? Bạn biết đó là gì, phải không ạ? Đó là khi buổi sáng bạn soi gương và thấy có vài sợi tóc bạc. Rồi bạn bắt đầu lo lắng không biết tiền dẫn túi của bạn có đủ để đảm bảo quãng đời hưu trí còn lại không? Hay đã đến lúc tích trữ dần tã lót để chuẩn bị cho những năm chạng vạng của cuộc đời?

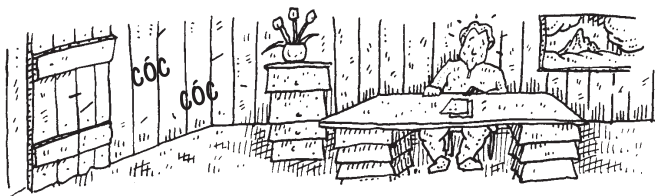
Không, chắc chắn là chưa đâu? Già nua là thứ mà những người trẻ thường cóc để ý. Bởi lẽ họ quá bận rộn với tuổi trẻ của họ, với những trò sôi nổi và vui vẻ! Cứ để cái vụ già nua đó chờ đợi cho đến khi bạn thực sự, thực sự lão. (Thậm chí có thể lâu đến mức... bạn đón được sinh nhật thứ *hăm mốt*!) Tuy nhiên, “bị già” vẫn là một thứ làm phiền lòng nhiều người khác. Họ gặp đủ thứ rắc rối, phải dùng đến kem chống nắng, phải chạy bộ, uống vitamin, chất đầy tóc giả trong tủ áo, lén lút vào các câu lạc bộ thanh thiếu niên, và nhiều chuyện khác nữa... Nhưng “cái già” sớm muộn rồi sẽ đến với tất cả mọi người.

Các vị thần Viking cũng hơi ngán cái vụ già... nhưng họ không quá lo lắng. Đó là vì họ đã có những trái táo của Idun!

Những trái táo này có phép lạ rất màu nhiệm: Các vị thần chỉ cần ăn một trái táo mỗi ngày là sẽ trẻ trung và tràn đầy nhựa sống (và nhựa cây táo) như người trẻ... cỡ *một trăm* tuổi vào thời đại của họ! Vấn đề duy nhất là, nếu một ngày nào đó những trái táo này biến mất, các vị thần sẽ bắt đầu già đi rất rất nhanh. Vụ mất táo này dĩ nhiên là bí ẩn mà thanh tra Na-Uy được tin cậy ủy thác! Bản báo cáo chấn động của anh về vụ việc này cũng chính là huyền thoại thứ bảy trong mười huyền thoại Viking hay nhất.

Mỗi ngày một trái táo, nếp nhăn đi hết ráo (vụ án bí hiểm của thanh tra Na-Uy)

Tôi đang ngồi trong văn phòng, lật giở vài hồ sơ “Phá đám án nghiệp dư”, bụng nghĩ về sự yên bình ở thế giới các vị thần... thì chợt nghe tiếng gõ cửa. “Vào đi!” tôi cất tiếng. “Nhớ bưng sữa vào luôn nhé!”

Cánh cửa từ từ mở ra. Tôi ngược lên, thấy một lão già nhăn nheo, đầu bạc trắng (lão già này dễ phải đến tám trăm lẻ năm tuổi, chưa tính những ngày lẻ) đang lảo đảo bước vào, cắp theo mấy hộp sữa của tôi. Lão già khú đế tội nghiệp này có vẻ đứng

không vững, nói chi còn phải bung bê mấy lít sữa yaourt của tôi. “Cảm ơn!” tôi nói, tay vớ sang chiếc tủ đựng tiền. “Tôi thiếu cụ bao nhiêu? Mà này, ở độ tuổi như cụ, theo cụ công việc giao sữa này có phải là quá nhiều tham vọng không?”

“Tôi không phải là người giao sữa!” ông cụ rên rỉ. “Chính anh bảo tôi bung nó vào mà!”

“Ồ, phải!” tôi nói. “Thế cụ là cái quái gì vậy?”

“Tôi là Odin... dĩ nhiên rồi!” ông lão thều thào. “Anh không nhận ra tôi sao, Na-Uy?”

“Này, lão già kia!” tôi nói. “Đừng có khè tôi chó! Cụ mà là Odin thì tôi cũng là yêu tinh! Odin thì tôi lạ gì! Đó là ông thần bự con, dữ dằn, vai như vai trâu, râu như lông gấu!”

“Nhưng tôi là Odin thật mà!” ông lão thều thào một cách thảm thiết.

Có gì đó ở lão này khiến tôi mơ hồ thấy quen quen. Vì vậy tôi nói, “OK! Nếu cụ là Odin thì chứng minh coi!” Ông lão lập tức rút từ vỏ bọc ra một ngọn lao.

“Đây là ngọn lao thần Gungnir của tôi,” ông lão khò khè nói. “Nói mục tiêu của anh đi!”

“Thấy cái rừng sồi đằng kia không?” tôi nói, trở tay vào những ngọn núi

xa xa. “Nghe đây, cây sồi thứ ba bên trái có đầy sóc. Con sóc ở cành thứ tư từ đỉnh xuống đang cầm một quả đấu. Một con sâu nhỏ phá hoại môi trường đang gặm nhấm quả đấu này. Cự “chơi” con sâu đó được không? Nếu được, tôi sẽ tin cự là Odin!”

Không do dự, lão già ném ngọn lao qua cửa sổ văn phòng đang để mở. Một lát sau, tôi nghe tiếng la

hoảng của con sóc, tiếp nối bằng tiếng kêu dấy chết rợn người của một con sâu vừa bị đâm lủng bụng (không sai vào đâu được!). Và tôi biết đó chính là Odin!

“Thánh thần ơi!” tôi thốt lên. “Sao ông lại tụt dốc thê thảm vậy? Sao ông lại để ra nông nổi này? Quá nhiều rượu thần và tiệc tùng thần ở Gladsheim chẳng? Các thần khác nghĩ thế nào về ông?”

“Không phải mình tôi ra nông nổi này đâu!” Odin nói. “Tất cả các thần khác đều vậy cả! Chỉ qua một đêm mà chúng tôi đã nhăn nhúm ráo rọi. Mới vài ngày mà các vị thần hùng mạnh, đẹp trai, phong độ ngon lành trong suốt hàng trăm, có khi là hàng ngàn năm, đã trở thành những bạch xương lụ khụ. Với các nữ thần thì thậm chí còn tệ hơn nữa kia.

“Anh chưa kịp đọc xong bài về ‘nu na nu nống’ thì các nữ thần lộng lẫy đã trở thành mấy mụ phù thủy già nua, cổ hũ, răng rụng lả chả! Và trí nhớ của chúng tôi cũng bắt đầu chập chọc nữa. Đôi khi, chúng tôi thậm chí còn không thể... ơ... không thể... ơ... không thể cái gì nhỉ?...”

“... Nói ra những câu đơn giản nhất?”

“Đúng thế, và không chỉ vậy! Chúng tôi bắt đầu lặp lại mọi điều đã nói! Và chúng tôi cứ nói đi nói lại hoài. Chưa kể, chúng tôi nói một điều duy nhất suốt bao nhiêu lần trong ngày!”

“Nhưng các ông có ăn táo hàng ngày không?” tôi hỏi. “Ông biết đó, dân gian có câu ‘mỗi ngày một trái táo, nếp nhăn đi hết ráo!’”

“Chúng tôi không ăn được,” Odin meo máo.

“Những trái táo biến đâu hết cả rồi!”

“Thì cứ nói một tiếng với Idun đi!” tôi gợi ý.

“Chúng tôi cũng không làm được điều đó!”

Odin tuyệt vọng gào lên. “Cả nàng cũng biến mất! Đó là lý do vì sao tôi tìm đến anh đây, Na-Uy ạ. Tôi muốn nhờ anh tìm giúp nàng và mấy trái táo của nàng. Phải nhanh lên, vì nếu anh không tìm ra thì không ai biết... ơ... biết gì nhỉ...?”

“... chuyện gì sẽ xảy đến cho tất cả các vị thần?”

“Đúng rồi! Cả chuyện đó nữa!”

Odin nói.

Odin vừa ra khỏi văn phòng, tôi rút ngay tập hồ sơ về Idun và kiểm tra thân thế của cô ta.

TÊN: IDUN.

MÔ TẢ: TRINH NỮ. ĐẸP NHƯ MỘT SỚM MAI XUÂN. THƯỜNG ĐI LOANH QUANH Ở ASGARD, PHÁT TRÁI CÂY CHO CÁC THẦN.

THÂN THẾ: CON GÁI CỦA NGƯỜI Lùn IVALDI.
VỢ CỦA BRAGI, THẦN THI CA.

CỦA RIÊNG ĐÁNG CHÚ Ý NHẤT: MỘT CHIẾC TRÁP BẰNG VÀNG CHỨA NHỮNG TRÁI TÁO XUÂN THÌ. ĂN TÁO NÀY HÀNG NGÀY SẼ TRẺ HOÀI VÀ... NGHIỆN TÁO.

ĐẶC ĐIỂM CỦA CHIẾC TRÁP: DÙ CÓ ĂN BAO NHIÊU, TRONG TRÁP VẪN ĐẦY TÁO.

CÂU NÓI CỦA MIỆNG: “MỖI NGÀY MỘT TRÁI TÁO, NẾP NHẢY ĐI HẾT RÁO!”

NHỮNG ĐỐI TƯỢNG KHÁC CŨNG QUAN TÂM ĐẾN TÁO TRẺ MÃI KHÔNG GIÀ: NGƯỜI KHỔNG LỒ.

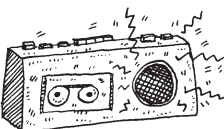
“A, manh mối đây rồi!” tôi thầm nhủ.

Ngày hôm sau tôi lại gặp Odin. Tôi hỏi ông có chuyện gì lạ xảy ra trước khi Idun biến mất hay không. Ông nói điều duy nhất hơi khác thường mà ông còn nhớ đã diễn trong chuyến rong chơi của ông đến Midgard cùng Honir và Loki cách đây vài tuần lễ. Ông có vẻ lưỡng lự, không muốn đề cập đến chuyến đi này. Tôi bèn đề nghị ông và hai vị thần kia hiện

ra trong văn phòng của tôi để trò chuyện chút đỉnh. Đến ngày hẹn, chỉ có Odin và Honir hiện ra mà thôi. Họ cho biết Loki nói ông ta không đến được vì phải chờ người thợ sửa xe kéo hay chờ cái quái gì đó tương tự. Một thoáng ngò vức vụt lóe lên trong bộ não thám tử lạnh lện, không hổ thẹn của tôi.

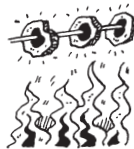
BẢN THẢO BĂNG

Thứ Mười ngày 18 – Phỏng vấn diễn ra tại văn phòng của thám tử Na-Uy

Honir: Odin cùng Loki và tôi quyết định đi phượt quanh Midgard. Sau khi cuộc bộ dọc bờ suối, chúng tôi cảm thấy hơi đói bụng, nhưng phát hiện đã quên bém chiếc túi đựng bánh mì thịt ở Asgard.

Đúng lúc đó, chúng tôi thấy một đàn bò đang gặm cỏ bên bờ suối. Loki nói, “Các thần ngài đừng có lo, bữa tối có đây rồi!” Đoạn ông ta đập một con bò chết ngắc ngứ, trong khi Odin và tôi đi lượm củi, châm một đám lửa sáng rực. Sau khi xẻ thịt xong con bò, chúng tôi bắt đầu nướng thịt trên ngọn lửa. Mùi thịt nướng thơm phức làm chúng tôi thêm muốn hóa rồng.

Odin: Phải đó, cái mùi ấy thật khó quên. Nó làm chúng tôi thêm nhỏ dãi! Chúng tôi đói lắm rồi, cho nên chỉ đợi mấy que thịt trông

vàng vàng, mềm mềm là chúng tôi lấy ngay ra để xực. Nhưng, tin hay không thì tùy, chúng vẫn chưa chín! Vẫn cứ sống nhần như mấy con bò đang lảng quăng ngoài bãi cỏ. Cho nên chúng tôi đưa lại chúng vào ngọn lửa và chờ thêm chút nữa. Và chúng tôi cứ chờ hoài chờ mãi, chờ mãi miết mỗi mòn. Cứ mỗi lần lấy chúng ra nếm thử là y như rằng lại hỏng ăn, cho dù có nướng niếc chúng lâu cách mấy!

Honir: “Có chuyện gì kỳ lạ ở đây!” Loki nói. “Ta đã làm tất cả những gì cần làm mà mấy cục thịt đó vẫn không sao chín nổi.”

“Ta có thể gợi ý được không?” một giọng nói chột vọng xuống. Chúng tôi ngẩng lên, thấy một con đại bàng khổng lồ đang đậu trên một cành cây ngay trên đầu! “Nếu các ngươi cho ta ăn thỏa thích chỗ thịt đó rồi mới ăn phần của các ngươi, ta hứa sẽ làm chín nó trong chớp mắt!” con đại bàng nói tiếp. “Chỉ cần các ngươi hứa là được”.

Chúng tôi nhìn nhau, nhún vai. Rồi Odin nói, “Có vẻ như chúng ta không có lựa chọn rồi. Theo ta, thà là nửa con bò còn hơn là không có gì.” Cả tôi lẫn Loki đều gật đầu đồng ý. Con đại bàng vỗ cánh vài ba phút và từ những súc thịt phát ra thêm những tiếng kêu xèo xèo. Rồi con chim bự này sà xuống,

bắt đầu rửa những tảng thịt lớn bám trên xương. Thịt thì có hạn mà con đại bàng thì rõ ràng đang đói meo. Có vẻ như nó sẽ xức tất tần tạt trước khi chúng tôi kịp xớ rớ một miếng nào!

Loki chịu hết xiết! Ông nhào tới con đại bàng, quát lớn, “Cái con đại bàng tham ăn kia! Chừa cho chúng tao một tí coi!” Rồi ông đâm cho nó một phát thật sâu vào phao câu bằng cây gậy đi đường màu nâu nâu.

Con đại bàng không hạp vụ này lắm, Nó vỗ cánh vài cái, bay vút lên... với cây gậy vẫn dính ở phao câu... và Loki bám dính vào cây gậy, có vẻ như không cách chi nhả ra được!

Trong chớp mắt, cả ba đã ở tít trên cao. Đó là lúc cuộc biểu diễn nhào lộn bắt đầu. Con đại bàng dẫn dắt màn trình diễn. Nó sà xuống, vút lên, lượn vòng vòng. Đó là chưa kể những cú đâm nhào để dội bom rất chi là ngoạn mục (bom ở đây là những thứ lòn hòn lỏn nhón, không tiện để nói ra). Suốt thời gian đó, chúng tôi nghe tiếng Loki la hét, “Bỏ ta xuống, đồ quái vật lông lá phì nộn!” Phần kết

diễn ra với khá nhiều đau đớn. Đó là khi con đại bàng làm vài phát chúi nhủi rồi bay là là dọc cánh đồng với Loki luôn miệng la lối, “Ui, úi da, Ui!” Sau đó, con đại bàng thả Loki xuống một bụi gai

và chúng tôi chạy tới để cứu ông. Cả ba chúng tôi lủi thủi về Asgard, lòng cảm thấy ngậm ngùi. Bởi lẽ chúng tôi trông cứ như lũ thần ngố, hành xử chẳng xứng danh “thần hào” chút nào cả. Chúng tôi thỏa thuận không kể cho ai nghe vụ này. Anh chính là người đầu tiên mà chúng tôi kể lại.

Chỉ vài giây sau khi hai ông thần lủi thủi ra khỏi văn phòng, bộ óc siêu máy tính của tôi đã tới tấp phân tích ba sự việc nổi bật.

1 Loki e dè, không muốn bị phỏng vấn. Tại sao?

2 Bọn khổng lồ có quan tâm đến táo của Idun.

3 Loki là một ông thần xảo quyệt, nổi tiếng bởi các phi vụ gian lận, bất chính và rùm beng, thậm chí còn nhiều hơn cả... bọn khổng lồ!

Trong lúc tôi ngồi đó chấp nối các dữ liệu sinh động, chợt có tiếng gõ lóc cóc vào cánh cửa văn phòng. Tôi cất tiếng, “Vào đi!”. Hai gã trông rụt rè dúi nhau bước vào. Tôi nhận ra ngay đó là các gia nhân của thần Heimdall.

“Nghe nói anh đang tiến hành cuộc điều tra gì đó liên quan đến việc Idun và mấy trái táo của nàng bị biến mất,” gã đầu tiên nói.

“Đúng vậy,” tôi xác nhận.

“Thế thì chúng tôi có vài thông tin rất là... nóng, nóng, nóng!” gã thứ hai nói.

“VẬY hãy nói, nói, nói... mọi thứ, tuốt, tuốt, tuốt!” tôi nói.

“Nó là vậy, vậy vậy!” gã đầu tiên nói. “Ngay trước khi các thần bị bạc đầu, sa sút phong độ, không còn quan tâm gì đến bóng đá khóa thân hay đua marathon cóc nhảy, chúng tôi thấy Loki đang vội vã băng qua cầu Bifrost cùng với Idun. Và nàng có mang theo chiếc tráp đựng táo!” gã đầu tiên nói.

“Wow, wow, wow!” tôi thốt lên.

“Chúng tôi cảm thấy sự việc này là quan trọng cho cuộc điều tra của anh.” Gã thứ hai nói.

“Tôi cũng cảm thấy vậy, vậy, vậy!” tôi nói... và quyết định đã đến lúc phải triệu tập Loki.

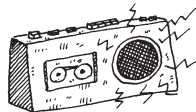
Bắt giữ Loki hóa ra còn dễ dàng hơn tôi tưởng. Tôi nghĩ việc ông bị các vị thần trời gô như con gà gô và chơi trò “Đá dít gã Thần Đểu” suốt quãng đường đến văn phòng của tôi đã có tác dụng nào đó. Dù đang trong tình trạng lão hóa tăng tốc, mấy ông thần này vẫn là một băng rất hung hãn!

“Nói đi, điều gì đã xảy ra, lão râu xồm thoi thóp kia!” tôi hỏi cái lão già hom hem khốn khổ đang nằm rên rỉ dưới chân mình. “Nói ra sự thật đi,

Loki!” Odin gầm gừ, ngoáy một phát Gungnir đầy lộ liễu. Vì Gungnir đã đi nửa chặng đường vào lỗ mũi bên phải của Loki, cử chỉ hăm dọa này đã phát huy tác dụng đặc biệt của nó lên lão già khốn đốn, và lập tức, lão bắt đầu thú nhận. Máy thu băng của tôi đã sẵn sàng hoạt động...

Bản thảo băng – Lời thú tội của Loki – Văn phòng thanh tra Na-Uy

Úi! Úi da! Đau quá! Ngừng lại đi! Ngừng lại! Tôi sẽ khai ra hết. Phùùù... Đỡ hơn rồi...

Là thế này... Tất cả bắt đầu khi con chim quý sứ béo phì đó nhắc bóng tôi lên và chơi trò thể dục nhịp điệu. Ít người biết chuyện này, nhưng tôi rất ớn đi tàu bay. Hễ cứ bay là tôi tiêu tùng. Trừ phi tôi kiểm soát tuyệt đối mọi tình hình... mà trường hợp này thì lại không!

“Loki! Chào mừng ngươi lên chuyến bay không không về!” con đại bàng ồm ộp nói giữa lúc đang bay vút lên cao hàng ngàn mét. “Muốn ta thả ngươi ở đâu đây? Xuống mấy tầng đá nhọn đằng kia nhé?”

Tôi hoảng vía. Tôi van nó cho tôi xuống.

Nó nói sẽ tha cho tôi, nhưng với một điều kiện!

“Ngươi phải đưa Idun và táo tiếc của cô ấy đến chỗ của ta tại Jotunheim!”

“Ê, người đâu phải là chim!” tôi nói. “Người là gã khổng lồ Thiassi nổi tiếng hay đội lốt đại bàng!”

“Trúng phóc!” con đại bàng nói. “Dĩ nhiên ta là Thiassi! Bộ tướng đại bàng bình thường có thể lập mưu được hay sao? Nhưng quan trọng là người có đồng ý điều kiện của ta không?”

Đó là lời đề nghị mà tôi không thể nào từ chối. Đưa Idun ra khỏi Asgard là chuyện nhỏ. Nàng không phải là nữ thần thông minh nhất, đúng không nào? Tôi dụ nàng băng qua cầu Bifrost bằng cách nói với nàng tôi vừa phát hiện ra một gốc cây đầy táo, ngon hơn táo của nàng xa lắc. Khi chúng tôi đã ở cách xa Asgard, tôi co giò bỏ chạy, phò mặc nàng cho Thiassi. Vẫn trong lốt đại bàng, hấn sà xuống, quắp lấy nàng bay thẳng về Jotunheim cùng với chỗ táo tiếc. Chuyện là như thế. Anh đã lật tẩy được tôi rồi đó.

Loki đã thú nhận hết cả rồi, giờ đây quan tâm lớn nhất của tôi là Idun và chỗ táo của cô ấy. Có lẽ ngay lúc này bọn khổng lồ đang làm gì đó rất kinh khủng với cô ấy. Có thể đã quá muộn để làm được điều gì. Phải hành động nhanh lên thôi!

“Loki!” tôi nói, “tôi tuyên bố bắt giữ ông vì tội tiếp

tay cho bọn bắt cóc Idun và chôm chĩa táo của cô ta. Nhưng tôi sẽ cho ông một cơ hội để chuộc tội.”

“Ôi không! Không làm lao dịch đâu!” Loki rên rỉ.

“Tôi thù nhất việc làm vườn!”

“Không, không phải là làm vườn!” tôi nói. “Ngay lúc này Idun đang lâm nguy. Ông là tổ sư của nghệ thuật cải trang và đủ trò lừa đảo, cho nên ông là vị thần duy nhất có thể cứu cô ta! Nếu ông làm được việc, chúng tôi sẽ miễn xá tội cho ông!”

“À phải! Đúng rồi đó, Na-Uy thân mến!” Loki reo lên. “Anh sẽ không phải hối tiếc đâu, tôi thề đó!”

Loki bèn mượn chiếc áo khoác bằng lông chim ưng của Freyja rồi vọt thẳng đến Jotunheim.

May sao, Loki vừa đến chỗ của Thiassi thì thấy Idun ngồi vãn vợ một mình. Ông liền biến nạng và tráp táo của nàng thành quả hạch (để tiện việc vận chuyển) rồi bay tiếp. Nhưng Loki không dễ dàng thoát hiểm! Thiassi đã phát hiện ra ông và bắt đầu rượt theo. Suýt chút nữa hắc đã tóm được Loki trước khi ông trả được quả hạch về nơi chính chủ. Nhưng Thiassi không để phòng Odin và các vị thần khác. Quyết không để hắc chôm chĩa lần thứ hai món trái cây quý giá, họ dựng sẵn một dàn hỏa khổng lồ dọc suốt bên trên các tường thành của Asgard. Đợi khi Loki an toàn bay qua và Thiassi lọt đúng vào tầm nhắm, họ châm lửa!

Thia ssi
hoàn toàn
bất ngờ!
Trước khi
kịp hoàn
hồn, lông
đuôi của

hắn đã bén lửa khiến hắn quay mòng mòng, rơi
cắm đầu xuống đất. Đợi lúc hắn đo sắn, các vị thần
xúm vô, vung vít các loại vũ khí thần của họ. Kết
quả: một người khổng lồ đã tử vong.

Báo cáo cuối cùng

Ồi trời! Tôi chỉ còn nghe thấy các vị thần đang nhai
táo rôm rộp. Quả thật, họ có quá nhiều thứ phải bù
đắp sau những chuỗi ngày khan hiếm táo. Mà táo
thì lại ngon và có lợi cho sức khỏe! Và thế là các nếp
nhăn của họ bay biến hết. Thần nào thần nấy đều
khỏe re. Họ nhảy nhót quanh Asgard như những
chú cừu non mừng xuân mới! Và cả tôi cũng hài
lòng, vì họ đã hồi phục được trí nhớ. Nhờ vậy họ sẽ
không quên trả cho tôi khoản tiền công mà tôi vừa
mới kê ra đây. Liệu họ có còn nhớ không nhỉ?

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 7: CẨN THẬN, CỎ KẺ XẤU! MƯỜI TÊN KHÔNG LỖ VÀ QUÁI VẬT BẠN CẦN TRÁNH

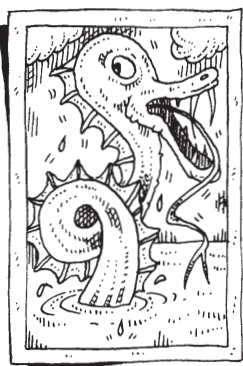
1 Angrboda (người đem lại nỗi đau) Angrboda là mối tình lớn (rất rất lớn) trong cuộc đời của Loki. Bà là bạn gái của Loki và cũng là... một nữ nhân người khổng lồ. Nếu như là ngày nay thì ba đứa con của họ đã bị nhốt trong một nơi được bảo vệ cẩn mật và bị buộc phải chơi bóng bàn hoặc games máy tính cho đến hết cuộc đời. Loki và

Angrboda nhận ra rằng các con của họ hơi “khác biệt”, vì vậy họ dấu chúng trong một hang động. Đến một lúc, Odin quyết định rằng mấy nhóc tí rừng rợn này là mối nguy hiểm tàng cho các thần. Ông bèn cho người bắt cóc chúng. Tên của chúng là Hel, Jormungand và Fenrir. Các bạn có thể tìm hiểu về Fenrir khủng khiếp trong huyền thoại 8. Trong khi chờ đợi, dưới đây là chân dung của Hel và Jormungand...

2 Hel Cô con gái của Loki và Angrboda trông rất xinh, nhưng chỉ từ ngực trở lên mà thôi. Toàn bộ phần thân dưới của cô ta bị phân hủy một phần, xương xấu lòi cả ra, để lộ những miếng thịt thối rữa, lủng lẳng trên đôi chân và các bộ phận khác (khiến cho việc băng bó trở thành

con ác mộng). Odin quyết định không muốn thấy Hel ở quanh ông. Ông bèn gửi cô ta đến Thế giới ngầm. Do một sự trùng hợp ngẫu nhiên, thế giới này cũng có tên là Hel, hay còn được gọi là “địa ngục”. Hel trở thành người cai quản Hel. Cô thường ngồi trên chiếc ngai vàng có tên là “Giường Bệnh”, phong tước cho những kẻ bị chết do bệnh tật, già nua.

3 Jormungand Đứa con quái thai này là nỗi thất vọng trần trề (và là nỗi bất ngờ) của cha mẹ nó. Bởi lẽ nó được sinh ra dưới hình hài một con rắn lớn với một chiếc lưỡi xẻ, làn da xanh lục. Ngay cả khi bạn tí hí mắt nhìn nó, trông nó vẫn cực kỳ gớm guộc. Odin cho rằng Jormungand là một đứa bé kinh dị nên ông vớt nó xuống biển. Hóa ra đó lại là

một ý tưởng tồi vì môi trường mới dưới đáy biển tỏ ra rất phù hợp cho sinh vật rừng rọ này. Nó lớn nhanh đến mức chẳng bao lâu sau đã quấn trọn cả thế giới, thậm chí còn dư ra cái đuôi để nhét vào miệng của chính nó. Nó trở nên nổi tiếng dưới cái tên “Con Rắn của Midgard”. Jormungand tiêu khiển thời gian bằng cách gây ra những vụ đắm tàu, và nhìn chung, nó chuyên gây phiền phức cho những người Viking đi biển.

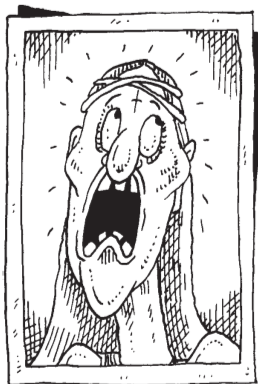
4 Hymir Hymir là một gã khổng lồ băng giá rất cục cằn. Hắn sở hữu một cái vạc khổng lồ để ủ bia mà Thor đã phải liều mạng và chịu nhiều sự bất tiện mới giành được từ tay hắn. Hymir cũng là người khổng lồ từng đi câu cá cùng Thor để kiếm thức ăn sau

khi Thor làm láng lương thực trong nhà của Hymir. Hymir bắt được hai con cá voi, còn Thor thì tóm được con quái vật biển Jormungand nhờ lấy cái đầu con bò đen của Hymir làm mồi câu. Thor phải khốn khổ vật lộn để kéo Jormungand lên tàu vì nó cũng ra sức lôi Thor xuống dưới biển. Khung cảnh này là quá sức chịu đựng đối với Hymir vì hắn là một gã khổng lồ nhát gan. Vào thời điểm gay cấn nhất, hắn do dự rồi cắt luôn sợi dây câu của Thor, nhờ đó mà Jormungard trốn thoát được. Điều này khiến Thor rất bức bối, nhưng người Viking lại thấy nhẹ nhõm vì họ vẫn còn Jormungard để mà đổ lỗi khi tàu của họ bị đắm (thay vì phải thừa nhận các thủy thủ của họ cấu thả hoặc lái tàu trong tình trạng say xỉn).

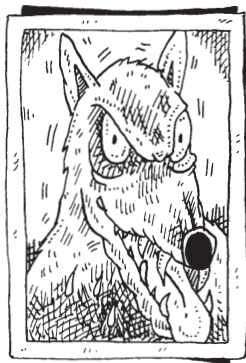
5 Geirrod Gã khổng lồ băng giá này là một trong những kẻ thù lớn nhất của Thor. Khi Thần Đểu Loki bị Geirrod bắt giữ, ông hứa sẽ đem Thor lại cho hắn để đổi lấy tự do cho bản thân. Một nữ nhân khổng lồ thân thiện tên là Grid đã méc với Thor về hành động chơi đểu của Loki. Nàng cho Thor mượn sợi đai lưng thần của chính nàng cùng với cặp găng tay và cây quyền trượng để giúp Thor phòng thủ trước Geirrod. Thor dùng cặp găng tay chụp trái banh thép mà Geirrod liệng vào ông, rồi ném trả lại trúng ngay cái thùng nước lèo của hắn, khiến hắn đau đớn vô số kể và nhanh chóng tìm đến với cái chết!

6 Gjalp (Nàng khổng lồ gào rú) Gjalp là con gái của Geirrod. Trong lúc Thor viếng thăm phụ thân, Gjalp và cô em Greip lập mưu khử ông bằng cách bắt ông rút chiếc ghế ra đứng vào lúc ông đang mơ màng, đầu óc vẫn lơ ở trên mây. Vốn là người nhanh nhẹn (xin lỗi, ý là “nhanh nhẩu”), Thor hất cây quyền trượng của Gjalp lên xà nhà rồi buộc chiếc ghế trở về vị trí cũ. Rồi ông lấy cây búa động gãy lưng hai chị em khổng lồ, làm cho các nàng này đau đớn không thể tả. Chẳng bao lâu sau, cả hai đã chết một cách tức ngực!

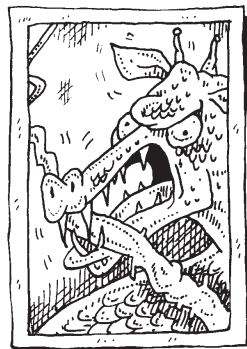
7 Garm Garm là một con chó săn bự chà bá và rất dữ dằn. Nó có bộ ngực lông lá, lúc nào cũng nhuộm đầy máu (không phải là máu của chính nó!). Garm là loại chó làm người ta thất vọng trong các cuộc thi chó ngoan, bởi lẽ nó sẽ táp tất cả mọi đối thủ cạnh tranh lẫn các trọng tài... rồi ăn thịt tất tần tật! Chủ của con chó này là Hel (con gái của Loki), và nhiệm vụ của nó là canh gác các cổng chính của Hel (Địa ngục), mặc dù chẳng ai muốn đột nhập vào cái nơi kinh khủng này. Có lẽ, đúng hơn, nó ở đó để canh không cho ai *thoát ra*. Garm còn được gọi là “Chó Quỷ”.

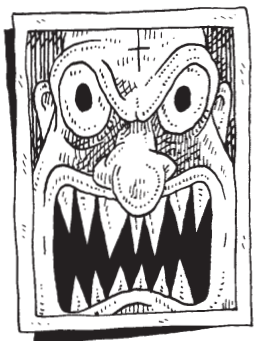

8 Surt Người khổng lồ lửa này phụ trách trông coi Muspell, miền đất của khói lửa. Nếu là ngày nay, Surt sẽ bị coi là mắc chứng “cuồng phóng hỏa” vì hắn rất khoái dùng thanh kiếm lửa châm vào bất cứ thứ gì có thể bốc cháy. Ngày trọng đại của hắn diễn ra trong trận chiến tận thế Ragnarok, khi hắn được trao sứ mệnh thả lửa khắp toàn cầu. Giờ đây, có lẽ hắn rất hài lòng vì có một phần nhỏ của thế giới đã được đặt tên theo tên hắn: Sau những trận nổ núi lửa từ năm 1963 đến năm 1967, một hòn đảo mới đã hình thành gần Iceland. Các nhà cầm quyền đã đặt tên cho nó là Surtsey.

9 Nidhogg Nidhogg là một con quái vật rồng cực kỳ vô duyên và ghê tởm ở Niflheim, miền đất nằm thấp nhất trong chín thế giới. Khi nào không mắc nhá một trong các rễ cây của Yggdrasil, nó tiêu khiển thời gian bằng cách xé nát thi thể của những ai xui xẻo bị rơi vào Hel. Nó cũng thích sai con sóc Ratatosk leo lên cây, mang theo những thông điệp rùng rợn cho con chim ưng sống trên đỉnh (xem huyền thoại 1).

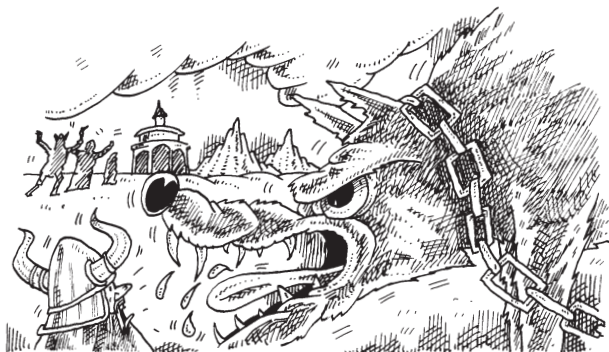

10 Skrymir Skrymir là một gã khổng lồ băng giá siêu bự. Là loại người khổng lồ to đùng, Skrymir có thân hình TO ĐÙNG ĐÙNG! Một ngày nọ Thor và Loki lên đường đến Utgard, đại

bản doanh của người khổng lồ. Họ đi qua một đại sảnh và quyết định rằng đó là một nơi thuận lợi (dù có phần hơi liều mạng) để qua đêm. Họ vào đó ngủ, nhưng liên tục bị phá giấc bởi những tiếng gầm gừ nghe điếc cả lỗ tai cùng với những rung động làm buột xương. Sáng hôm sau, họ bị sốc nặng khi phát hiện ra mình đã qua đêm không phải trong đại sảnh đại siếc gì mà là trong cái găng tay rồng của Skrymir! Thế mới biết gã khổng lồ này bự đến cỡ nào! Sau đó, Thor phải vất vả lắm mới giáng được cây búa Mjollnir vào đầu của Skrymir trong lúc gã bé bự này đang say ngủ. Nhưng Skrymir chỉ tỉnh dậy và hỏi có quả đầu nào toi trúng đầu hấn không. Thế mới biết hấn khỏe đến cỡ nào! Vào cuối cuộc phiêu lưu, sau khi đã xổ ra tất cả mọi tuyệt chiêu và dùng toàn bộ sức mạnh, Thor và Loki mới phát hiện rằng Skrymir thật ra là Utgard-Loki, vua của người khổng lồ. Với sự trợ giúp của một ít phép thuật, hấn đã cải trang thành khổng lồ siêu bự, làm cho họ mệt phờ râu! Ai nói người khổng lồ không có óc hài hước?

HUYỀN THOẠI 8: LÀM SAO CỘT CÒN FENRIR?

Nuôi thú cưng đôi khi cũng phiền phức, phải không ạ? Có bao giờ bạn gặp rắc rối vì một con thú hư chưa? Một con cá vàng quá hiếu động, hay một con sâu nguy hiểm có những chiếc cẳng quờ quào quá điên cuồng? Loại thú vật này có thể là nỗi khổ đau thực sự, đặc biệt khi bạn hàng ngày phải chia sẻ mái nhà với chúng. Các vị thần Na Uy cũng nuôi những con thú như thế tại Asgard và câu chuyện về một trong những con thú này chính là huyền thoại thứ tám. Đó là một con thú hơi lớn hơn một chút so với thú nuôi trung bình. Thật vậy, khi đạt đến kích khổ tối đa, cặp hàm của nó lớn đến mức hàm trên chạm đến bầu trời, còn hàm dưới thì chạm mặt đất! Sinh vật khủng khiếp mà chúng ta đang đề cập đến là một con sói lớn tên là Fenrir và, như bạn đã biết, nó có quan hệ máu mủ với Loki.

Khi những người Na Uy cổ kể cho nhau về những rắc rối mà con sói khổng lồ gây ra, có lẽ họ đã nghĩ đến nỗi kinh hoàng từ những đàn sói hoành hành trong những cánh rừng lân cận. Họ cũng nghĩ đến những biện pháp ngăn chặn để tự vệ trước mối hiểm họa hiển hiện này.

Fenrir khủng khiếp là một loại sinh vật mà ngày nay những người nuôi chó cưng hẳn phải đi tìm lời tư vấn của chuyên gia. Có thể họ sẽ viết thư xin lời khuyên, gửi đến các tờ tạp chí kiểu như tờ “Vấn Đề Của Cưng”. Biết đâu các vị thần cũng đã từng làm như thế?

VẤN ĐỀ CỦA CƯNG

Tạp chí cho người [hay thần] có nuôi giữ những thú vật rất thú vật và thú cưng rất tung tung.

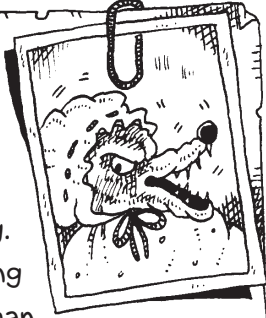

Hãy hỏi Rolf

ROLF SẼ GIẢI QUYẾT NGAY CẢ NHỮNG VẤN ĐỀ THÚ VẬT NHẤT CỦA BẠN.

Rolf thân mến,

Tôi viết thư này cho ông từ Asgard, ngôi nhà của các vị thần, để xin lời khuyên về một sự việc mà gần đây đã làm cho chúng tôi rất lo lắng. Cách đây không lâu, Loki (một trong những vị thần của chúng tôi) đã cùng bạn gái của ông ta (một nữ nhân khổng lồ tên là Angrboda) đón nhận một tin vui. Angrboda vừa cho ra đời một quý tử xinh xinh nhưng trong trường hợp này, nó thực sự là... không được nhỏ nhắn lắm... và nó

giống với quý sứ yêu tinh hơn là quý tử xinh xinh! Em bé này được đặt tên là Fenrir. Nó phát phì từ rất sớm và, xét về độ to bự, chắc chắn là nó giống mẹ nhiều hơn. Nhưng không chỉ có vậy... và chính vì thế mà chúng tôi cần lời khuyên của ông, Rolf ạ! Đó là một đứa trẻ rất kỳ lạ. Từ đầu đến chân nó phủ đầy LÔNG XÁM và thay vì nằm trong xe nôi khóc oe oe hay đái tổ tổ như mấy đứa bé bình thường, nó thích tiêu khiển thời gian bằng cách nghiêng răng kèn kẹt, tự liếm láp phần thân dưới và tru lên trong các đêm trăng! Rolf! Theo ông điều này có là bình thường hay không đối với một đứa bé ba tuần tuổi?

Thành thật mà nói, giờ đây chúng tôi đều nghi ngờ đứa bé mới sinh của Loki và Angrboda không hề là em bé mà là một dạng “thú vật”. Đó là lý do chúng tôi phải viết thư cho ông! Ông nghĩ sao? Liệu chúng tôi có nhận được một sự trợ giúp chuyên nghiệp hay không?

Rất mong thư hồi âm của ông,

Các thần

Thưa các thần!

Tôi đã xem xét vấn đề này hết sức cẩn trọng. Và tôi đã có tin tức cho các ông đây! Nó không phải là em bé đâu! Nó chính là một quái thai sói... Nếu nói sai thì tôi sẽ là quái thai cừu! Tôi mà là các ông thì tôi sẽ nhanh chóng bắt cái thứ của nợ chà bá, lông lá đó tham gia một khóa học danh giá dạy cho cún con biết vâng dạ. Bỏi lẽ nếu các

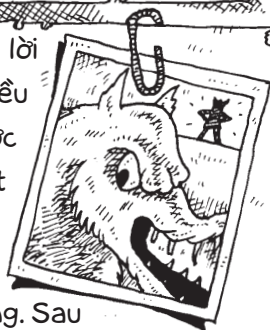

vị không làm vậy, tôi nghĩ nó sẽ lớn tướng lên, trở thành một đám lông lá rất đanh đá, và sẽ gây ra những tàn phá. Nghe đây! Dù con cún cục cằn đó có dễ thương cách mấy, khi lớn lên nó nhất định sẽ là con chó bự. Cho nên các ông hãy cẩn thận đấy!

Trân trọng,

Rolf

Chúng tôi quyết định làm theo lời khuyên của ông và đã làm một số điều để dạy dỗ Fenrir nhỏ tuổi cho nó được đàng hoàng. Nhưng Loki đã phá vỡ tất cả mọi kế hoạch của chúng tôi. Ông ta đã giấu nó (cùng vài đứa con rất đặc biệt khác của ông ta) vào một hang động. Sau một hồi thảo luận, chúng tôi quyết định bắt cóc chúng từ chỗ bị nhốt trên núi. Nay chúng tôi đã đưa được Fenrir về lại Asgard, nơi nó được thần chiến tranh Tyr chăm sóc, bởi

lẽ ông ta là vị thần duy nhất có thể tiếp cận nó (ông ta luôn luôn tốt với thú vật). Mà nó ăn còn nhiều hơn cả Thor nữa đấy!! Kết quả là nó lớn lên với một tốc độ kinh hoàng. Hiện nay nó đã to bằng một con gấu trưởng thành. Rolf! Điều này có là bình thường hay không đối với một con cún hai tháng tuổi?

Mọi sự tốt lành,
Các thần

Thưa các thần,

Không, không hề bình thường! (Nếu mà bình thường thì tôi thà làm con chó xù)

Chúc may mắn (Xem ra các ông sẽ cần đến may mắn đó)?

Rolf

Rolf thân mến,

Cứu chúng tôi với! Mọi sự đang "ngày một tệ hại! Fenrir nay đã to bằng con cá ông, và nó hoàn toàn mất kiểm soát. Nó nhảy tung tung quanh Asgard, làm bất cứ điều gì nó hứng thú: cắn các nàng Valkyry, rượt theo các cỗ xe kéo, và nói chung là dọa các thần sợ xanh hết cả mặt.

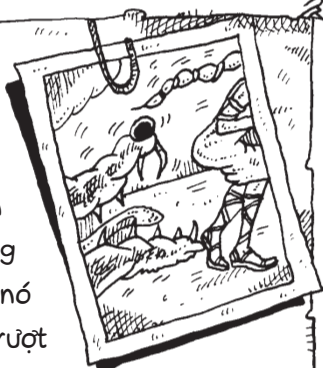
Thời gian duy nhất nó im ắng là khi Tyr mang đến cho nó tấn thịt hải mã thường ngày.

Hôm qua, nó ị một bãi lớn ngay giữa cầu Bifrost, gây ra một vụ ùn tắc giao thông khủng khiếp (đó là chưa kể đến cái mùi...). Nó

đúng là một con chó rất hư! Chúng tôi phải làm sao bây giờ?

Khẩn khoản trong tuyệt vọng,

Các thần

Thưa các thần,

Rõ ràng các ông đã phớt lờ lời khuyên của tôi về vụ huấn luyện cho vâng lời, đúng không nào? Tôi e rằng con sói của các ông nay không còn huấn luyện được nữa rồi... Chỉ còn cách ngăn nó lại mà thôi. Hãy ra cửa hàng thú cưng ở địa phương các ông mua ngay sợi dây xích! Nhớ mua cả cái rọ bịt mõm nữa nhé!

Mọi sự tốt lành.

Rolf

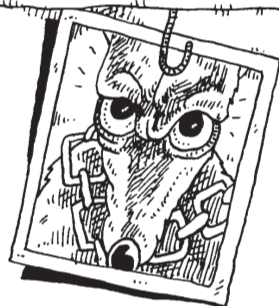
Rolf thân mến,

Chúng tôi đã làm theo lời khuyên của ông và mua cho Fenrir

một sợi dây xích lớn để cột cho nó khỏi

lăng quăng. Tiện

thể, chúng tôi đặt tên cho sợi dây

xích này là Laeding. Khi cột Laeding vào, Fenrir ngoan ngoãn và chẳng làm gì sất, ngoài việc phát ra những tiếng

ừ ừ. Rõ ràng, chúng tôi đã không nhận ra những tia hiểm ác

trong ánh mắt của nó! Đợi chúng tôi cột xong, nó phát ra một tiếng sủa bồn bồn, ngoáy cái lưng khổng lồ đôi ba

lần, và thế là cái Laeding đó vỡ tan ra

muôn mảnh.

Sau đó nó chồm lên để tái lập cái triều đại khủng bố của nó.

Giờ thì chúng tôi phải làm gì đây?

Trân trọng,

Các thần

Thưa các thần,

Tôi nghĩ các ông đang gặp rắc rối to với con quái vật sói đó của các ông. Các ông phải hành động quyết liệt lên thôi! Lẽ ra tôi nên khuyên các ông tống cái con chó điên hư đốn đó vào trong một chiếc thùng thiết bị có cột vài tảng đá to đùng, rồi đem chìm xuống một con kênh gần nhất... Các ông cũng có thể giả ném món đồ chơi chút chút yêu thích nhất của nó ra giữa đường xe kéo cao tốc của các ông và hô lớn "MANG VỀ ĐÂY!". Nhưng vì những hành động đó không phù hợp với hình ảnh con người chân thật, thân mật, yêu thú vật như tôi nên tôi sẽ không khuyên như vậy.

Các ông phải kiếm sợi dây xích nào chắc hơn thôi!

Rolf

Rolf thân mến,

Chúng tôi đã làm theo lời ông và sắm cho Fenrir một sợi xích chắc hơn mà chúng tôi đặt tên là Droma. Hình

Nhưng, lại nữa, Fenrir mới gồng

những cơ cổ cuộn cuộn của nó lên là Droma cũng tiêu đời nhà ma.

Fenrir lại xông ra, đi xối tung căn vườn nhà hàm xóm và chom hết chỗ thịt tuần lộc ướp lạnh của họ! Chúng tôi sắp hết cách rồi.

Cần xiết bao những lời khuyên,
Các thần

Thưa các thần,

Sao các ông không đi gặp đám người lùn, hỏi họ xem có nghĩ ra công nghệ xích cún con nào không? Nghe nói họ rất tháo vát trong các vấn đề kỹ thuật.

Rolf

TB: Thói quen đặt tên cho dây xích chó của các ông thật là lạ lùng. Tôi chưa từng thấy có ai làm như vậy!

Rolf thân mến,

Chúng tôi đã tiếp thu lời khuyên của ông và đã gửi Skirnir, một gia nhân của chúng tôi, đến hỏi bọn người lùn xem họ làm được gì. Sau nhiều thử nghiệm khẩn trương trong các phòng thí nghiệm

của họ, họ đã làm ra thứ mà họ gọi là “vòng cổ chó siêu bền”.

Bề ngoài trông nó chẳng khác chi mảnh vải lụa, nhưng độ bền của nó được quảng cáo là “khủng khiếp”. Những người lùn cực kỳ sáng tạo này nói với chúng tôi rằng họ đã kết hợp vào đó đủ loại vật liệu “tâm vóc nghệ thuật”, bao gồm rễ núi, âm thanh bước chân mèo và hơi thở của cá...

Tất cả được tráng bằng nước dãi các loài chim đã tuyệt chủng! Chúng tôi có nên thử nó (để rồi lại thất vọng) hay không?

Trân trọng

Các thần

TB: Chúng tôi quyết định đặt tên cho vật này là Cleipnir.

Thưa các thần,

Còn chờ gì nữa? Cột cái Glyndebourne (hay cái gì đó mà các ông vừa đặt tên) vào cái con chó điên thừa cân đó đi chó! Nhanh lên!

Rolf

Rolf thân mến,

Cảm ơn ông lắm lắm lắm! Tin tốt đêêê! Xong xuôi rồi! Con quái đó đã bị cột! Chúng tôi gắn Gleipnir vào

Fenrir và thế là con quái cầu đó không tài nào thoát ra khỏi cái vòng kim cô kỳ diệu đó cho dù có vận vẹo, cắn kéo, sủa sáo, sùi bọt méo! Cái con hàm nhều nước đó đã bị cột cổ vĩnh viễn! Hoan hô!

Nhưng chúng tôi lại có một tin khá buồn. Một tai nạn đáng tiếc đã xảy ra trong khi chúng tôi gắn Slepnir vào Fenrir. Như thường lệ, cứ việc gì dính đến con chó kinh dị này là chúng tôi lại nhờ Tyr cho chúng tôi mượn một tay. Thấy chúng tôi sợ Fenrir đến tê tái, Tyr có phần ngạc nhiên. Ông ta nói sẽ biểu diễn cho chúng tôi thấy tận mắt tình yêu, tình bạn và lòng tin cậy giữa thần và sói. Với một câu vô tư, “Coi nè, các thần, có gì đâu mà sợ, nó hiền như con chó ướp giềng ấy mà!” ông ta thọt cánh tay vào cái miệng bụi mờ ngoác của con quái... Và Fenrir lập tức táp một phát! Nghe như thế này nè: Phập! Oái!...

Thật là chết cười! Rolf à, phải nói là chúng tôi cười đau hết cả bụng! Kể từ cái ngày bộ râu của Odin bị mắc kẹt trong bánh xe kéo, chưa từng thấy có vụ nào vui thế này! Trong khi chúng tôi cười đến bò lê bò càng, Loki nói (giữa những tiếng khúc khích) “Chúng ta đâu có ý đó khi nói rằng... ha ha ha... chúng ta muốn mượn thần

ấy một tay... ha ha ha!" Rồi chúng tôi lại lăn ra cười trợn nữa. (Thần Loki này đều thật!) Chẳng hiểu vì lý do gì Tyr không thấy chuyện này là buồn cười!? Lạ ghê!

Chúc mọi sự tốt lành, và một lần nữa xin chân thành cảm ơn ông về những lời khuyên.

Xin cảm tạ,

Các thần

TB: Còn một chuyện nữa hy vọng ông có thể giúp chúng tôi. Từ khi cột được Fenrir, nó chẳng biết làm gì nên cứ tru cứ hú suốt cả ngày lẫn đêm. Nó làm cho chúng tôi muốn điên lên được.

Ông có ý tưởng nào không?

Thưa các thần,

Này! Tôi ngán tận cổ mấy lá thư than thở của các ông rồi đó! Các ông có bị thiếu năng không vậy??? Chỉ cần lấy ngọn giáo hay thứ gì đó ném cho cái miệng nó hả ra thôi mà!!

Rolf

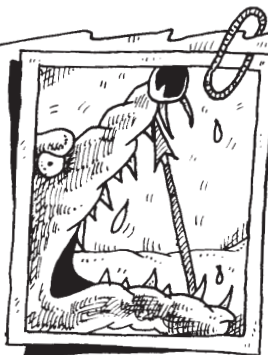
Rolf thân mến,

Cái mẹo dùng ngọn giáo tỏ ra rất hiệu nghiệm. Chúng tôi không còn nghe nó hó hé một lời nào kể từ đó. ...

Chỉ thêm một việc này nữa thôi...Chúng tôi hứa với ông đây dứt khoát là lần cuối cùng ông nghe chúng tôi than phiền!

Odin hình như cho rằng một ngày nào đó (có thể là gần gần ngày tận thế) Fenrir sẽ thoát ra khỏi cái vòng kim cô Gleipnir và tiến hành một cuộc báo thù khủng khiếp lên tất cả chúng tôi.

Ông nghĩ sao về chuyện này?
Các thần

Nè mấy ông thần than,

Tôi thành thật mong muốn nó sẽ làm được điều đó.

Rolf

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 8: CÁC SINH VẬT LỚN NHỎ CỦA NA UY

Người Na Uy cổ tiếp xúc hàng ngày với đủ loại thú vật. Một số con thú, như chó sói, gây rất nhiều phiền phức. Nhưng những con vật khác như heo, dê, hay các loại thú có sừng lại rất là hữu ích. Sự tồn tại của người Viking phụ thuộc vào chúng! Họ dùng chúng để làm ra quần áo, phương tiện giao thông và quan trọng nhất là... để ăn! (Tục ngữ Na Uy có câu: Người Viking ăn chay = người Viking chết!). Cho nên, không có gì ngạc nhiên khi mà, bên cạnh những sinh vật to lớn và xấu xa như con Fenrir, một số huyền thoại Viking cũng nhắc tới những con vật cực kỳ tài ba và hữu ích như các bạn sẽ thấy sau đây.

1 Toothgnasher và Toothgrinder: cặp giò lụa lẹ của Thor

Bạn đã biết hai con Toothgnasher và Toothgrinder này rồi. Đó là cặp dê kéo xe khổng lồ của Thor. Chúng còn giúp ông tạo ra những hiệu ứng âm thanh đáng kinh ngạc mà chúng ta thường hay gọi là “sấm”. Điều mà có lẽ bạn chưa biết là, thỉnh thoảng, Thor còn biến những người bạn bốn chân này thành bữa ăn nhanh! Bất cứ khi nào Thor muốn ăn quà vặt, nhưng lại cạn kiệt nguồn thịt sườn tuần lộc, ông liền phang túi bụi

vào mấy con dê làm cho chúng chết queo rồi sau đó xức chúng luôn! Nhưng ông vẫn trông chừng da và xương của chúng được nguyên vẹn. Ngày hôm sau, ông chỉ đơn giản động cây búa thần vào đồng tàn dư này và nó sẽ hiện lại một cách thần diệu thành Toothgnasher và Toothgrinder với đầy đủ mọi bộ phận cơ thể. Không hề than nhức đầu hay cảm mạo linh tinh, chúng lập tức be be, háo hức quay trở về với công việc kéo xe!

2 Gullinkambi: con gà báo thức của Valhalla

Valhalla, ngôi nhà của các chiến binh trận vong, có cung cấp cả dịch vụ báo thức dưới hình dạng một con gà trống non có tên là Gullinkambi. Mỗi sáng sớm, Gullinkambi ngả cái đầu của nó ra sau và phát ra một tiếng kêu inh tai GÀ-CỒ-KÉO-COOO! Đó là tín hiệu để các chiến binh trận vong nhảy bật ra khỏi giường và bắt đầu chơi kéo co tới khi hộc xì đầu. Gullinkambi còn nổi tiếng là con GÀ-CỒ-KÉO-CO đã cảnh báo với các thần về Ragnarok, trận đại chiến ngày tận thế.

3 Gulltop, con ngựa thần kỳ

Freyr, vị thần sinh sản và cũng là anh sinh đôi của Freyja, có sở hữu một con ngựa kỳ diệu tên là Gulltop. Gulltop có đủ loại tài năng nhưng tài năng hữu ích nhất của nó là phi được qua lửa và thấy được trong đêm (và nó không bao giờ cần nhả về ước mơ vô vọng được tăng thêm khẩu phần cà-rốt). Gulltop tỏ ra đặc biệt hữu ích khi Freyr muốn gửi thư tình đến cho Gerd, một nữ nhân khổng lồ mà ông yêu đắm đuối. Không muốn nhận lãnh cái rủi ro cá nhân khi “xông pha” đến miền đất người khổng lồ, Freyr cho người gia nô Skimir mượn Gulltop để lén lút đến Jotunheim đưa thư từ cho ông. Dễ như trò bàn... chân, Gulltop nhảy qua cái vòng lửa-băng bao quanh nơi ở của Gerd và, nhanh như chớp, Skimir chìa lá thư, nói một câu đại loại như, “Này, chủ nhân của ta muốn hỏi cô có chịu đi chơi với ông ấy không?”. Không lâu sau đó, Gerd và Freyr đoàn tụ với nhau ở Asgard và cả hai sống hạnh phúc bên nhau suốt... một khoảng thời gian.

4 Ottar: món đồ chơi lợn lòi của Freyja

Cô em Freyja đẹp lòng lấy của Freyr có nuôi một người cung tên là Ottar. Ottar muốn đi thăm một nữ nhân khổng lồ tên là Hyndla, với hy vọng được cô này cho thưởng thức một món bia đặc biệt giúp tăng cường trí nhớ. Trước khi Ottar lên đường, Freyr quyết định cùng tham gia. Ông bèn biến Ottar thành con lợn lòi hoang bự chẳng tên là Hildisvini rồi cưới nó đến chỗ ở của Hyndla. Nàng khổng lồ này thỉnh thoảng cũng dùng Ottar để kéo xe (vào những ngày nghỉ lễ của đám mèo kéo xe).

Sự kiện lợn ra: Người ta phát hiện rằng, vào thế kỷ thứ tám trước CN, các chiến binh Viking dùng nón bảo hộ có trang trí hình lợn lòi. Đó là để thể hiện lòng tôn kính đối với Hildisvini.

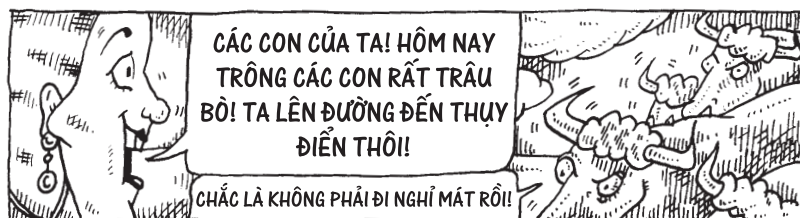
5 Ratatosk: con sóc rách lẽo

Ratatosk là con sóc sống ở Yggdrasil, Ngọn Cây của Thế Giới. Nó cảm thấy hào hứng với việc la cà quanh con chim ưng sống ở chóp ngọn cây, nghe ngóng xem con chim này có buông ra lời bình luận phi báng nào hay không về Nidhogg, con rồng sống ở bên dưới ngọn cây. Rồi sau đó nó chạy xuống chỗ của Nidhogg, méc lại những lời của con chim ưng. Tiếp đến, nó đòi cho Nidhogg nói gì đó xấu xa về con chim ưng để có dịp chạy lên tấu lại với con chim về suy nghĩ của con rồng. Cả cuộc đời đáng thương của Ratatosk chỉ làm mỗi việc này. Có làm bạn nghĩ đến ai không vậy?

6 Skinfaxi và Hrimfaxi: Những con ngựa của Ngày và Đêm

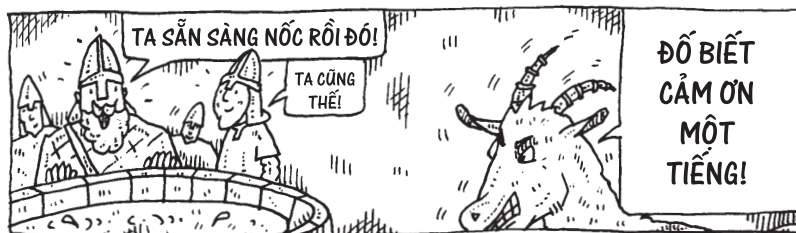
Skinfaxi (biệt danh là “Ngựa Giống Rạng Ngời”) là con ngựa có thể phi ngang bầu trời, kéo theo cỗ xe do Dag (biệt danh là “Ngày”) điều khiển. Bộ lông chói rục của Skinfaxi thấp sáng cho cả thiên đường lẫn trần gian. Thật ra, nó còn cung cấp cả ánh sáng để bạn đọc cuốn sách này đây! Trong khi Skinfaxi phụ trách chuyển xe “Ngày”, người đồng chí Hrimfaxi của nó (biệt danh là “Ngựa Giống Băng Giá”) lại phụ trách chuyển xe “Đêm” bằng cách kéo chiếc xe chở theo Nort (biệt danh là “Đêm”), mẹ của Day. Nếu nhìn xuống thăm cỏ vào ban đêm hay sáng sớm, bạn có thể thấy sương giá do Hrimfaxi nhả ra.

7. Những đứa con bò mộng cực kỳ hữu ích của Gefion

Nữ thần Gefion hoàn toàn có thể khoe khoang với tất cả mọi thần rằng các con trai của bà khỏe như trâu như bò... bởi lẽ chúng là bò mà! Gefion là Nữ thần Cây Bừa nên quả là sự trùng hợp may mắn khi bà kết hôn với một người khổng lồ

và xoay sở sinh ra được bốn con bò mộng da dày. Một ngày nọ, khi Gefion đang dạo quanh Asgard, cái trang thành mù ăn xin, bà đụng phải Vua Thụy Điển, lúc này cũng đang cái trang thành ăn mỳ để vi hành (một thú tiêu khiển của các vua thời bấy giờ). Gefion chia sẻ thức ăn, lửa trại và vài món khác với ông vua, làm ông ta rất cảm động và nói, “Nghe đây, bà già nhăn nhoe, ta chính là Vua Thụy Điển và ta rất hài lòng về ngươi! Trong một ngày một đêm, ngươi cày bừa được bao nhiêu đất đai của Thụy Điển thì chỗ đất đai đó sẽ thuộc về ngươi!”. “Hừm, đúng nghề các con ta rồi!” Gefion thầm nghĩ rồi nhào thẳng đến Thụy Điển cùng bốn cậu con trai. Sau một ngày một đêm, họ cày bừa sạch sẽ một diện tích lớn đến mức họ phải lặn cả ra biển, đến sát tận Đan Mạch. Họ chỉ dừng lại trước hòn đảo mà ngày nay ta gọi là Zealand (Hãy thận trọng với lý thuyết địa lý này).

8 Heidrun: con dê rượu của Valhalla

Heidrun, con dê cung của Odin, là một dạng “thùng rượu di động”. Nó cung cấp một lượng rượu không bao giờ cạn cho các chiến binh trận vong. Nhờ có nó mà khi họ mệt mỏi trở về sau những giờ uýnh lộn nhặng xi, họ có thể nốc rượu đến ngập đầu ngập cổ mà không phải móc bóp ra hoặc xin uống chịu.

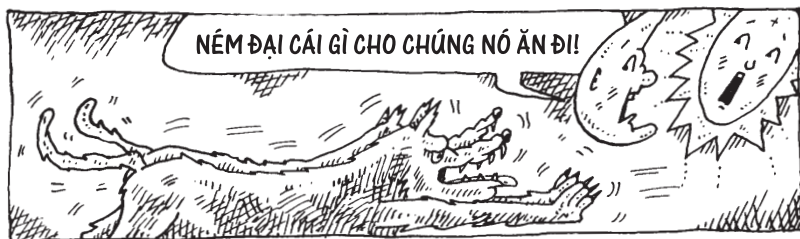
Rượu Vàng năm-sao chảy thẳng từ vú nó vào những chiếc thùng mà họ dùng để đựng nước giải khát yêu thích. Chúc sức khỏe vú em! Nào, một trăm phần trăm!

9 Hugin và Muninn: Các điệp viên bầu trời của Odin

Khi Odin ngồi trên chiếc ngai cao ngất ngưỡng của ông ở Asgard, dõi theo tất cả mọi sự cố trên các thế giới, ông không bao giờ phải lo mình bỏ lỡ điều gì khi bận chạy đi toa-lét. Hai con quạ cưng của ông, Huginn (có nghĩa là “Nghĩ”) và Muninn (có nghĩa là “Nhớ”) đóng vai trò những “ điệp viên bầu trời”. Chúng suốt ngày vỗ cánh bay quanh các thế giới và chõ mó vào việc riêng của tất cả mọi người (hay thần, hay yêu tinh...). Khi trở về Asgard, chúng mách lại với Odin tất cả mọi thứ mà chúng thấy. Cho nên mới có câu “Quạ mà nói thì thầy bói cũng thua!”.

Bản thân người Viking cũng thấy quạ là một giống chim rất hữu ích. Họ thường mang quạ theo trong các chuyến đi biển kéo dài, rồi thả chúng ra để đi tìm đất liền. Bằng bản năng, quạ sẽ bay về hướng đất liền và người Viking chỉ việc đi theo chúng.

10 Skoll và Hati: Những con sói không gian mất kiểm soát chức năng

Skoll và Hati là một cặp sói rất rất lớn. Chúng đến từ Rừng Thép dưới lòng đất, và là những đứa con của một nữ nhân không lồ xa xưa và bí ẩn. Nếu còn sống đến thời nay, chúng sẽ rượt theo xe hơi hoặc những người già đạp xe đạp, và sẽ bị đưa tới một nhà tâm lý học động vật để được ban cho cái chết nhân tạo. Nhưng vì là những con sói huyền thoại biết thách thức cả luật trọng trường, chúng rượt theo những mục tiêu còn lớn hơn rất nhiều. Công việc của Hati là rượt Mặt trăng, còn công việc của Skoll là rượt Mặt trời. Chúng đóng vai trò quan trọng trong trận chiến ngày tận thế.

MƯỜI HIỆN TƯỢNG THỜI TIẾT LÀM RỐI BENG NHỮNG BỘ ÓC HÀI HƯỚC CỦA NGƯỜI VIKING

Huyền thoại Fenrir không chỉ nhắc nhở người Viking về những con sói mà họ rất sợ hãi. Nó còn nhắc họ về những hiểm họa khác đang rình rập. Người Viking biết rằng có nhiều thứ trên thế giới vượt ra ngoài quyền năng của họ, và những thế lực thiên nhiên nguy hiểm là cực kỳ khó đoán

định. Nhưng họ vẫn không bao giờ biết được khi nào một thảm họa sắp xảy ra.

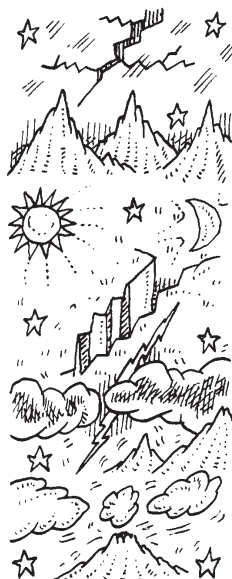

Tệ hơn nữa, họ không có ý tưởng nào về điều gì đã gây ra những sự việc đáng sợ đó. Để đem lại ý nghĩa cho những hiện tượng “chả hiểu nổi” (hay “vớ va vớ vẩn”) của thiên nhiên, người Na Uy cổ quyết định đổ vấy hết cho các vị thần, người khổng lồ, các giống ma thiên nhiên... thay vì đi tìm một cách giải thích khoa học nào đó. Đến cuối thế kỷ hai mươi, chúng ta khó mà tin rằng, khi nhìn thấy cầu vồng trong một thung lũng, người Viking sẽ nghĩ, “À! Đó là cầu Bifrost!” Theo họ, cái phép lạ muôn màu tuyệt đẹp này là do các vị thần vinh quang của họ ắp ứ tạo ra để thuận tiện bước vào thế giới của chúng ta! Thật là thần diệu, phải không ạ? Nhưng bạn thử nghĩ xem, có kỳ lạ lắm không nếu như họ nghĩ, “Hừm... Phải rồi! Đó là một ví dụ tuyệt vời của hiệu ứng khúc xạ ánh sáng mặt trời qua những lăng kính mà trong trường hợp này chính là những giọt nước.”

Sau đây là một cơ hội để bạn quét sạch những suy diễn hủ lậu của hàng ngàn năm thiếu vắng kiến thức và nghiên cứu khoa học. Để xem bạn có “đọc” được suy nghĩ của người Na Uy cổ không nhé! Nào, hãy ghép chúng với những hiện tượng thiên nhiên trên thực tế thử coi sao!

Hiện tượng thiên nhiên

- 1 Tiếng nứt băng và tiếng gầm từ xa của những vụ lở tuyết.
- 2 Những tảng đá cao sừng sững chưa từng được khảo sát.
- 3 Nắng.
- 4 Ánh sáng trắng.
- 5 Những kẻ nứt sâu.
- 6 Tiếng sấm
- 7 Những tiếng vọng ở vùng núi.
- 8 Sét
- 9 Gió lớn
- 10 Núi lửa

Nguyên nhân

- a) Không khí bị hỗn loạn do Odin cưới con Sleipnir băng ngang bầu trời.
- b) Ánh sáng từ chiếc bờm đóng băng của con ngựa kéo xe điều khiển bởi một chàng trai (thuộc giống người) bị bắt cóc.
- c) Những người khổng lồ ở ngoài trời suốt đêm rồi... quên luôn về nhà. Họ đã bị hóa đá dưới những tia nắng đầu tiên.
- d) Ánh sáng từ chiếc bờm chói lọi của con ngựa kéo xe điều khiển bởi một cô gái (thuộc giống người) bị bắt cóc.

- e) Bọn người lùn nấp sau các tảng đá, thủ thủ thì thủ thủ thì gí đó với nhau (dĩ nhiên là vào ban đêm!)
- f) Bọn khổng lồ đang mở tiệc hay tụ tập gia đình.
- g) Những hư hỏng gây ra bởi đám khổng lồ vụng về vào thời kỳ Trái đất mới hình thành.
- h) Bọn khổng lồ lửa đang chải đầu.
- i) Âm thanh các bánh xe của Thor lăn trên các đám mây khi ông băng ngang bầu trời.
- j) Những tia chớp do Thor dùng búa Mjollnir đập vào đá.

Giải đáp:

1f)

2c) Bọn khổng lồ có cùng vấn đề giống như người lùn: chúng cũng bị hóa đá dưới ánh mặt trời (theo một số phiên bản huyền thoại).

3d) và 4b) Khởi thủy, các thần tạo ra những phần sáng trên thiên đường (Mặt trời, Mặt trăng, những ngôi sao...) bằng những tia lửa văng ra từ miền đất Muspell nóng bỏng. Tuy nhiên, một ngày nọ, có một gã người sống ở miệt Midgard đã cả gan đặt tên cho hai đứa con của mình là Nguyệt (Mặt Trăng) và Nhật (Mặt Trời). Do lẫn lộn, hẳn gọi con trai là Nguyệt và gọi con gái là Nhật! Các thần không thích vụ này chút nào cả (họ muốn chúng mang tên Đậu Xanh, Đậu Đỏ hơn), vì vậy họ

tức tốc bắt cóc bọn trẻ, ban cho chúng một công việc toàn thời gian và cực kỳ đòi hỏi là điều khiển những cỗ xe, dẫn dắt Mặt trời và Mặt trăng đi đúng đường. Nguyệt đi trước dẫn đường, còn Nhật bám sát theo sau ông anh. Họ thường xuyên bị rượt đuổi bởi hai con sói khổng lồ tên là Skoll và Hati, và nếu để bị tóm thì họ sẽ bị chúng ăn thịt. Cảm ơn trời đất, điều này sẽ không diễn ra trong cuộc đời chúng ta.

5g)

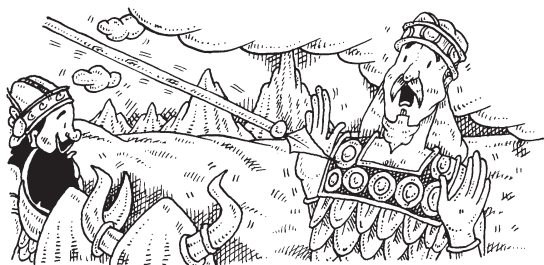
6i) Người Viking tin rằng tiếng sấm thực chất là tiếng các bánh xe của Thor lăn qua mây (nhưng nếu họ vẫn nghe thấy âm thanh này vào những ngày không mây, có lẽ họ sẽ đoán ra đó là do một máy bay phản lực đang bay qua).

7e) Người lùn nổi tiếng là lười chuyện.

8j)

9a) Odin đang phi ngang bầu trời, rượt theo vị thần đầu Loki.

10h)

HUYỀN THOẠI 9: CÁI CHẾT CỦA BALDER

Các bậc phụ huynh đôi lúc rất hay nặng nề, đúng không các bạn? *“Phải làm cái này! Phải coi chừng cái nọ! Đừng nhét cái đầu vào miệng con sư tử đó! Đừng bơi trong cái bồn nước thải đó! Đừng trượt qua thác Niagara bằng cái khay trà đó!”* Và cứ thế mà họ lái nhái suốt!

Một số phụ huynh, như mẹ của vị thần Balder, còn đẩy sự nặng nề này lên đến mức độ cường điệu khiến nó trở thành một căn bệnh có tên là “bệnh bảo vệ con quá mức”. Frigg thường xuyên lo lắng cho Balder và đã đi những quãng đường đáng kinh ngạc để đảm bảo cậu con không bị hề hấn gì. Thì đó! Bà ta hẳn cũng có những lý do chính đáng! Balder luôn gặp phải những cơn ác mộng tồi tệ, trong đó chàng thấy trước những chuyện khủng khiếp sẽ xảy đến với mình. Và khi chàng thuật lại chúng cho mẹ, y như rằng bà lại nổi cái chứng nặng nề chính đáng kia. Rủi thay, bất chấp mọi nỗ lực bảo vệ con, Balder đáng thương cuối cùng vẫn cứ phải đón nhận một kết thúc rất tồi tệ như bạn sẽ thấy trong huyền thoại số chín này. Cái chết của Balder gây ra một sự xôn xao lớn trong thế giới các vị thần. Và điều còn tệ hại hơn nữa là nó dẫn đến một siêu thảm họa chỉ ít lâu sau đó.

Dĩ nhiên, trong cái chết của Balder có cả những trò lừa lọc lẫn những âm mưu xảo trá, nhưng thủ phạm đã bị bắt và trừng phạt sao đó. Nếu nó diễn ra vào thời nay, chắc chắn đó sẽ là một phiên tòa lớn mà cả thế giới sẽ chen chúc nhau đến dự.

Phiên tòa thời đại: vụ xét xử kẻ giết hại Balder

Thẩm phán: Gọi nhân chứng thứ nhất: Frigg, mẹ của Balder.

Kiểm sát viên: Frigg, bằng chính lời lẽ của bà, hãy cho chúng tôi biết vụ việc bị thảm này đã bắt đầu như thế nào.

Frigg: Là vậy. Suốt nhiều tuần lễ, tôi rất lo cho con tôi. Các ông biết các bà mẹ chúng tôi hay lo lắng cho con cái như thế nào rồi đó. Nó gặp những con ác mộng rất tồi tệ, trong đó nó thấy trước cái chết của nó.

Như các ông đã hình dung, tôi lo lắng suốt cả vó. Tôi chỉ làm được mỗi một việc mà thôi! Tôi đi ra ngoài, nói chuyện tay đôi với từng thứ trên thế gian này có thể làm cho nó bị thương: băng, lửa, vật nhọn, xe kéo chạy quá nhanh, sấm sét, xương cá nhỏ có thể kẹt trong cuống họng... nhiều thứ lắm! Tôi buộc chúng thề thốt sẽ không động đến dấu chỉ một sợi tóc trên đầu con trai tôi. Là nữ thần nên tôi cũng có vài lợi thế - tôi nghĩ vậy! Hu... hu...

Thẩm phán: Gọi nhân chứng kế tiếp: Hermod, thần Lặt Vặt, con trai của Odin, anh của Balder.

Hermod: Ngay khi các thần chúng tôi biết tin Balder trở nên bất khả chết và bị thương, chúng tôi thấy ngứa ngáy không thể nào nhịn nổi, quyết phải đùa bỡn nó một tí. Dẫu sao chúng tôi cũng chỉ là thần thôi mà, đúng không ạ? Thor mở đầu bằng cách lấy cây gậy nhọn thọc cho nó một phát. Nhưng khi thấy cú thọc không tác dụng gì với nó, các thần bắt đầu sôi sục lên! Trước khi hiểu ra điều gì, chúng tôi đã đập cho nó te tua và Balder tả tơi nhanh chóng khiến tất cả chúng tôi như phát cuồng. Chúng tôi thực sự trông đợi một điều như thế này! Và kỳ lạ thay vụ hành hạ không tác dụng tí tẹo nào đối với nó! Đôi lúc, chúng tôi có phần quá hăng máu nên đã ra tay hơi thái quá đối với nó, vì vậy chúng tôi cũng thấy hơi lo lo, bèn dừng lại để hỏi xem nó có đau đớn gì không. “Đau gì mà đau?” nó đáp lại với một nụ cười toe toét. “Chả cảm thấy gì cả!” Và thế là chúng tôi phá lên cười, quăng nó lên đỉnh một vách đá.

Tóm lại là chuyện đó đã diễn ra hết tuần này đến tuần khác... cho đến cái ngày diễn ra cuộc thi phóng phi tiêu khủng khiếp đó. Các ông biết đấy, chúng tôi đã phát minh ra một kiểu thi phóng phi tiêu mới rất thú vị, trong đó Balder được

lấy ra làm... bia. Chúng tôi chia làm nhiều đội và tất cả đều rất ưa là phấn khích. Các ông đã biết điều gì xảy ra kế tiếp rồi đó! Giữa cuộc phóng phiếc và giữa tiếng la hét ồm ồm, có ai đó (tôi không nhận ra là ai) đã phóng ra một ngọn lao bằng gỗ hay gì đó và Balder đã gục xuống! Vì nó nằm im re nên Thor bèn tiến đến, lắc vai nó và nói, “Này, Balder, đừng có nghỉ nửa chừng vậy chứ! Cuộc thi phóng phi tiêu vẫn chưa xong cơ mà.” Nhưng nó vẫn không nhúc nhích, và đó là lúc chúng tôi hiểu ra rằng nó đã chết thật rồi!

Kiểm sát viên: Frigg, trong thời gian con trai bà (được cho là) không thể bị tác động bởi những thứ gây hại, có chuyện gì xảy ra mà sau này bà cho là đáng ngờ hay hơi bất thường không?

Frigg: Phải rồi, bây giờ tôi mới thấy có điều gì đó. Vài tuần sau khi tôi làm cho Balder trở nên bất khả bị thương, một bà lão nhăn nheo đến gõ cửa nhà tôi, hỏi đường đến cầu Bifrost. Trong lúc trò chuyện, mẹ phù thủy già này tình cờ kể ra rằng mẹ vừa thấy một băng các ông thần đang đâm đá tôi bởi một vị thần trẻ

trông khá là xinh trai, nhưng thần trẻ này cứ cười toe toét suốt, có vẻ rất khoái chí trong khi đám thần kia thì ra sức oánh cho thần trẻ vãi linh hồn. Tôi bèn giải thích với mẹ ta rằng vị thần trẻ chính là cậu con trai Balder của tôi, và mẹ ta không nên lo lắng gì vì đó chỉ là một buổi “đập-Balder” bình thường của các thần. Khi tôi kể rằng tôi đã bảo vệ nó trước mọi khả năng bị hại, mẹ ta trở nên cực kỳ quan tâm và hỏi

lại tôi liệu tôi có dám chắc đã điều đình với mọi thứ trên thế giới này (để Balder không bị hại) hay chưa. Và thế là tôi nhớ đến cây tầm gửi.

Kiểm sát viên: Cây tầm gửi?

Frigg: Vâng, chính là cây tầm gửi. Khi đang trên đường về từ chuyến đi điều đình với mọi thứ trên đời, tôi nhìn thấy cây tầm gửi và chợt nhớ rằng tôi chưa kịp điều đình với nó. Lúc đó tôi đang mệt đừ đừ sau chuyến đi kiệt quệ, nên tôi thầm nhủ, “Rồi sao nào! Chỉ là một cây tầm gửi thôi, mà ta thì đang oải chè đậu. Ta tin chắc có bỏ qua nó cũng chẳng sao!”, rồi tôi không nghĩ ngợi gì thêm nữa. Ôi! Giá như tôi biết... Hu, hu, hu.

Thẩm phán: Gọi Hod, anh của Balder.

Kiểm sát viên: Hod... Có đúng là anh bị mù không?

Hod: Dạ đúng... như con chuột mù!

Kiểm sát viên: Và có đúng là anh đã ném ngọn lao giết chết em của anh không?

Hod: Thưa ông, thành thật mà nói, tôi cũng không dám chắc. Đại để là tôi đang loanh quanh ở phía sau sảnh đường trong cuộc thi phóng phi tiêu, bụng ước ao giá như tôi có thể tham gia cuộc vui đó, thì có một giọng nói rùng rợn thì trào vào tai tôi, “Anh cũng muốn tham gia cuộc vui đó, đúng không Hod?”. Tôi nói, “Đúng!” và giọng kia nói tiếp, “Tốt lắm, vậy anh cầm ngọn giáo này đi, anh bạn. Ta sẽ nắn tay anh cho đúng hướng.

Anh chỉ việc phóng nó khi nào ta ra hiệu!” Tôi bèn làm theo y như vậy. Ngay sau đó tôi nghe thấy tiếng rên ầy và âm thanh một cơ thể vừa đổ gục xuống sàn. Rồi sau nữa là một sự loạn xạ ngẫu! Điều kế tiếp tôi nghe thấy là ai đó nói, “Ồ, Hod! Coi anh đã gây ra chuyện gì kia!”... Cho nên, xét về mặt tình huống, tôi thấy chuyện này cũng chỉ là vô tình mà thôi.

Kiểm sát viên: Nếu nghe lại, anh có thể xác định được giọng nói của kẻ đã đưa anh ngọn lao không?

Hod: Có, tôi có thể.

Kiểm sát viên: Tôi xin trở lại với nhân chứng Hermod. Hermod, làm ơn cho chúng tôi biết điều gì đã xảy ra kế tiếp.

Hermod: Khi nhận ra Balder đã thực sự ngủ củ tỏi, tất cả chúng tôi đều rất là khẩn trương. Cho nên, đôi khi Odin nói, “Ai chịu xuống Netherworld để thuyết phục Hel trả con trai ta về

với thế giới sự sống?”, tôi bèn tình nguyện ngay tắp lự. Cha rất hài lòng nên ông cho tôi mượn Sleipnir để đi đường và kết quả là tôi biến phất như con chim cất. Mọi sự trơn tru và cuối cùng, sau chín đêm cưỡi ngựa băng qua một thung lũng tối đến mức không thể thấy cả con Sleipnir ở dưới háng, tôi đã đến trước cổng của Hel.

Kinh dị thật! Tôi nhìn qua những song sắt, thấy mình mặt đối mặt với hàng trăm linh hồn đáng thương. Tất cả bọn họ đang nhìn lại tôi, khuôn mặt méo mó vì đau đớn, lấp bắp, quần quai, rên rỉ trong nỗi đau thể xác, lồm bồm trong những vũng nôn mửa nóng bốc khói của chính họ, và nhai thịt của nhau một cách vô cùng man rợ! Kinh khủng quá! Những sự kết thúc quá sức bi thảm! Tôi thực sự thấy cảm thương cho họ... Nơi đây đích thị là địa ngục!

Bất chợt, tôi thấy Balder đang ngồi phía trên tất cả đám người khốn khổ này, ánh mắt buồn rười rượi. Tôi vẫy nó, hét lớn “Em trai... Em sao rồi?” Nó nhón nụ cười quỵến rũ bình sinh rồi nói, “Nhìn chung cũng không tệ lắm, anh Hermod ạ!” Bất chợt, tôi ngửi thấy cái mùi tỏi lợm đó, nghe thấy cái tiếng khò khè, hen xuyên ghé rợn đó. Và Hel xuất hiện ở ngay trước mắt tôi! “Ngươi muốn gì, thằng nhóc giao liên kia?” mẹ ta quạu quọ nói.

“Muốn Balder!” tôi đáp. “Chúng tôi muốn đem nó về. Ai ai cũng muốn nó trở về!”

“Được!” mẹ ta nói. “Ta thỏa thuận thế này nhé! Ngươi chứng minh mọi thứ trên thế giới này đều yêu mến Balder như

ngươi nói, ta sẽ cho nó về! Nếu mọi thứ nhỏ nhặt nhất trong chín thế giới đều đổ lệ vì nó thì ta sẽ thả cho nó về Asgard!"

Dĩ nhiên, tôi tức tốc vọt ngay về Asgard để kể cho Cha những gì mẹ ta nói.

Thẩm phán: Gọi Odin!

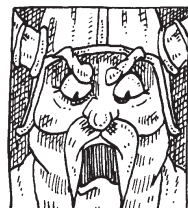
Kiểm sát viên: Odin, ông đã làm gì khi Hermod thông tin cho ông về đề nghị của Hel?

Odin: Tôi cử những đặc phái viên đi khắp thế giới. Thông qua họ, tôi ra lệnh cho mọi thứ đều phải khóc thương cho Balder, và tất cả đều làm theo như vậy. Tất cả các thần, người khổng lồ, thú vật, cây cỏ, người lùn, yêu tinh... Ai ai cũng đều khóc suốt suốt... mọi người, mọi vật! Tôi dám nói với các ông,

đó là những tiếng nghiến răng kêu khóc chính đáng nhất! Ngay cả những ngọn núi cũng khóc rung hết cả đá! Cho nên, hiển nhiên, tôi nghĩ Hel sẽ buộc lòng phải thả Balder ra. Và rồi tôi nhận được tin xấu! Một đặc phái viên trở về, nói với tôi rằng anh ta đã ghé thăm một lão khổng lồ già tên là Thokk, sống trong hang động của lão. Khi anh ta yêu cầu lão khóc thương cho Balder, lão nói, "Đừng hòng, Hosé!" rồi lão bảo anh ta nhảy vô cái kẽ nứt không đáy đó đi cho rồi. Bất chấp mọi khẩn cầu của đặc phái viên, lão vẫn nhất quyết không chịu khóc. Và, thưa các ông, đó là lý do vì sao con trai tôi sẽ vĩnh viễn ở lại Hel!

Thẩm phán: Lời kết buồn này sẽ được tiếp nối bởi phần tổng kết của chính tôi. Kẽ xấu xa mà các vị lẽ ra phải thấy ngay tức khắc

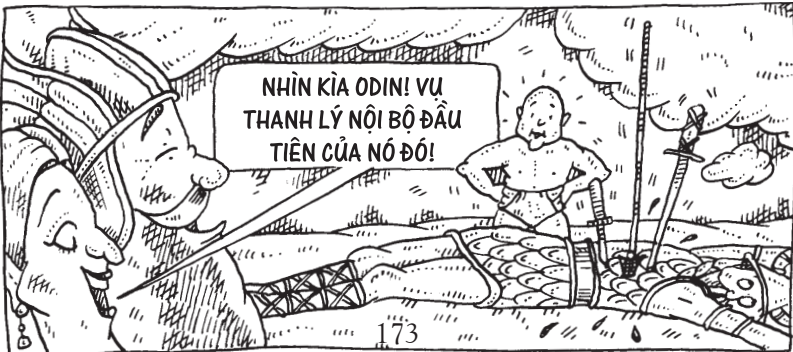
chính là... 1) Mụ già dừng chân trước cửa nhà Frigg. 2) Kẻ xúi giục đã đưa cho Hod ngọn giáo bằng gỗ cây tầm gửi – chính cái thứ mà Frigg đã bỏ qua – rồi thuyết phục anh ta phóng vào chính em mình, gây ra những hậu quả bi thảm. 3) Kẻ thủ ác đã tự biến mình thành gã khổng lồ tên Thokk và từ chối việc khóc lóc cho Balder, khiến cậu ta phải ở lại Hel đến mãi đời. Kẻ xấu xa đó không phải ai xa lạ mà chính là... LOKI... Thần Đểu! Bồi thẩm đoàn, các vị thấy hắn có tội hay không có tội?

Bồi thẩm đoàn: Ồ... Chúng tôi không... Hắn đâu có ở đây, đúng không ạ?

Thẩm phán: Đúng vậy! Không may là trong khi lực lượng SecurityThan đang áp tải bị cáo đến phiên tòa, hắn đã xoay sở trốn thoát được và từ đó đến nay vẫn biệt tăm. Tuy vậy, tôi vẫn phải hỏi các vị: hắn có tội hay không có tội?

Bồi thẩm đoàn: Thưa quý tòa, có tội! Dứt khoát là có tội!

Tổng kết lại, Loki quả đã đào tẩu khi các thần phát hiện rằng chính ông đã kết án chung thân Balder ở Hel một cách độc ác. Nhưng chẳng bao lâu sau, họ đã tóm được ông và tiến hành

một cuộc trừng phạt đích đáng như các bạn sẽ biết trong phần dữ liệu kế tiếp. Còn số phận của chàng Hod đáng thương thì như thế nào? Xin thưa, mặc dù chỉ vô tình là đồng phạm gây ra cái chết của em trai, các thần vẫn cho rằng Hod có một phần trách nhiệm trong tấn bi kịch này. Ít lâu sau, Odin lấy bà vợ thứ ba tên Rinda và hai người sinh ra một cậu con trai tên Vali. Không bao lâu sau khi sinh – và trong niềm hãnh diện sâu sắc của cha mẹ - một trong những điều đầu tiên mà bé Vali làm là giết chết Hod và gửi ông anh đến sống chung với Balder ở Hel.

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THỨ 9: HỒ SƠ LOKI

Như các bạn đã biết, Loki luôn là vị thần xấu trong các huyền thoại Viking. Và ông luôn xuất hiện nhiều hơn bất cứ vị thần nào khác trong những câu chuyện của họ. Có lẽ đó là vì hầu hết mọi người đều thích nghe những câu chuyện ba trộn hơn là những chuyện “người tốt việc tốt” vốn thường là nhàm chán. Nếu bạn không tin, xin hãy mở mấy tờ báo lá cải ra xem thử! Có rất nhiều khía cạnh khác nhau trong tính cách của Loki. Để cung cấp cho bạn một bức tranh tổng thể về ông thần bất lương này, chúng tôi đã lập ra một bản hồ sơ cá nhân của ông. Biết đâu ông sẽ làm bạn nhớ đến ai đó mà bạn có quen biết? Nhưng hãy hy vọng là không đi!

Mười khuôn mặt của “Gã xấu” trong các huyền thoại Viking

1 Cưới vợ hàng loạt Loki là một ông thần rất đẹp trai, hóm hình và nhanh nhẩu. Cho nên thay vì lãng phí tài năng và sự duyên dáng của mình cho duy nhất một phụ nữ, ông có cùng một lúc đến ba bà vợ. Bà vợ cả là một phụ nữ xinh đẹp tên là Glut. Bà vợ hai là nữ nhân khổng lồ Angrboda (các bạn đã được dịp làm quen với bà này và những đứa con “đáng yêu” của bà). Bà vợ ba là nàng Sigyn xinh đẹp, tốt bụng, với

tấm lòng trong sáng. Chắc chắn Loki không xứng đáng với nàng, nhưng vì một lý do nào đó nàng vẫn yêu tha thiết vị Thần Đuôi đuôi thú đoạn (chúng tôi sẽ còn đề cập đến vụ này). Phải chăng ngoài vẻ đẹp đằm đĩnh, nàng còn có một bộ óc mưu mẹo đến đằm đĩnh?

2 Tán gái... như thần

Một ngày nọ, một nữ nhân khổng lồ xinh đẹp tên Skadi bỗng xuất hiện ở Asgard. Skadi là con gái của Thiassi, người khổng lồ đã bị các vị thần đập chết tươi ở cuối câu chuyện về những trái táo của Idun. Nàng sôi sục muốn báo thù cái chết của cha và đòi các thần phải “một mạng trả một mạng”. Các thần đem vàng ra để bồi thường nhưng nàng từ chối, chỉ đòi bằng được một mạng thần. Tuy đã làm đủ mọi cách, các thần

vẫn không biết phải làm sao để thoát khỏi tình huống khó xử này. Và rồi, khi mọi sự tưởng như đã bế tắc, Loki đột nhiên bước vào, cứu vãn ngày hôm đó. Bằng sự duyên dáng có sức tàn phá và tài hóm hỉnh nổi tiếng của mình, ông bước đến mời Skadi cùng khiêu vũ. Dần dần, một nụ cười bắt đầu nở ra trên khuôn mặt thị nữ (xin lỗi, ý là “rạng rỡ”) của nàng khổng lồ dễ quạu. Và đến khi Loki hoàn tất điệu nhảy cóc và nhảy cà tưng, nàng bé bự đã cười tươi roi rói! Tài nghệ của Loki đã khiến nàng hứng chí đến mức từ bỏ luôn lời yêu cầu “mạng

đôi mạng". Thay vào đó nàng ưng thuận lấy vị thần "có đôi chân đẹp nhất" ở Asgard... và hóa ra đó là Njord, ông thần biển bị bán cái.

3 Người hùng của nông dân

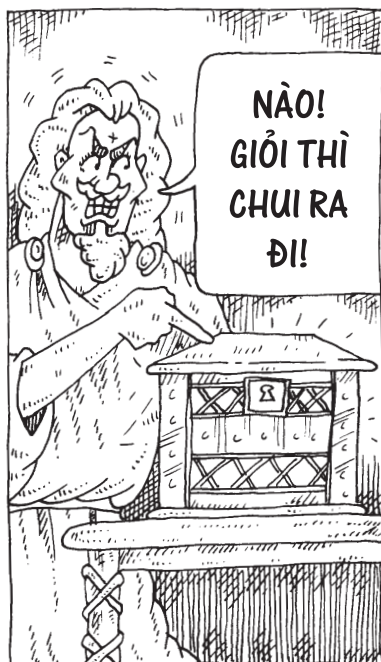
Một người khổng lồ tên là Skrymsli đánh cờ vua với một gã nông dân và thắng độ đứa con của gã này. Gã nông dân xin các thần giúp hắn lấy lại đứa con, nhưng Odin và Hoenir có ra sức cách mấy cũng không thể giải cứu được thằng bé. Cuối cùng, gã nông dân phải cậy đến Loki xảo quyệt. Loki lập tức biến thằng bé thành trái trứng cá, giấu trong bụng con cá. Người khổng

lồ bắt con cá, đang loay hoay phân loại trứng để lựa ra trái trứng nào đúng hàng, thì Loki làm cho thằng bé hiện hình lại. "Chạy đi, con trai!" ông nói với thằng bé. "Nhưng khi chạy, nhớ đừng đi qua nhà thuyền đấy nhé!" Thằng bé làm theo lời và trốn thoát được. Gã khổng lồ xông vào nhà thuyền như Loki dự kiến. Hắn lọt ngay vào cái bẫy bự có mấy ngọn chông góm guốc mà Thần Đều đã dành sẵn cho hắn. Loki liền chạy ra, chặt một chân của gã khổng lồ, nhưng không may là cái chân này lập tức mọc trở lại (nhờ phép thuật), nên Loki chặt luôn cái chân kia. Lần này, ông thận trọng gài đá lửa và thép vào cả chân lẫn cơ thể gã khổng lồ, khiến cho phép thuật hết hiệu nghiệm và gã khổng lồ chết ngắc ngư do chảy máu quá

nhiều (ha ha!). Nhờ hành động giải cứu can trường này, và cũng nhờ hình ảnh gắn bó với những nơi ấm cúng, tiện nghi và vui nhộn, Loki được nông dân Viking cho là vị thần top (nhưng đó chỉ là suy nghĩ của nông dân thôi, đúng không ạ?)

4 “Người bạn” bội bạc

Một hôm, Loki đang lang thang trong bộ áo khoác lông chim ưng của Freyja thì bị gã khổng lồ ác Geirrod bắt giữ. Geirrod hỏi Loki ông thực sự là ai. Vị thần xảo quyệt không chịu nói ra nên gã khổng lồ nhốt ông vào một chiếc hộp và tuyên bố ông sẽ được an cư ở trong đó vĩnh viễn. Loki hứa sẽ mang Thor đến tay trắng (không đem theo vũ khí) nếu Geirrod chịu thả ông ra khỏi hộp. Geirrod quá hứng chí với ý tưởng Thor bị

roi vào tay hắn nên thả ngay Loki. Thor vốn rất khoái đi chơi chung với Loki nhanh nhẩu, nên khi Loki hỏi, “Này, Thor! Ta đến Midgard nhé! Tôi đã sắp sẵn lịch hai ngày với hai em lộng lẫy! Ngài không cần mang theo Mjollnir đâu. Đây là chuyến đi chơi vui thôi mà!”, ông thần sấm bộc tuệch đồng ý ngay tức thì. Điều này dẫn Thor đến cuộc đụng độ với Geirrod và các cô con gái nổi loạn của hắn, trong đó ông đã thoát chết trong gang tấc (xem các phần trước).

5 Tay trộm trí trá Odin xúi giục Loki chôm sợi dây chuyền Brisingament của Freyja. Loki thu nhỏ mình lại để chui qua một kẽ nứt, lọt vào phòng ngủ của Freyja. Nàng đang đeo Brisingament, nhưng lại nằm ngủ ở tư thế không thuận lợi để Loki có thể mở khóa, lấy trộm nó. Ông tự biến mình thành con bọ chét, cắn cho nàng một phát ngay giữa ngực. Cú xức này làm Freyja xoay nghiêng, giúp Loki dễ dàng đoạt

sợi dây chuyền. Sau đó, ông hiện nguyên hình, đem sợi dây chuyền đến cho Odin (đó là những điều đã xảy ra theo một phiên bản huyền thoại). Theo một phiên bản khác, Heimdall, vị thần canh giữ cầu Bifrost, bắt quả tang Loki đang chôm sợi dây chuyền, bèn thách đấu với ông ta. Họ ẩu đả với nhau một trận và, cuối cùng, Loki bị buộc phải trả lại sợi dây chuyền cho Freyja. Bạn thích phiên bản nào?

6 Chuyên gia móc họng và thóa mạ

Loki rất thích chế diễu, lăng nhục người (và thần) khác. Gây sự với cả thế giới hình như là thú vui lớn nhất của đời ông. Ông gọi thần Thi Ca Bragi là “Trùm Ủy Mị”. Khi thần Tyr đáng thương bị con siêu sói Fenrir cắn vào tay, Loki chính là vị thần cười to nhất. Ông tố giác các nữ thần Iduna, Gefion,

Frigg và Sif là lẳng lơ, không chung thủy với các ông xã. Ông gọi Heimdall, vị thần canh gác cầu Bifrost, là “tên đầy tớ của các vị thần”. Ông thậm chí còn nhạo báng cả Odin, gọi ông thần top này là “gái già” khi Odin tự biến mình thành phù thủy.

7 Sát nhân máu lạnh Loki đến Midgard cùng Odin và Thor. Họ quan sát một con rái cá đang bắt cá hồi ở ngoài sông. Loki ném hòn đá vào con rái cá khiến cho nó chết tươi. Sau khi họ ăn xong món cá hồi và Loki lột da xong con rái cá, các thần lại đi tiếp. Họ xin một nông dân tên là Hreidmar cho họ ở nhờ qua đêm trong nhà hắn. Trong đêm, Hreidmar và hai người con trai Regin và Fafnir trói gô các vị thần

lại. Rồi Hreidmar cho họ biết hắn thật ra là một pháp sư. Hằng ngày, hắn biến một trong các con của mình thành rái cá để nó đi bắt cá nuôi cả nhà. Con rái cá mà Loki giết chết chính là con trai của Hreidmar! (Ghê quá!). Hreidmar đòi các thần cho hắn thật nhiều vàng để bồi thường cho cái chết của con, nếu không hắn sẽ giam cầm họ mãi mãi! Loki thoát ra được, bèn nhanh như chớp chui xuống đáy đại dương, nơi ông gặp một người lùn tên là Andvari, một kẻ sở hữu rất nhiều vàng. Loki từ tể đề nghị hắn trao cho ông toàn bộ chỗ vàng, nếu không sẽ bị ông bóp cổ cho chết ngạt! Andvari bèn đồng ý và Loki đã

ra đi với toàn bộ số vàng và cả chiếc nhẫn vàng đẹp nhất của hắn. Andvari rất không vui về vụ này nên ông đã gài một lời nguyền lên tất cả những ai sẽ sở hữu kho vàng và chiếc nhẫn trong tương lai. Loki sau đó đã trao vàng cho Hreidmar và các thần được cho phép tiếp tục lên đường. Dĩ nhiên, chỗ vàng kia không đem lại chút tốt lành nào cho Hreidmar và các con của ông vì nó đã bị nguyền rủa. Trong suốt cuộc đời còn lại, họ chỉ toàn gặp chuyện ruồi bu.

8 Vị khách không mời mà chảnh

Sau cái chết của Balder, thần biển Aegir mở một buổi tiệc để giúp các thần khác lên tinh thần, nhưng ông lại không mời Loki (chuyện lạ, chuyện lạ). Tuy vậy, Loki vẫn cứ mò tới, làm loạn xạ hết cả lên. Mới lọt được vào bên trong, ông đã gây bất mãn cho tất cả các thần bằng cách giết chết một gia nhân của Aegir và kể toáng lên cho các thần thấy họ ngu dốt và vô dụng như thế nào. Sau đó, ông tiếp tục làm tới, bắt đầu sỉ nhục Freyja bằng tuyên bố nàng rất khoái có nhiều bạn trai... và tất cả cùng một lúc! Cách ứng xử này vượt quá sức chịu đựng của Thor. Ông nổi điên lên, dọa sẽ lấy búa động cho Loki chết thẳng cẳng. Loki bèn xin lỗi và rút lui!

9 Kẻ đào tẩu tuyệt vọng

Sau bữa tiệc tại nhà Aegir, các thần quyết định như vậy là quá đủ. Họ quyết chí đưa Loki ra trước công lý. Biết mình

bị truy nã, Loki lên núi, trốn cạnh một con suối, nơi ông chọn làm tuyến đường đào tẩu cuối cùng. Kế hoạch của Loki là tự biến mình thành cá hồi và bơi ra biển khi cần thiết. Nhưng ông chợt nảy ra ý nghĩ các thần có thể làm ra một tấm lưới rất chắc để tóm ông. Quá tuyệt vọng trước viễn cảnh bị sa lưới, ông quyết định tự làm ra một chiếc lưới để kiểm tra tính hiệu quả của nó. Chính hành động này đã dẫn đến ngày tàn của ông! Các thần đã phát hiện ra nơi ông ẩn

nấp và lúc này đang trên đường lên núi. Vừa hoàn tất xong chiếc lưới, Loki trông thấy họ từ xa, bèn lập tức đem đốt món hàng thủ công của chính ông. Sau đó ông biến thành cá hồi, nhảy xuống suối. Các thần vừa đến sào huyệt của Loki thì thấy đám tro của chiếc lưới và hiểu ngay ông đang là con gì. Sau một hồi bì bõm, họ tóm được Loki bằng chiếc lưới của họ và đưa ông đi trừng phạt.

10 Tù nhân khổ đốn

Loki hiện hình lại như cũ sau khi bị bắt trong dòng suối. Các thần sùng sục quyết tâm trừng phạt ông vì tất cả những tội lỗi mà ông đã gây ra. Điều đầu tiên họ làm là giết chết Narvi, một trong các con trai của Loki từ cuộc hôn nhân với Sigyn. Trong một màn phô diễn sự tàn bạo một cách đầy sáng tạo, làm bao tử nhộn nhạo, họ bứt gân của Narvi tội nghiệp để làm

sợi dây trời cha của nó vào những tảng đá trong hang động (Khiếp!). Rồi họ tung ra đòn trừng phạt chính! Họ mang ra một con rắn cực độc (mà họ có thể chạm vào mà không chết), quấn nó lên một khối thạch nhũ ngay trên đầu Loki để những chiếc nanh rắn nhều nọc độc xuống mặt ông (thần gì mà ác dữ!). Nhưng ngay lúc đó Sigyn đã nhào ra, chứng tỏ tình yêu bất diệt Hốt Tất Liệt của nàng đối với người chồng khốn khổ. Chộp lấy chiếc chậu, nàng đưa nó ra hứng lấy từng giọt nọc. Vì con rắn này

có nguồn dự trữ nọc bất tận, nên dĩ nhiên Sigyn phải vĩnh viễn chạy đi chạy lại giữa Loki và cái nơi mà nàng trút bỏ thứ chất nhày tằm lợm kia. Và trong những lần đi trút chậu, Loki sẽ phải hứng chịu những giọt nọc rả rích rơi xuống những phần da thịt trần trụi của ông.

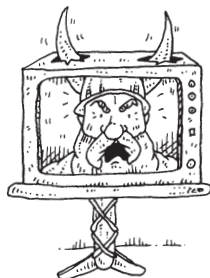
Loki cứ chịu trận như thế đến sát Ngày Tận Thế. Nhưng rồi ông đã trốn thoát được và gây ra những hỗn loạn thậm chí còn tồi tệ hơn nữa. Các bạn có thể tìm hiểu về con ác mộng đó trong huyền thoại thứ mười... huyền thoại kế tiếp và cũng là cuối cùng của chúng tôi!

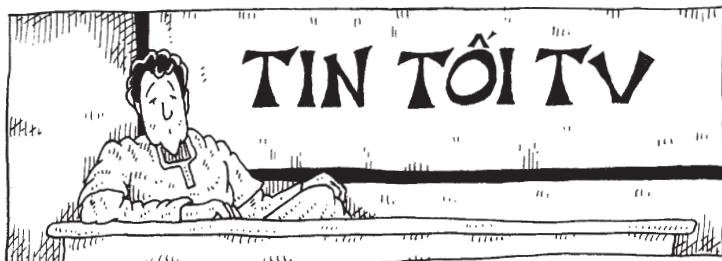

HUYỀN THOẠI 10: NGÀY TẬN THẾ

Huyền thoại thứ mười là câu chuyện về ngày tận thế mà người Viking gọi là Ragnarok. Người Na Uy cổ tin rằng ngày tàn của thế giới sớm muộn gì cũng sẽ tới. Họ cũng tin rằng, khi nó xảy ra, những đoàn quân của Hel sẽ xông lên (cùng với những bạn bè xấu xa của họ!). Như các bạn đã thấy đó, lời tiên tri u ám của họ vẫn chưa thấy diễn ra. Hãy hy vọng rằng các huyền thoại Viking... sẽ chỉ là huyền thoại!

Nếu truyền hình tồn tại trong thời kỳ các huyền thoại Viking, những người làm tin truyền hình hẳn sẽ rất thích thú với cái thảm họa để kết thúc mọi thảm họa này. Nó sẽ cho họ một lý do tuyệt vời để được xuất hiện hàng đầu, cùng tất cả những tin chấn động, tin nín thở, phóng sự ngay hiện trường, phỏng vấn, tinh nhanh... mà họ vẫn luôn khát khao mong đợi mỗi khi có vụ gì lớn hay tồi tệ. Mà Ragnarok thì dứt khoát là *rất* lớn... và *rất* tồi tệ.

NGƯỜI DẪN CHƯƠNG TRÌNH
JEREMY AXEMAN

Jeremy Axeman: Chào0000... buổi tối! Tin Tối TV chúng tôi vừa nhận được báo cáo về đủ loại chuyện kỳ lạ đang xảy ra khắp Midgard. Ngoài ra, một số vụ bùng nổ bạo lực rất tệ hại đã diễn ra giữa những người nông dân hay “nông nô” theo cách gọi của chúng tôi ở đây. Vậy, tất cả những chuyện này là thế nào? Weejanbod, phóng viên năng nổ của chúng tôi đã được gửi đến hiện trường để điều tra.

Nora Weejanbod: Xin chào! Tôi đã có mặt tại hiện trường, đâu đó tại Midgard. Tôi đang ở cạnh ông N.Nô và người bạn thân của ông ta, Biwan Nô. Chúng tôi thấy có một con bò chết! Ông Nô, con bò đó ở đâu ra vậy?

N. Nô: Tôi không biết. Biwan, bạn tôi, cho rằng nó từ trên trời rơi xuống!

Biwan Nô: Vâng! Vâng! Tôi chắc chắn là như vậy! Đó là một đêm báo tận thế!

N. Nô: Không, không phải vậy... Đó chỉ là một con bò chết!

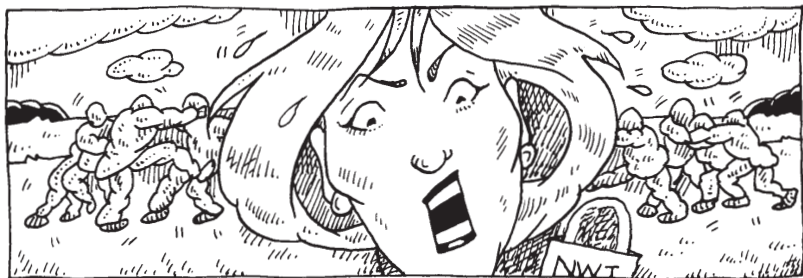
Biwan Nô: Những điều xấu xa đang diễn ra trên thế giới này! Tôi cảm thấy chúng từ trong xương trong tủy. Có những người bạn bè kiêm bà con xa mà vẫn không thể đồng cảm được với nhau.

N. Nô: Anh đang nghĩ bằng cái đầu hay bằng cái phao câu vậy, đồ ủy mị!

Biwan Nô: Tao mà ủy mị hả? Đồ nè, thằng phá thói!

N.Nô: Muốn chơi tao hả? Được, coi đây, đồ sún răng!

Nora Weejanbod: Trời ơi! Hai ông Nô đang choảng nhau kìa! Họ lẫn xả vào nhau. Và bây giờ cả gia đình của họ cũng đã nhập cuộc! Lúc này trận ẩu đả đã trở thành cuộc đại chiến giữa những người làm nông mang họ Nô, nói gọn là cuộc chiến nông nô. Ôi! Cần thận cái micrô của tôi! Tôi, Nora Weejanbod, xin mời quý vị trở lại với trường quay. Ối! Ối!... Này, cần thận chó!

Jeremy Axeman: Hừm, lạaaaa thật! Tôi đã mời chuyên gia địa phương của chúng tôi, Ann Chienja, đến đây. Tôi sẽ nhờ cô ta giải thích chuyện gì đang xảy ra. Ann! Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Ann Chienja: Chào Jeremy! Kể từ sau cái chết của vị hoàng tử của nhân dân, một bầu không khí thực sự rất xấu đã bao trùm khắp nơi. Người dân trở nên cúi gằm, gắt gỏng và...

Jeremy Axeman: “Hoàng tử của nhân dân” mà cô nói, tôi hiểu là Balder có đúng không ạ?

Ann Chienja: Đúng rồi, dĩ nhiên, cô thông minh thấy ghê luôn! Tôi nói đến đâu rồi nhỉ? À vâng, các trường hợp phóng xe kéo quá tốc độ và lạm dụng dê rượu đã gia tăng đến mức đáng báo động trong những tháng vừa qua. Balder, một mẫu mực của sự thánh thiện, quả thật là niềm cảm hứng cho tất cả những người tử tế trên thế giới. Chúng tôi đang lo rằng sự căng thẳng khủng khiếp giữa người và người sau cái chết của Balder rất cuộc sẽ nổ ra thành...

Jeremy Axeman: Một cuộc đại chiến toàn nhân loại!

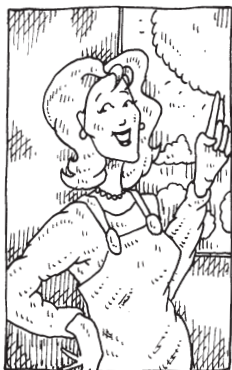
Ann Chienja: Cô lại... ngắt lời tôi nữa rồi! Tôi đắm một phát vào mồm cô bây giờ. Nghe chưa hả, đồ mặt ngựa?

NĂM TUẦN SAU

Jeremy Axeman: Chào... buổi tối! Như chúng tôi đã lo ngại, sự bột phát những ầm ức mà chúng tôi tường thuật vài tuần trước nay đã chuyển thành bạo lực không ngừng nghỉ ở khắp nơi. Kết quả là người ta bắt đầu gọi thời kỳ khủng khiếp này là “Kỷ nguyên của Kim loại và Máu”. Chúng tôi đang đến một điểm nóng mới nhất, nơi Nora Weejanbod đang đưa tin từ phía sau ngọn núi những xác chết nông nô.

Nora Weejanbod: Tôi, Nora Weejanbod, đang đưa tin từ bãi chiến trường đau đó tại Midgard. Thật là kinh khủng! Máu của người chết nhuộm đỏ cả mặt đất. Tôi đã chứng kiến anh em tàn sát lẫn nhau, con cái “thịt” cha mẹ và vô số những điều khác quá khủng khiếp để nêu ra ở đây. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ giới thiệu cùng quý vị một số hình ảnh quay chậm về những cuộc tàn sát này vào cuối chương trình.

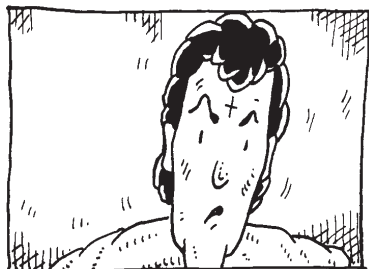
Jeremy Axeman: Hãy giữ liên lạc với tôi, Nora! Ở đó giống như bị sương mù bao phủ vậy! Nhân nói về sương mù, đã đến lúc ta gặp gỡ nhà khí tượng học Wynn Tedrawerson. Cô ấy hình như đang có nhiều tin xấu!

Wynn Tedrawerson: Tôi e là như vậy, Jeremy ạ. Chúng ta đang bước vào một thời kỳ băng giá. Ý tôi là băng giá lâu dài kia. Nếu anh định đặt vé đi nghỉ mát mùa hè thì hãy quên nó đi! Sắp tới chúng ta sẽ không còn mùa hè, mùa xuân và mùa thu nữa! Cả thế giới sẽ chìm đắm trong mùa đông thường trực và trong vòng ba năm nữa sẽ chẳng còn gì khác ngoài bão băng và bão tuyết. Chúng tôi quyết định đặt tên cho thời kỳ đại băng giá này là Fimbulvetr.

Jeremy Axeman: Má ơi!

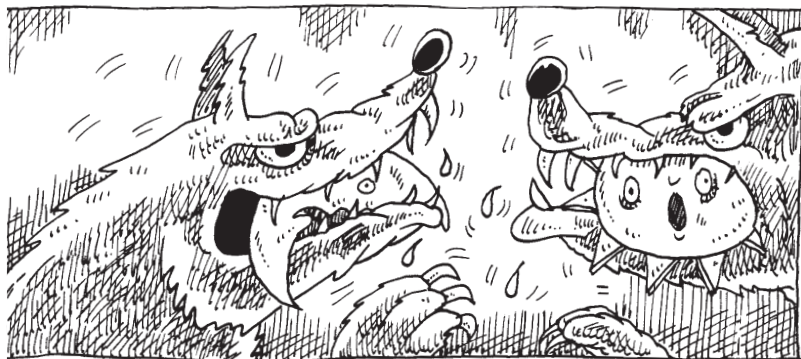
BA NĂM SAU

Jeremy Axeman: Chào buổi tối, và chào mừng quý vị đã đến với Tin Tối TV. Thưa quý vị, sau khi quét sạch hầu hết các thú vật ở Midgard – đó là chưa nói đến hàng đồng, hàng đồng

người – Fimbulvetr, mùa đông đáng sợ kéo dài trong ba năm, rốt cuộc đã kết thúc. Nhưng có vẻ như chúng ta vừa giũ bỏ được một vấn đề thì một vấn đề khác lại đã đến. Nay chúng ta đang phải đối đầu với bóng đêm thường trực. Ann Chienja đang bước vào trường quay để trao đổi với chúng ta về chuyện gì đang xảy ra. Ann, chuyện gì đang diễn ra ở Midgard vậy?

Ann Chienja: Chào Jeremy! Các nhà quan sát của chúng ta đã bắt gặp nữ nhân khổng lồ Angrboda đang cho hai con sói Skoll và Hati ăn xác của tất cả những người và thú bị chết trong Kỷ nguyên của Kim loại và Máu. Khẩu phần quá dồi dào này rõ ràng đã giúp bọn sói bổ sung rất nhiều năng lượng. Mới cách đây không lâu, chúng rốt cuộc đã đuổi kịp Mặt trời lẫn Mặt trăng và xức luôn cả hai. Đó là lý do vì sao chúng tôi gọi cái thời kỳ bóng tối này là “Kỷ nguyên Sói”!

Jeremy Axeman: Đó cũng là lý do tôi không tìm thấy đôi vó vào buổi sáng. Các thần liệu có làm được gì không?

Ann Chienja: Có vẻ là không. Kể từ khi bắt đầu cái bóng tối khủng khiếp đó, phép thuật của họ chỉ còn lại một phần nhỏ so với khả năng bình thường. Chúng tôi thật sự lo lắng về vụ mất phép đó và đồ rằng chẳng bao lâu nữa điều này sẽ dẫn đến những vấn đề khổng lồ. Chúng tôi rất lo điều tệ hại nhất sẽ diễn ra!

Jeremy Axeman:Ồ, không đâu! Mọi sự đang có xu hướng sớm trở lại bình thường. Ý tôi là... đã tệ hại đến mức này rồi, làm sao còn tệ hại hơn được nữa?

HAI TUẦN SAU

Giọng quen thuộc:... rồi ta lấy sáu trái trứng đại bàng, một vốc nhục đậu khấu...

Giọng lo lắng: Chúng tôi xin mạn phép cắt ngang chương trình “Mười hai việc cần làm với một con ngựa đóng băng” của cô Delia Myth để thông báo cùng quý vị một tin nhanh. Vài phút trước đây, chúng tôi nhận được thông tin gây bối rối về việc Thần Đểu Loki đã trốn thoát! Ông ta tuyên bố sẽ “đánh thức Hel”, ý là sẽ “đánh thức địa ngục”. Hel rất vui vì mục ta đang cần người báo thức. Mục ta đang háo hức với việc dậy sớm và quây cho tung bừng. Chúng tôi đang quan sát tình hình hết sức chặt chẽ và sẽ đem đến cho quý vị thêm nhiều tin mới khi nào chúng xảy ra. OK, ta trở lại với chương trình của Delia...

Delia Myth:... đập trứng vào một đồ chứa. Chiếc nón trận của phu quân bạn có thể được dùng làm...

Giọng lo lắng: Xin lỗi cô Delia! Lại có thêm tin xấu. Chúng tôi vừa nghe tin con sói Fenrir vừa bứt được sợi dây xích Gleipnir. Lần cuối cùng người ta thấy nó là khi nó đang lao về hướng Jotunheim! Bây giờ, một lần nữa chúng tôi xin nhường sống lại cho Delia...

Delia Myth:... rồi ta khứ đông con ngựa và đun sôi ba ngày trong một cái hũ bằng...

Giọng lo lắng: Tôi xin lỗi, nhưng chúng tôi buộc lòng phải ngắt chương trình này lần nữa để đem đến khán giả những tin tức còn u ám hơn nữa về tình hình thế giới đang xấu đi nhanh chóng. Theo báo cáo mới đây, con rắn của thế giới Jomungard hiện đang uốn éo, quấn quai một cách cực kỳ đáng báo động. Có vẻ như nó đang chuẩn bị rời lòng biển để gia nhập cùng Fenrir và Hel. Con rồng Nidhogg cũng đang tăng tốc nhai rễ cây của Yggdrasil như thể nó muốn kéo đổ toàn bộ Ngọn Cây của Thế giới, không thể để lỡ mất một phút giây nào. Những chấn động lớn hiện đang làm rung chuyển toàn bộ

các thế giới và chúng tôi đã nhận các báo cáo về những trận động đất khủng khiếp ở nhiều khu vực. Chúng tôi cũng đã có thêm vài tin tức về tình hình của Hel. Năm phút trước đây, đặc phái viên của chúng ta ở thế giới ngầm đã trông thấy Hel và con chó quý Garm của mẹ ta đang chui lên từ một kẽ nứt trên mặt đất. Hel và Garm đang dẫn theo hàng đàn hàng lũ thây ma. Và cuối cùng, một con tàu lớn làm từ móng tay của người chết, trên đó chất đầy người khổng lồ đã được nhìn thấy đang băng qua đại dương, từ Jotunheim tiến thẳng đến Đồng bằng Vigrid. Tin Tối TV sẽ có một phóng sự đầy đủ về chuyện này cùng với những phát triển gây hoang mang sâu sắc trong phần tin tức nối dài mang tên “Phóng sự Đặc biệt về Cuộc Khủng hoảng Chín Thế giới” ngay trong tối hôm nay. Bây giờ, xin mời quý vị trở lại với Delia. Ủa? Không xong rồi! Cô ta đã chết vì đói!

TIN TỐI TV: PHÓNG SỰ ĐẶC BIỆT VỀ CUỘC KHỦNG HOẢNG CHÍN THẾ GIỚI

Jeremy Axeman: Xin chào quý vị khán giả. Tôi đang đứng trên chiếc cầu vồng ngay bên ngoài Asgard. Quý vị sẽ theo tôi bước vào một tình huống nghiêm trọng bậc nhất đang đe dọa nền hòa bình thế giới kể từ cuộc chiến tranh giữa các thần diễn ra sau thời kỳ Tạo thế. Ít lâu trước đây, Heimdall, vị thần gác cầu Bifrost, đã đưa lên môi chiếc tù và Gjall của ông ta và thổi một giai điệu tang tóc để cảnh báo các vị thần về những sự kiện khủng khiếp đang mở ra trước mắt chúng ta như tôi đã nói. Từ trên cầu Bifrost, chúng tôi có thể nhìn ra toàn bộ cảnh quan của Đồng bằng Vigrid.

Nó đang lúc nhúc đủ loại khổng lồ, thầy ma, quái vật và những thứ kỳ lạ mà quý vị sẽ khó mà hình dung nổi. Và tất cả chúng đều đang tiến về đây! Cái đám xấu xa đó được dẫn đầu bởi Loki, Fenrir, Hel và Jormungand. Có cần tôi nói thêm gì nữa không? Nhưng tiếng hò reo rón tóc gáy văng vẳng từ xa “Đánh chết bọn thần! Chơi cho bọn thần tới bến! Tiến lên, DẬP

cho bọn thần te tua!” đang lớn dần lên từng giây. Tôi, Jeremy Axeman, xin nhường lời lại cho Nora Weejanbod, hiện đang có mặt ở Valhalla.

Nora Weejanbod: Cảm ơn Jeremy! Quý vị đang theo tôi bước vào một khung cảnh náo nhiệt chưa từng thấy! Rìu đã được lấy khỏi bờ tường, gươm đã được tuốt, hàng chục cánh cổng đã được mở. Không gian tràn ngập tiếng bước chân rầm rập và tiếng hô hiệu lệnh. Nổi lên trên tất cả, tôi nghe tiếng con gà trống báo thức Gullinkambi đang gáy bể cả phổi. Hàng vạn chiến binh đang xếp thành những hàng dài tưởng như không bao giờ dứt, bước ra khỏi Valhalla. Khi những toán quân đầu tiên rời Sảnh đường Chết, tôi bắt gặp Thor và Odin đang dẫn đầu cả một biển nón bảo hộ đang trôi lên sụp xuống.

“Trận này lớn dữ nhe, đúng không cha?” Tôi nghe Thor rạo rực nói.

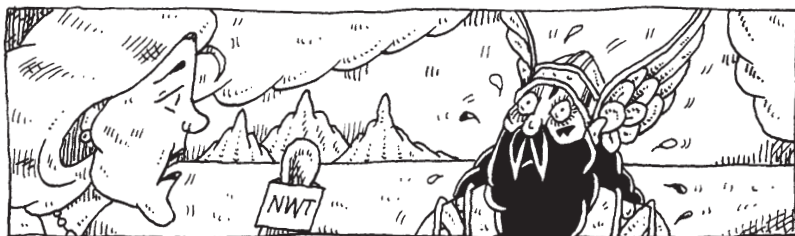
“Có vẻ là như thế, con trai ạ,” Odin đáp. “Mong rằng phe ta được may mắn!” Tôi thấy ông nháy mắt với Thor! Thật ra, nó giống cái nhắm mắt hơn là nheo mắt, bởi lẽ ông chỉ có một bên mắt thôi mà! Tuy vậy, đó vẫn là một khoảng khắc rất xúc động! Tôi trả quý vị cho Jeremy đây. Chắc anh ta đã đi xuống Đồng bằng Vigrid rồi.

Jeremy Axeman: Đúng vậy đấy, Nora! Và tôi đang ở ngay giữa cái đám tã pín lù này! Một trận chiến không khoan nhượng đang bùng nổ khắp quanh tôi. Ối... cẩn thận cái rìu chiến đó giùm coi! Đây hẳn là cuộc xung đột để chấm dứt mọi xung đột! Trong khi tôi đang nói, các chiến binh từ Valhalla, các thần, các người khổng lồ, các quái vật đang oánh nhau toi bời khói lửa. Mới vài phút trước đây, tôi vừa chứng kiến cuộc xáp lá cà giữa Odin và Fenrir. Khi hai kẻ đại thù mặt đối mặt với nhau, Odin cười lớn và nói, “Xui cho mày rồi!”. Fenrir chỉ trả lời bằng một tiếng gầm man dại và quẫy cái đuôi khổng lồ của nó. Rồi nó chồm tới! Odin dũng cảm túm lấy nó, nhưng con quái lăm dãi đó chẳng mấy chốc đã chiếm thượng phong. Nó hả cái miệng chà bá, nuốt gọn ông ta. Ừc một phát, thế là ông ta tiêu! Đơn giản như đang giốn! Sinh vật kinh dị kia ợ một phát rõ to, và giờ đây nó đang liếm cái bàn chân nhuộm máu với điệu bộ cực kỳ sáng khoái. Nhưng khoan đã! Ai thế này? Đó là Vidar, con trai của Odin. Anh ta lao vào Fenrir và bẻ rời cặp hàm của nó! Liệu anh ta sẽ thọt tay vào Fenrir để lôi cha mình ra? Không, anh ta chỉ xé toạc con chó ra làm đôi. Giỏi lắm, Vidar! Nhưng cũng thật tội nghiệp cho ông thần già! Ông ấy là một trong những vị thần giỏi nhất! OK, bây giờ tôi sẽ chuyển quý vị cho Nora.

Nora Weejanbod: Cảm ơn Jeremy! Tôi cũng đang ở chiến trường và lúc này đang chứng kiến Thor và Jormungand đi vòng vòng nghênh chiến nhau. Thor khinh khỉnh cười rồi nói, “Nạp mạng cho tao đi, rắn!” Jormungand đáp lại bằng một tiếng rít rất khó nghe! Ồ, tới rồi kìa! Thor nhào vô trước, tung ra vài ba phát Mjollnir khiến Jormungand quần quai, uốn éo như điên như cuồng. Thor thừa thắng phang cho nó tới tấp bằng tất cả sức lực, nhưng con rắn xấu xa đang phun lên ông ta nguyên một vòi sen lớn thứ mật độc chết người của nó. Ọe! Tôi cũng vừa lãnh đủ một phát đầy mặt! *Tôm lợm* quá! Giờ thì cả hai đều gục. Thor mặt mày tái mét, đang ôm chặt chiếc bụng, còn Jormungand thì quần quai, run rẩy khắp toàn thân. Có vẻ như cả hai đều kiệt quệ. Tôi sẽ có vài lời trao đổi nhanh với Thor. Thor, ông vừa uống no nê cái thứ mật độc đó, lại còn bị cặp răng nanh to đùng của Jormungand nó phập cho te tua. Vây... ông cảm thấy thế *lào*!

Thor: Oeẹẹ... Ọọccc... Hờờờờ...

Nora Weejanbod: Không xong rồi! Thor đã chết! Và ông ta còn chưa trả lời câu hỏi *của tôi*. Đành vậy, ít ra thì con quái Jormingand tằm lợm đó cũng đã chết luôn rồi. Ngay đây, tôi sẽ chuyển quý vị đến với Jeremy. Thật tình tôi cảm thấy không được khỏe cho lắm....

Jeremy Axeman: Xin chào! Từ lần đưa tin trước của tôi, mọi sự đã đi từ xấu đến tệ hại. Mới vài phút trước đây, tôi vừa thấy Heimdall và Loki giết lẫn nhau một cách rùng rợn. Ít lâu sau đó, tôi chứng kiến Tyr lấy kiếm đâm một phát chí mạng vào con chó săn Garm của Hel. Nhưng đó là sau khi con chó quý xé toang cuống họng của vị thần này! Tyr đáng thương cứ đứng phải chó là gặp xui, đúng không ạ?

Trận chiến đang thực sự trở thành một cuộc tàn sát thể thảm nhất. Tôi vừa nhận được tin buồn về đồng nghiệp Nora Weejanbod của tôi. Cô ta đã chết do trúng độc nặng ở vùng mặt. Và cả tôi cũng bị một thầy ma ngựa vằn cắn trúng. Ui! Ui! Khắp mọi nơi là hàng vạn thi thể quần quai, giãy đành đạch, và đầu tôi đã ù đi trong tiếng rú inh tai và tiếng rên rỉ của những kẻ hấp hối.

Từ xa, tôi nhìn thấy gã khổng lồ lửa Surt đang quần thảo với thanh gươm lửa trong tay. Hắn mồi lửa vào bất cứ thứ gì hắn thấy và cứ tiếp diễn mãi cái vụ làm ăn hắc ám này cho đến khi từng đám lửa riêng lẻ hòa với nhau để tạo thành một địa ngục khổng lồ mà lúc này đã lan xa đến mức ngay cả những ngôi làng ở Midgard và những cung điện ở Asgard và cả Jotunheim cũng bị xoi tái bởi ngọn lửa.

Tôi nghĩ đó thực sự là... ngày tận thế mà chúng ta thường nhắc tới! Mọi sinh vật đều chết! Thần, người, người khổng lồ, người lùn, quái vật... Tất tần tật! Chỉ trừ tôi ra và đội quay phim dũng cảm của tôi (mặc dù họ cũng bị thương chí mạng!). Đôi chân tôi lẩy bẩy và mắt tôi đã bị nhòe. Tôi đã yếu lắm rồi. Tôi đã mất gần hết máu và tôi nghĩ mình sắp chết đến nơi. Nhưng khoan đã! Ai thế kia? Ai đang ở dưới các rễ của Yggdrasil, Ngọn Cây của Thế giới? Có phải tôi đã nhìn thấy những khuôn mặt nhỏ nhắn đang thập thò bên dưới các rễ cây? Có thể nào chẳng? Có thể nào đó là... *sự sống mới*? Niềm hy vọng mới? Hay đôi mắt lèm nhèm đã đánh lừa tôi? Mọi thứ đang tối dần đi. Tôi sắp tiêu rồi. Tôi, Jeremy Axeman của Tin tức TV, xin chuyển quý vị đến... đến ai bây giờ?

Ghi chú: Thế giới đã chết – Muôn năm thế giới!

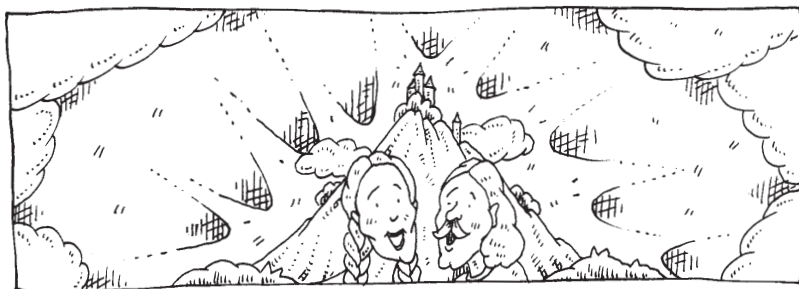
Bạn sẽ nhẹ nhõm hẳn khi biết rằng, trong các huyền thoại Viking, mặc dù Ragnarok quả thật đã xuất hiện và tàn phá tan hoang cả chín thế giới, nhưng sau đó mọi thứ lại khởi đầu trở lại. Ánh sáng và hơi ấm trở về trong hình hài cô con gái mà bà Mặt trời đã sinh ra ngay trước khi bị sói Hati ăn thịt. Cho nên, chẳng bao lâu sau, cỏ cây lại đâm chồi nảy lộc. Cả con người cũng trở lại. Hai khuôn mặt nhỏ thập thò bên dưới Yggdrasil chính là hai con người có tên là Lif và Lifthrasir. Ngay sau khi được an toàn, họ lao ngay vào công việc khôi tạo ra rất nhiều sự sống mới.

Vidar, con của Odin, sống sót sau thảm họa. Cả hai đứa con khỏe như vâm của Thor, Modi và Magni, cũng thế. Vili, một trong những vị thần tạo ra chín thế giới từ thuở ban đầu, cũng sống sót. Những vị thần sống sót này tụ họp lại với nhau và bắt tay vào tạo dựng một thiên đường mới toanh.

Tin tốt nhất trong mọi tin tức là Balder đã được thả khỏi Hel. Cùng với Nanna, chàng đã trở về, cùng các vị thần dựng lại thế giới mới. Hod, anh của Balder, cũng trở về với sự sống! Balder rộng lượng tha thứ cho ông anh cái tội giết em một

cách ngu ngốc, và hai anh em trở nên thân thiết nhau mãi mãi. Nhưng nói vậy cũng là thừa... bởi lẽ trong cái thế giới mới đó làm gì có chỗ nào cho thù oán và giận dữ?... Và hiển nhiên nó cũng chẳng có chỗ cho những kẻ hèn học và cáu bẳn. Có vẻ như, kể từ đó, mọi người đều hướng đến một tương lai đầy tươi sáng. Họ đều thấy cuộc đời còn lại sẽ diễn ra trong Hòa Bình, Hạnh Phúc, Hòa Hợp... và cả trong những Giấc Mơ Cổ Tích nữa, biết đâu đấy?

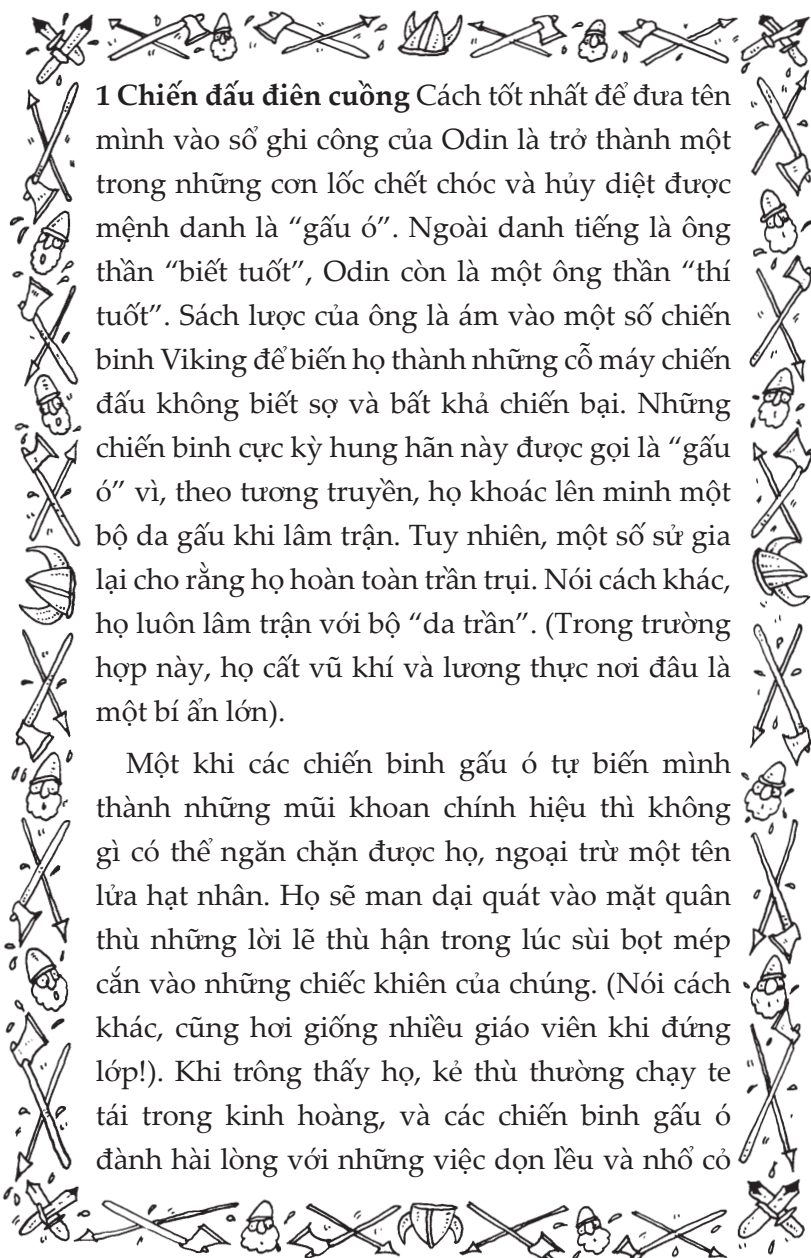
Thế giới mới – Huyền thoại mới!

NHỮNG DỮ LIỆU KỲ THÚ 10: NHỮNG NGƯỜI VIKING HUNG BẠO

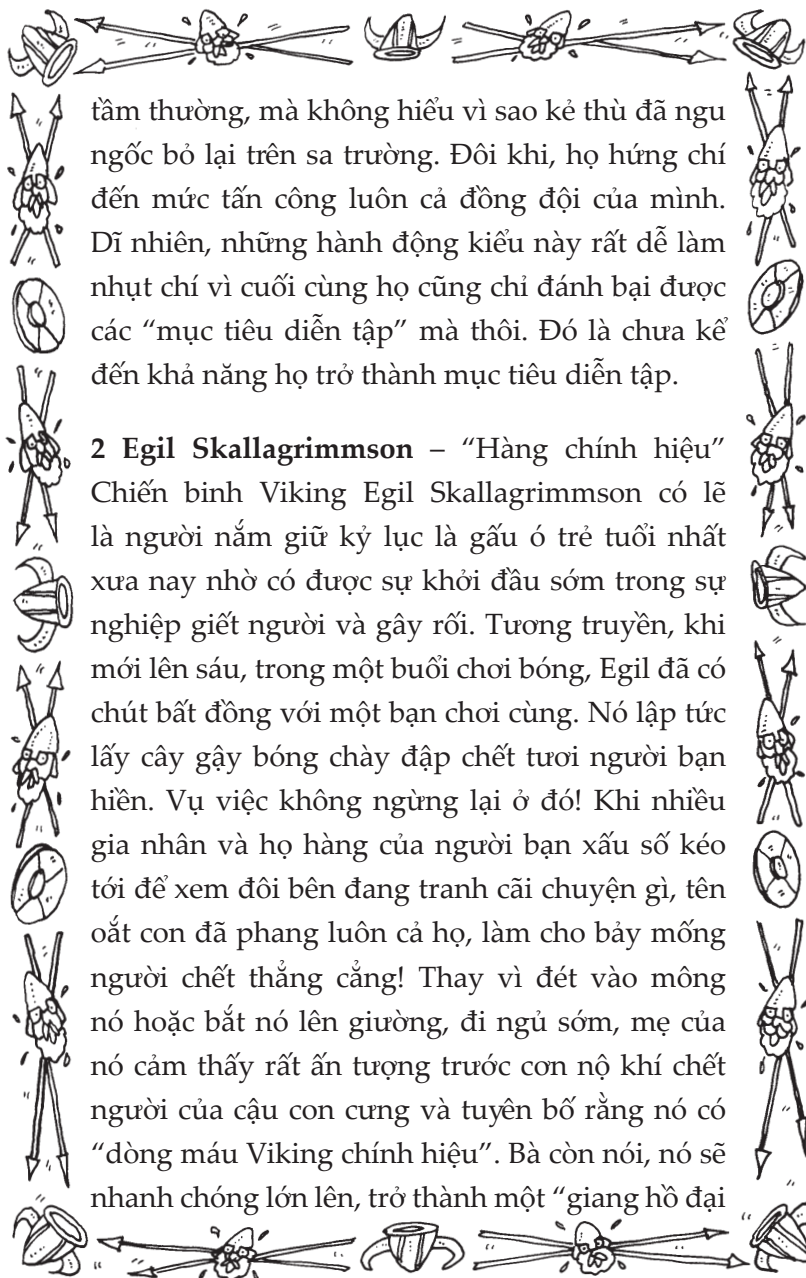
Với tất cả những khung cảnh ầu đả, giết chóc, tàn phá một cách man dại đó, hẳn là người Viking rất hâm mộ huyền thoại về Ragnarok. Người Viking luôn cuồng nhiệt với đánh đấm và giết chóc trong bất kỳ cơ hội nào, dù là khi tàn sát quân địch, bị quân địch tàn sát, hiến tế các vị thần, hay tổ chức lễ tiễn đưa các đồng đội trận vong. Cuộc đời họ trôi đi trong niềm tin rằng Odin và các vị thần khát máu khác đang chứng giám từng hành động của họ. Thậm chí họ cho rằng Odin và đội biệt động thần của ông là một dạng Ban giám khảo vô hình ở trên trời, chuyên chấm điểm cho từng chiến binh Viking theo mức độ hung bạo và quả cảm của họ. Dĩ nhiên, trong trường hợp này, họ lại muốn được giống như những gã hèn mọn đáng thương dưới mắt những vị thần mà họ thờ phụng! Vì vậy, họ sẽ gắng hết sức để thể hiện xu hướng bạo lực và tài gây rối của họ. Đó là cách để đảm bảo rằng cuối cùng họ sẽ được ban cho một phần thưởng lớn mà tất cả mọi chiến binh Viking tự trọng nào cũng đều mơ ước và cố gắng đạt đến: một chỗ đứng ở Valhalla, câu lạc bộ lớn trên trời của những gã hung ác!

1 Chiến đấu điên cuồng Cách tốt nhất để đưa tên mình vào sổ ghi công của Odin là trở thành một trong những con lốc chết chóc và hủy diệt được mệnh danh là “gấu ó”. Ngoài danh tiếng là ông thần “biết tuốt”, Odin còn là một ông thần “thí tuốt”. Sách lược của ông là ám vào một số chiến binh Viking để biến họ thành những cỗ máy chiến đấu không biết sợ và bất khả chiến bại. Những chiến binh cực kỳ hung hãn này được gọi là “gấu ó” vì, theo tương truyền, họ khoác lên mình một bộ da gấu khi lâm trận. Tuy nhiên, một số sử gia lại cho rằng họ hoàn toàn trần trụi. Nói cách khác, họ luôn lâm trận với bộ “da trần”. (Trong trường hợp này, họ cất vũ khí và lương thực nơi đâu là một bí ẩn lớn).

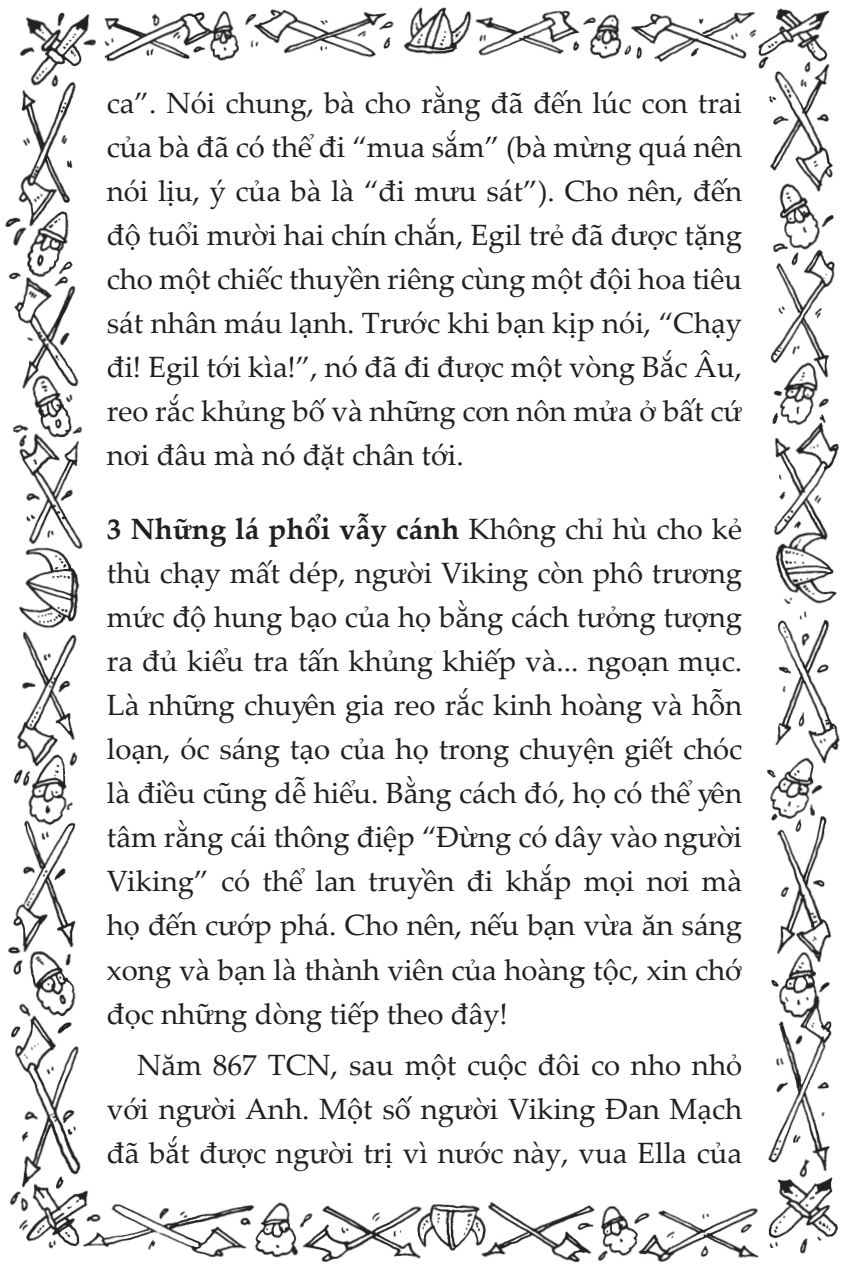
Một khi các chiến binh gấu ó tự biến mình thành những mũi khoan chính hiệu thì không gì có thể ngăn chặn được họ, ngoại trừ một tên lửa hạt nhân. Họ sẽ man dại quất vào mặt quân thù những lời lẽ thù hận trong lúc sùi bọt mép cắn vào những chiếc khiên của chúng. (Nói cách khác, cũng hơi giống nhiều giáo viên khi đứng lớp!). Khi trông thấy họ, kẻ thù thường chạy te tái trong kinh hoàng, và các chiến binh gấu ó đành hài lòng với những việc dọn lều và nhổ cỏ

tâm thường, mà không hiểu vì sao kẻ thù đã ngu ngốc bỏ lại trên sa trường. Đôi khi, họ hứng chí đến mức tấn công luôn cả đồng đội của mình. Dĩ nhiên, những hành động kiểu này rất dễ làm nhụt chí vì cuối cùng họ cũng chỉ đánh bại được các “mục tiêu diễn tập” mà thôi. Đó là chưa kể đến khả năng họ trở thành mục tiêu diễn tập.

2 Egil Skallagrimmson – “Hàng chính hiệu”

Chiến binh Viking Egil Skallagrimmson có lẽ là người nắm giữ kỷ lục là gấu ó trẻ tuổi nhất xưa nay nhờ có được sự khởi đầu sớm trong sự nghiệp giết người và gây rối. Tương truyền, khi mới lên sáu, trong một buổi chơi bóng, Egil đã có chút bất đồng với một bạn chơi cùng. Nó lập tức lấy cây gậy bóng chày đập chết tươi người bạn hiền. Vụ việc không ngừng lại ở đó! Khi nhiều gia nhân và họ hàng của người bạn xấu số kéo tới để xem đôi bên đang tranh cãi chuyện gì, tên oắt con đã phang luôn cả họ, làm cho bảy mống người chết thẳng cẳng! Thay vì hét vào mông nó hoặc bắt nó lên giường, đi ngủ sớm, mẹ của nó cảm thấy rất ấn tượng trước con nộ khí chết người của cậu con cưng và tuyên bố rằng nó có “dòng máu Viking chính hiệu”. Bà còn nói, nó sẽ nhanh chóng lớn lên, trở thành một “gang hồ đại

ca". Nói chung, bà cho rằng đã đến lúc con trai của bà đã có thể đi "mua sắm" (bà mừng quá nên nói lịu, ý của bà là "đi mưu sát"). Cho nên, đến độ tuổi mười hai chín chẵn, Egil trẻ đã được tặng cho một chiếc thuyền riêng cùng một đội hoa tiêu sát nhân máu lạnh. Trước khi bạn kịp nói, "Chạy đi! Egil tới kìa!", nó đã đi được một vòng Bắc Âu, reo rắc khủng bố và những cơn mưa ở bất cứ nơi đâu mà nó đặt chân tới.

3 Những lá phổi vấy cánh Không chỉ hù cho kẻ thù chạy mất dép, người Viking còn phô trương mức độ hung bạo của họ bằng cách tâng tọng ra đủ kiểu tra tấn khủng khiếp và... ngoạn mục. Là những chuyên gia reo rắc kinh hoàng và hỗn loạn, óc sáng tạo của họ trong chuyện giết chóc là điều cũng dễ hiểu. Bằng cách đó, họ có thể yên tâm rằng cái thông điệp "Đừng có dây vào người Viking" có thể lan truyền đi khắp mọi nơi mà họ đến cướp phá. Cho nên, nếu bạn vừa ăn sáng xong và bạn là thành viên của hoàng tộc, xin chớ đọc những dòng tiếp theo đây!

Năm 867 TCN, sau một cuộc đôi co nho nhỏ với người Anh. Một số người Viking Đan Mạch đã bắt được người trị vì nước này, vua Ella của

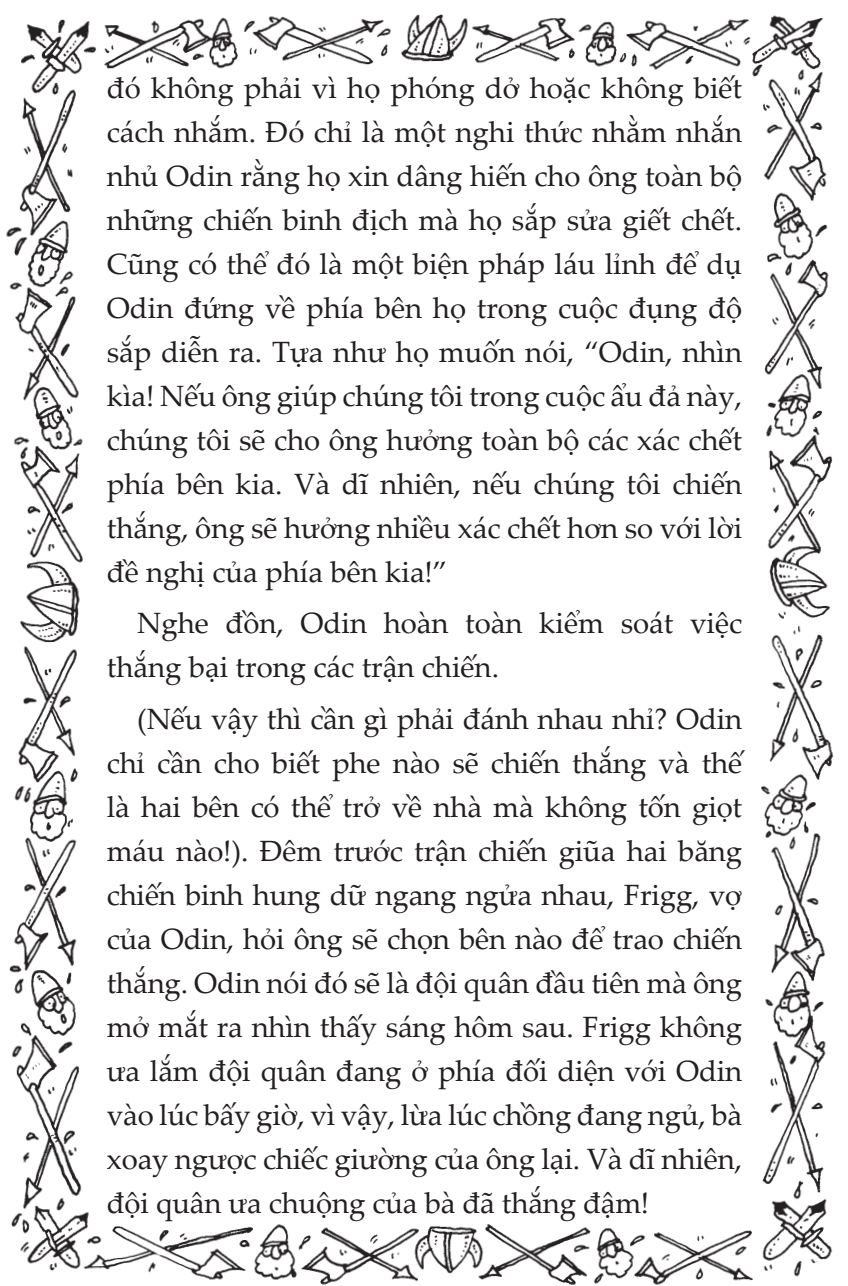

Norrtumbria. Để dạy cho ông vua Anh một bài học nhớ đời, họ xé toang lồng ngực của ông rồi moi hai lá phổi ra qua cái lỗ mà họ đục sau lưng ông... để cho chúng trông lòng thông ở phía sau giống cái đuôi. (Vẫn đang đọc sao? Vậy thì bạn là một kẻ máu lạnh đấy!) Hơi thở hấp hối của ông vua đáng thương làm cho các lá phổi phập phồng như đôi cánh chim, trông cực kỳ thảm thiết. Những người Viking hung ác tỏ ra vô cùng sảng khoái trước khung cảnh ghê rợn này. Cảm hứng với cái phương pháp mới này (nhằm tạo sự bất tiện tối đa cho kẻ thù), họ đặt tên cho nó là “sắt thịt chim ưng”. Có lẽ những người Na Uy thô bạo này đã nhớ tới một trong các câu chuyện về thần Loki, khi ông tự biến mình thành chim. Phải chăng họ muốn biết việc hóa chim này liệu có là khả thi cả với người đã chết?

4 Hiến tế Một cách khác để lấy lòng Odin là hiến tế cho ông ta. Và phải thực hiện việc đó càng tàn bạo càng tốt. Nhiều nạn nhân của bạo lực Viking đã kết thúc cuộc đời trong vai trò quà tặng dâng lên các vị thần.

Trước khi ra trận, một số người Viking có thói quen phóng lao qua đầu quân đội địch. Điều

đó không phải vì họ phóng dờ hoặc không biết cách nhắm. Đó chỉ là một nghi thức nhằm nhả nhủ Odin rằng họ xin dâng hiến cho ông toàn bộ những chiến binh địch mà họ sắp sửa giết chết. Cũng có thể đó là một biện pháp láu lỉnh để dụ Odin đứng về phía bên họ trong cuộc đụng độ sắp diễn ra. Tựa như họ muốn nói, “Odin, nhìn kìa! Nếu ông giúp chúng tôi trong cuộc ẩu đả này, chúng tôi sẽ cho ông hưởng toàn bộ các xác chết phía bên kia. Và dĩ nhiên, nếu chúng tôi chiến thắng, ông sẽ hưởng nhiều xác chết hơn so với lời đề nghị của phía bên kia!”

Nghe đồn, Odin hoàn toàn kiểm soát việc thắng bại trong các trận chiến.

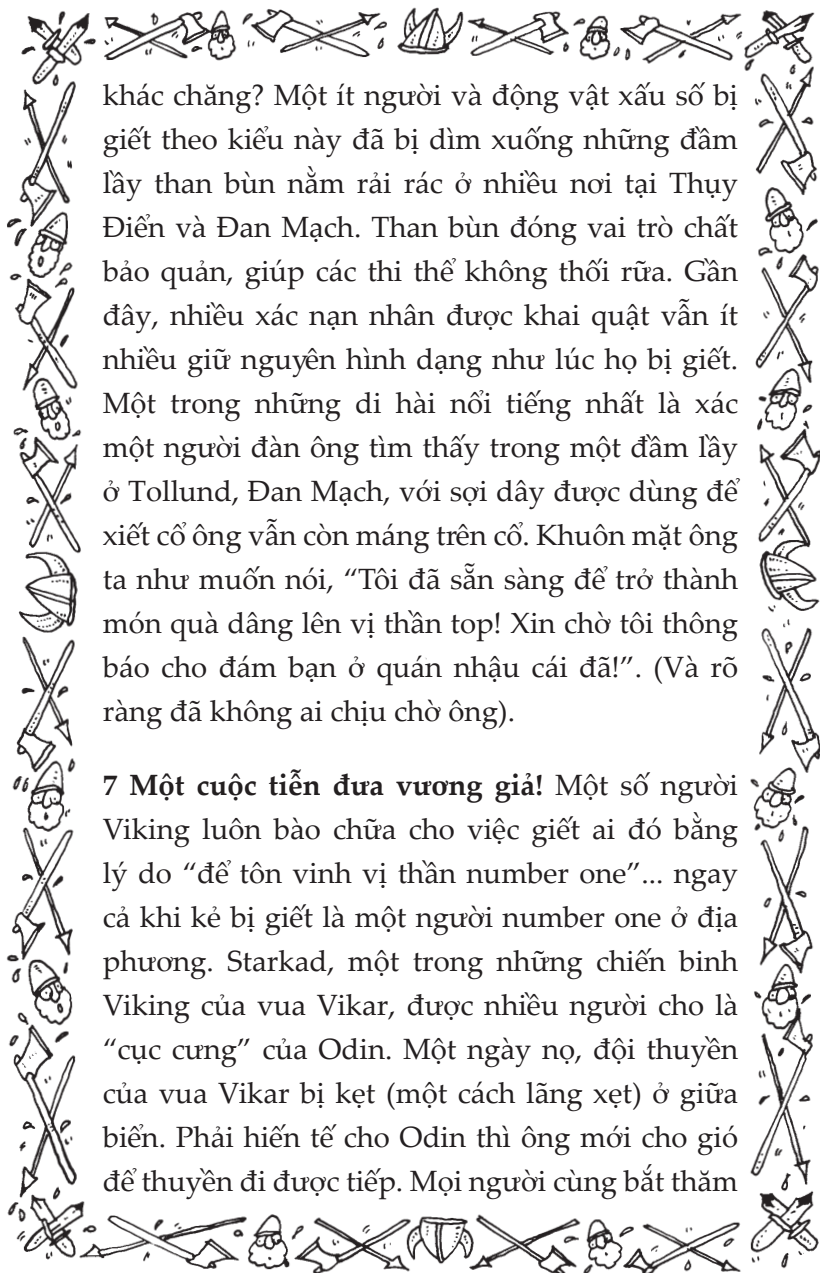
(Nếu vậy thì cần gì phải đánh nhau nhỉ? Odin chỉ cần cho biết phe nào sẽ chiến thắng và thế là hai bên có thể trở về nhà mà không tốn giọt máu nào!). Đêm trước trận chiến giữa hai băng chiến binh hung dữ ngang ngửa nhau, Frigg, vợ của Odin, hỏi ông sẽ chọn bên nào để trao chiến thắng. Odin nói đó sẽ là đội quân đầu tiên mà ông mở mắt ra nhìn thấy sáng hôm sau. Frigg không ưa lắm đội quân đang ở phía đối diện với Odin vào lúc bấy giờ, vì vậy, lừa lúc chồng đang ngủ, bà xoay ngược chiếc giường của ông lại. Và dĩ nhiên, đội quân ưa chuộng của bà đã thắng đậm!

5 Phải hiến tế nhiều hơn nữa! Rõ ràng là những người Viking hung bạo rất ấn tượng với vụ tự treo cổ của Odin để làm giàu kiến thức. Theo cách mà họ nghĩ ("Cái cách ông trang bị kiến thức ở trong rừng rất là tuyệt, thưa Odin! Chúng tôi sẽ sao chép nó!"), có lẽ họ rất thích noi theo tấm gương của ông. Tuy nhiên, họ không ngốc chút nào đâu! Họ biết việc tôn vinh vị thần ư chuộng của mình theo lối đó có thể làm cho họ chết uống... thay vì chết một cách thông minh! Cho nên họ làm theo phương án dễ, tức treo cổ nhiều người khác. Khi tấn công thành phố Nantes ở miền bắc nước Pháp vào năm 642 TCN, họ tàn sát toàn bộ dân chúng rồi treo cổ những người dân vô tội lên các ngọn cây khắp xung quanh thành phố. Cũng đáng buồn là không một người Pháp nào trở nên thông minh hơn sau khi chết.

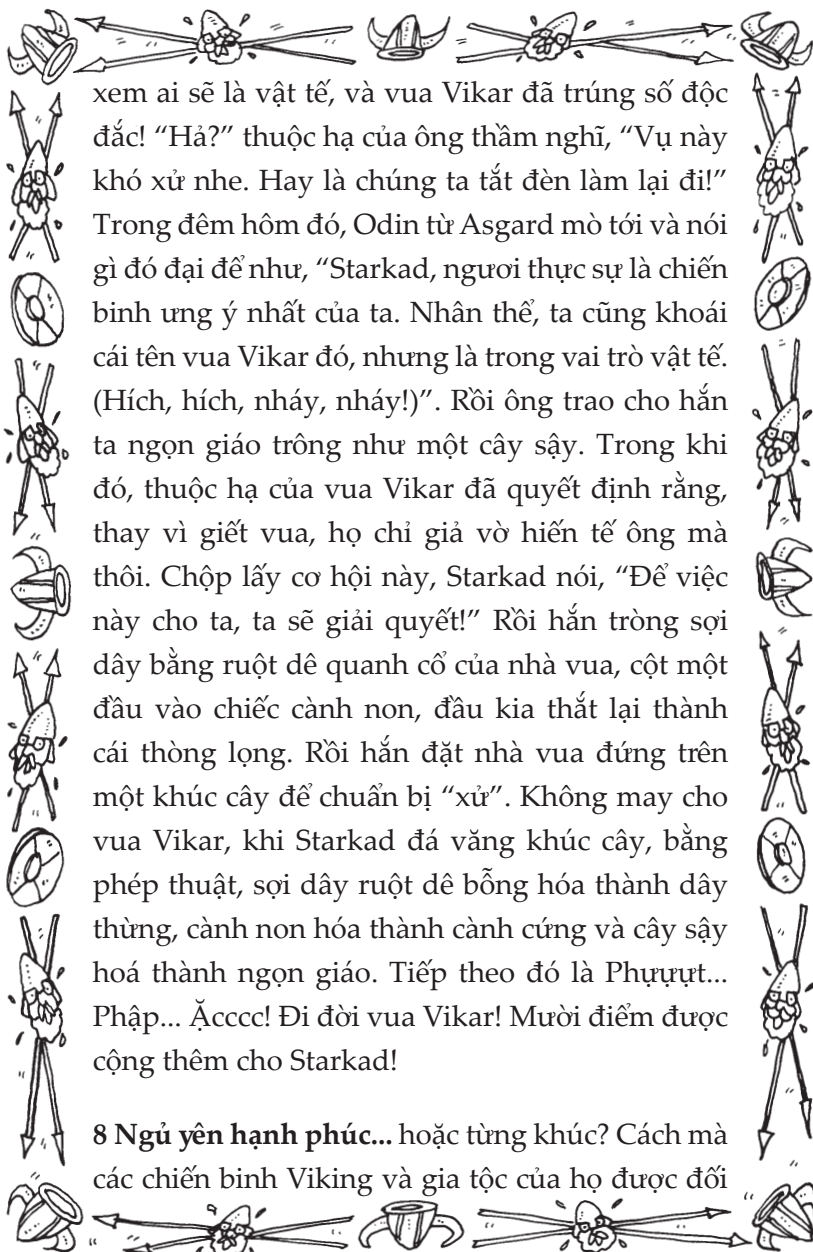
6 Xin lỗi, nhưng cần phải có thêm nhiều hiến tế hơn nữa... bao gồm cả chính bạn! Những người Viking hung bạo không hài lòng với việc giết kẻ thù, dâng hiến lên Odin. Họ còn giết cả người và thú thuộc về chính băng nhóm của mình. Cách thức ưa thích của họ khi làm việc đó là vừa treo cổ vừa đâm. Có lẽ cách này ít gây đau đớn hơn chăng? Có lẽ con đau này sẽ giúp lẫn át con đau

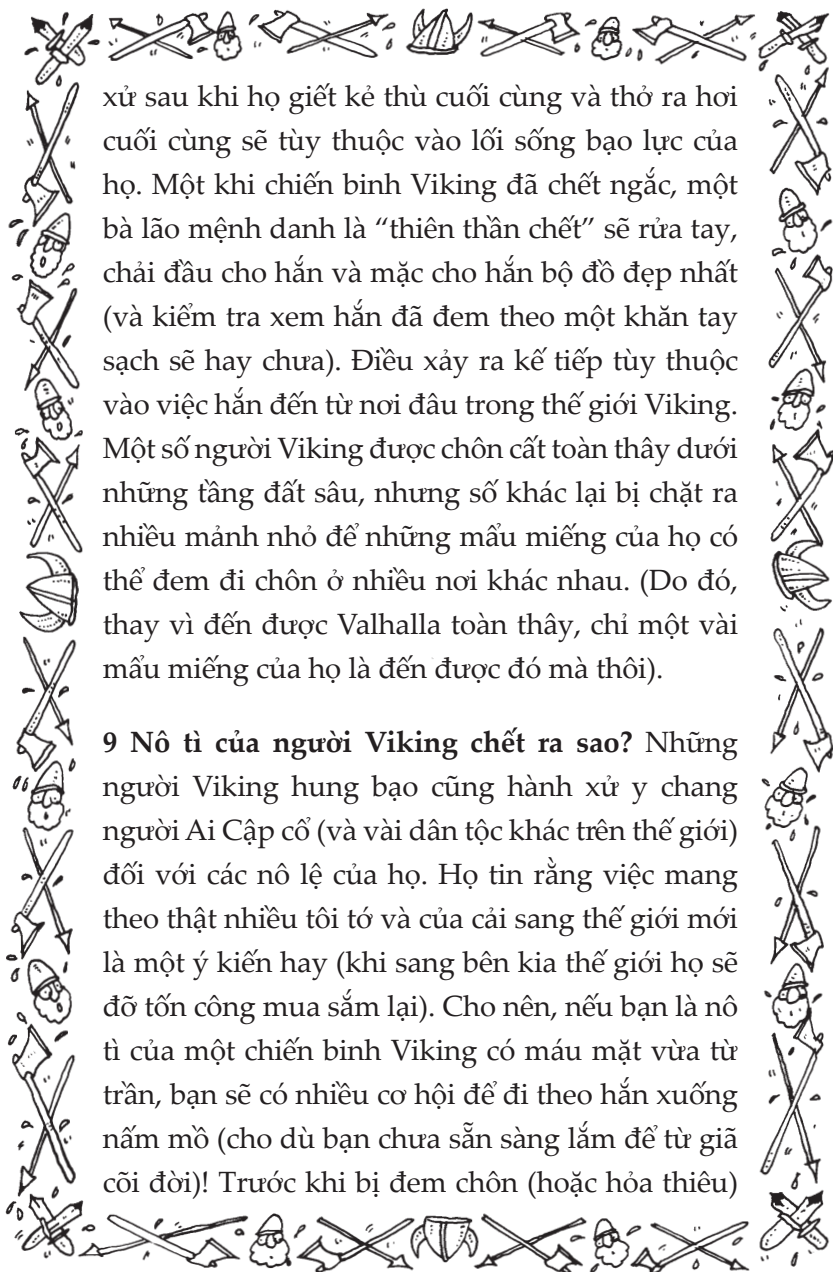
khác chẳng? Một ít người và động vật xấu số bị giết theo kiểu này đã bị chìm xuống những đầm lầy than bùn nằm rải rác ở nhiều nơi tại Thụy Điển và Đan Mạch. Than bùn đóng vai trò chất bảo quản, giúp các thi thể không thối rữa. Gần đây, nhiều xác nạn nhân được khai quật vẫn ít nhiều giữ nguyên hình dạng như lúc họ bị giết. Một trong những di hài nổi tiếng nhất là xác một người đàn ông tìm thấy trong một đầm lầy ở Tollund, Đan Mạch, với sợi dây được dùng để xiết cổ ông vẫn còn máng trên cổ. Khuôn mặt ông ta như muốn nói, “Tôi đã sẵn sàng để trở thành món quà dâng lên vị thần top! Xin chờ tôi thông báo cho đám bạn ở quán nhậu cái đã!”. (Và rõ ràng đã không ai chịu chờ ông).

7 Một cuộc tiễn đưa vương giả! Một số người Viking luôn bào chữa cho việc giết ai đó bằng lý do “để tôn vinh vị thần number one”... ngay cả khi kẻ bị giết là một người number one ở địa phương. Starkad, một trong những chiến binh Viking của vua Vikar, được nhiều người cho là “cực cung” của Odin. Một ngày nọ, đội thuyền của vua Vikar bị kẹt (một cách lãng xẹt) ở giữa biển. Phải hiến tế cho Odin thì ông mới cho gió để thuyền đi được tiếp. Mọi người cùng bắt thăm

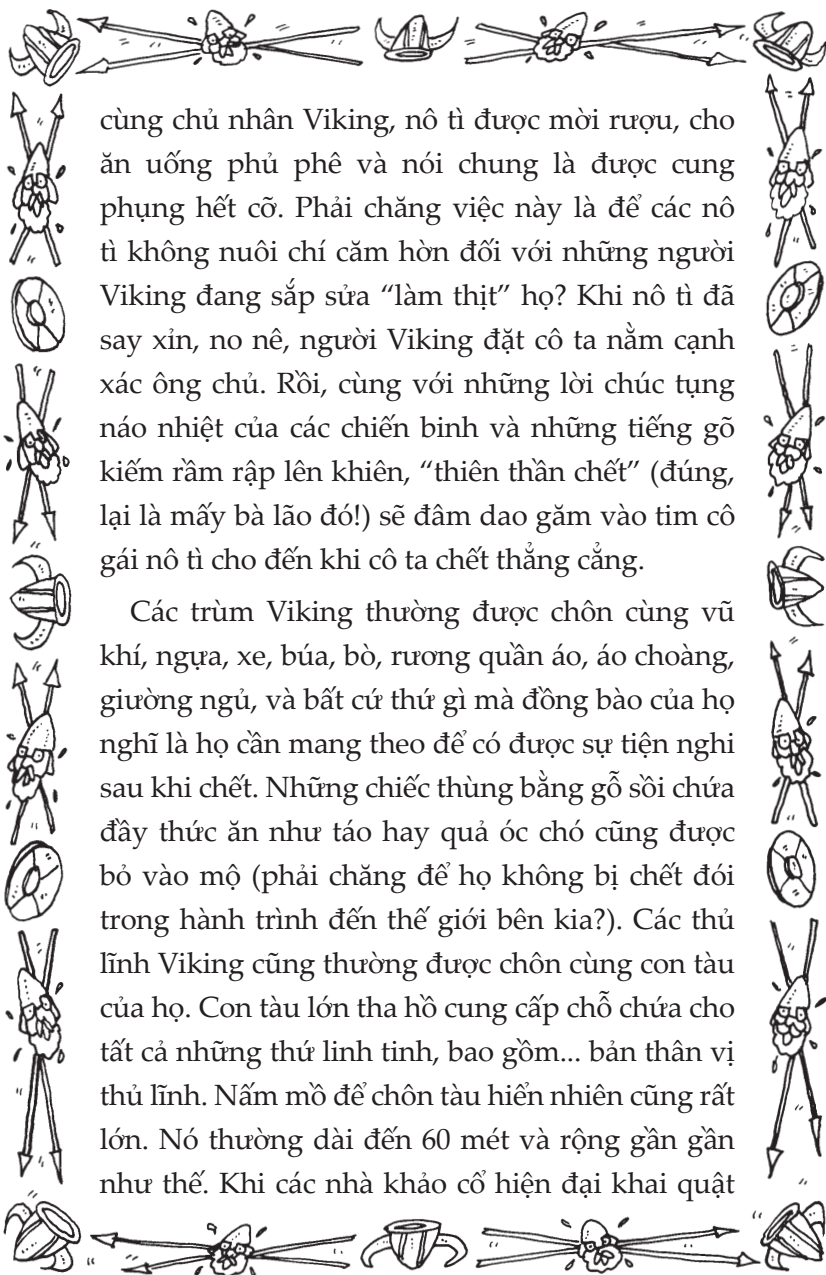
xem ai sẽ là vật tế, và vua Vikar đã trúng số độc đắc! “Hả?” thuộc hạ của ông thầm nghĩ, “Vụ này khó xử nhe. Hay là chúng ta tắt đèn làm lại đi!” Trong đêm hôm đó, Odin từ Asgard mò tới và nói gì đó đại để như, “Starkad, người thực sự là chiến binh ưng ý nhất của ta. Nhân thế, ta cũng khoái cái tên vua Vikar đó, nhưng là trong vai trò vật tế. (Hích, hích, nháy, nháy!)”. Rồi ông trao cho hắn ta ngọn giáo trông như một cây sậy. Trong khi đó, thuộc hạ của vua Vikar đã quyết định rằng, thay vì giết vua, họ chỉ giả vờ hiến tế ông mà thôi. Chộp lấy cơ hội này, Starkad nói, “Để việc này cho ta, ta sẽ giải quyết!” Rồi hắn tròng sợi dây bằng ruột dê quanh cổ của nhà vua, cột một đầu vào chiếc cành non, đầu kia thắt lại thành cái thòng lọng. Rồi hắn đặt nhà vua đứng trên một khúc cây để chuẩn bị “xử”. Không may cho vua Vikar, khi Starkad đá văng khúc cây, bằng phép thuật, sợi dây ruột dê bỗng hóa thành dây thừng, cành non hóa thành cành cứng và cây sậy hoá thành ngọn giáo. Tiếp theo đó là Phựựựt... Phập... Ặcccc! Đi đòi vua Vikar! Mười điểm được cộng thêm cho Starkad!

8 Ngủ yên hạnh phúc... hoặc từng khúc? Cách mà các chiến binh Viking và gia tộc của họ được đối

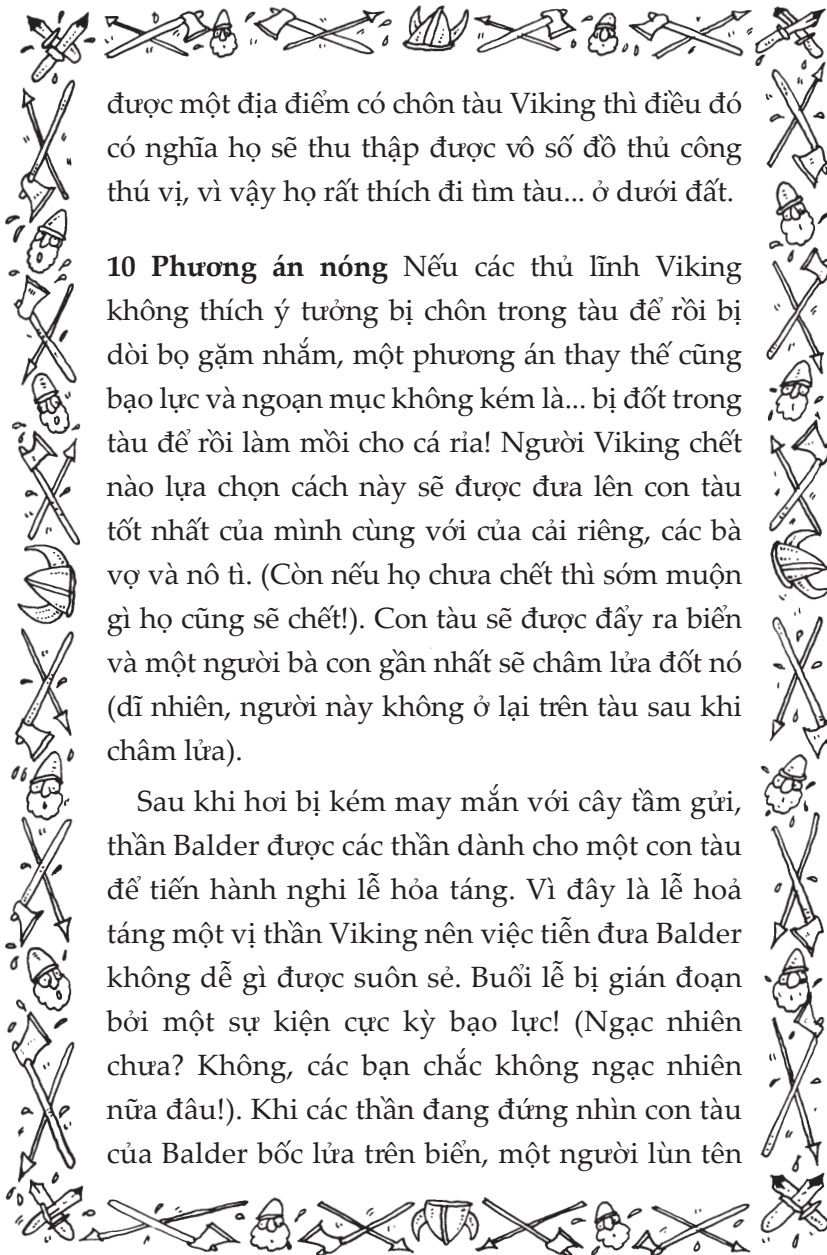
xử sau khi họ giết kẻ thù cuối cùng và thở ra hơi cuối cùng sẽ tùy thuộc vào lối sống bạo lực của họ. Một khi chiến binh Viking đã chết ngất, một bà lão mệnh danh là “thiên thần chết” sẽ rửa tay, chải đầu cho hắn và mặc cho hắn bộ đồ đẹp nhất (và kiểm tra xem hắn đã đem theo một khăn tay sạch sẽ hay chưa). Điều xảy ra kế tiếp tùy thuộc vào việc hắn đến từ nơi đâu trong thế giới Viking. Một số người Viking được chôn cất toàn thân dưới những tầng đất sâu, nhưng số khác lại bị chặt ra nhiều mảnh nhỏ để những mẫu miếng của họ có thể đem đi chôn ở nhiều nơi khác nhau. (Do đó, thay vì đến được Valhalla toàn thân, chỉ một vài mẫu miếng của họ là đến được đó mà thôi).

9 Nô tì của người Viking chết ra sao? Những người Viking hung bạo cũng hành xử y chang người Ai Cập cổ (và vài dân tộc khác trên thế giới) đối với các nô lệ của họ. Họ tin rằng việc mang theo thật nhiều tài sản và của cải sang thế giới mới là một ý kiến hay (khi sang bên kia thế giới họ sẽ đỡ tốn công mua sắm lại). Cho nên, nếu bạn là nô tì của một chiến binh Viking có máu mặt vừa từ trần, bạn sẽ có nhiều cơ hội để đi theo hắn xuống nấm mồ (cho dù bạn chưa sẵn sàng lắm để từ giả cõi đời)! Trước khi bị đem chôn (hoặc hỏa thiêu)

cùng chủ nhân Viking, nô tì được mời rượu, cho ăn uống phủ phê và nói chung là được cung phụng hết cỡ. Phải chăng việc này là để các nô tì không nuôi chí căm hờn đối với những người Viking đang sắp sửa “làm thịt” họ? Khi nô tì đã say xin, no nê, người Viking đặt cô ta nằm cạnh xác ông chủ. Rồi, cùng với những lời chúc tụng náo nhiệt của các chiến binh và những tiếng gõ kiếm rầm rập lên khiên, “thiên thần chết” (đúng, lại là mấy bà lão đó!) sẽ đâm dao găm vào tim cô gái nô tì cho đến khi cô ta chết thẳng cẳng.

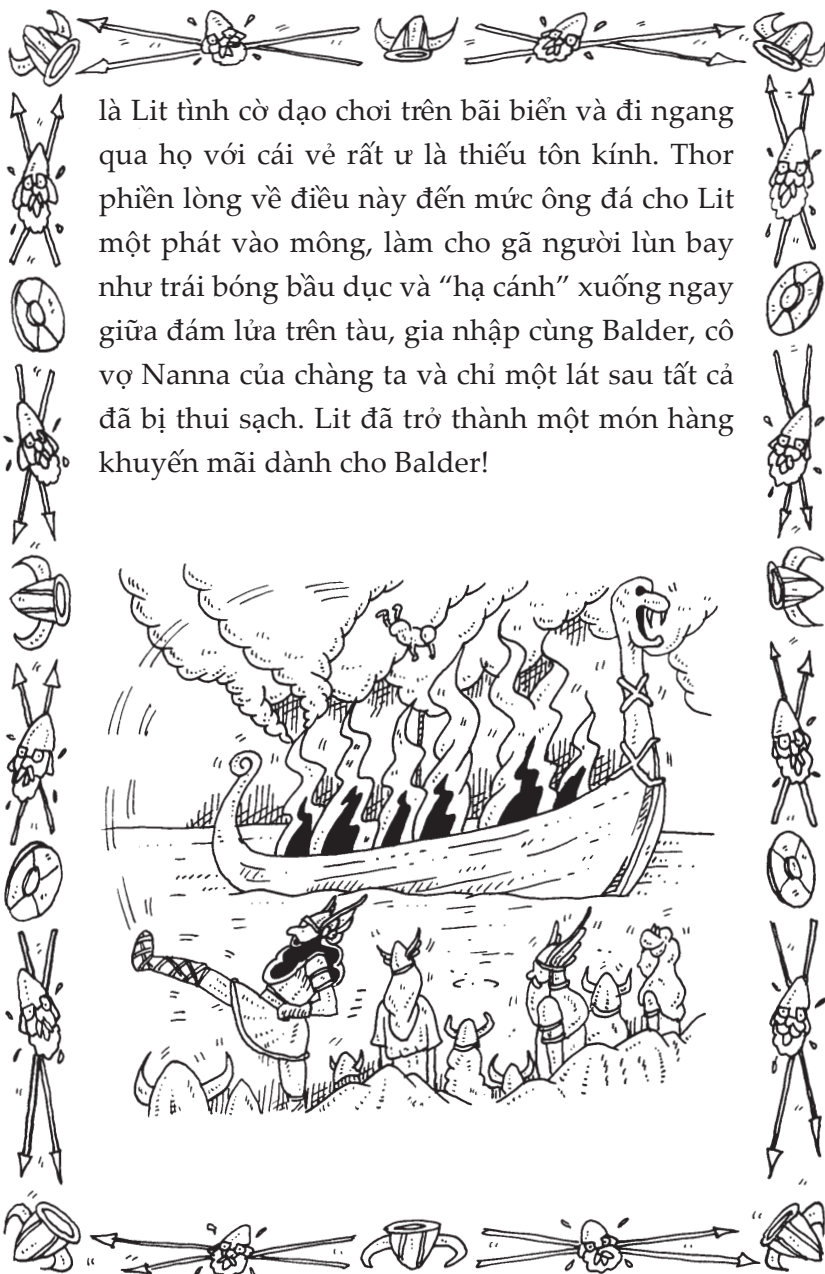
Các trùm Viking thường được chôn cùng vũ khí, ngựa, xe, búa, bò, rương quần áo, áo choàng, giường ngủ, và bất cứ thứ gì mà đồng bào của họ nghĩ là họ cần mang theo để có được sự tiện nghi sau khi chết. Những chiếc thùng bằng gỗ sồi chứa đầy thức ăn như táo hay quả óc chó cũng được bỏ vào mộ (phải chăng để họ không bị chết đói trong hành trình đến thế giới bên kia?). Các thủ lĩnh Viking cũng thường được chôn cùng con tàu của họ. Con tàu lớn tha hồ cung cấp chỗ chứa cho tất cả những thứ linh tinh, bao gồm... bản thân vị thủ lĩnh. Nấm mồ để chôn tàu hiển nhiên cũng rất lớn. Nó thường dài đến 60 mét và rộng gần gần như thế. Khi các nhà khảo cổ hiện đại khai quật

được một địa điểm có chôn tàu Viking thì điều đó có nghĩa họ sẽ thu thập được vô số đồ thủ công thú vị, vì vậy họ rất thích đi tìm tàu... ở dưới đất.

10 Phương án nóng Nếu các thủ lĩnh Viking không thích ý tưởng bị chôn trong tàu để rồi bị dòi bọ gặm nhấm, một phương án thay thế cũng bạo lực và ngoạn mục không kém là... bị đốt trong tàu để rồi làm mồi cho cá ría! Người Viking chết nào lựa chọn cách này sẽ được đưa lên con tàu tốt nhất của mình cùng với của cải riêng, các bà vợ và nô tì. (Còn nếu họ chưa chết thì sớm muộn gì họ cũng sẽ chết!). Con tàu sẽ được đẩy ra biển và một người bà con gần nhất sẽ châm lửa đốt nó (dĩ nhiên, người này không ở lại trên tàu sau khi châm lửa).

Sau khi hơi bị kém may mắn với cây tầm gửi, thần Balder được các thần dành cho một con tàu để tiến hành nghi lễ hỏa táng. Vì đây là lễ hỏa táng một vị thần Viking nên việc tiễn đưa Balder không dễ gì được suôn sẻ. Buổi lễ bị gián đoạn bởi một sự kiện cực kỳ bạo lực! (Ngạc nhiên chưa? Không, các bạn chắc không ngạc nhiên nữa đâu!). Khi các thần đang đứng nhìn con tàu của Balder bốc lửa trên biển, một người lùn tên

là Lit tình cờ dạo chơi trên bãi biển và đi ngang qua họ với cái vẻ rất ư là thiếu tôn kính. Thor phiền lòng về điều này đến mức ông đã cho Lit một phát vào mông, làm cho gã người lùn bay như trái bóng bầu dục và “hạ cánh” xuống ngay giữa đám lửa trên tàu, gia nhập cùng Balder, cô vợ Nanna của chàng ta và chỉ một lát sau tất cả đã bị thiêu sạch. Lit đã trở thành một món hàng khuyến mãi dành cho Balder!

LỜI KẾT

Có thể bạn thấy điều này là khó tin, nhưng hết năm này qua năm khác, thập niên này qua thập niên khác, thế kỷ này qua thế kỷ khác, những người Viking hiếu chiến, thích bạo lực đã mất dần sự hào hứng đối với các người hùng bậm trợn kiểu như Thor hay Odin. Đến cuối thế kỷ thứ mười, một tuyến huyền thoại và nhân vật mới đã xuất hiện để thay thế. Thay vì được kể bởi những thi sĩ lang thang, những câu chuyện mới được thuật lại bởi những người kể chuyện mới mà ta thường gọi là các nhà truyền giáo. Và nhân vật mới mà họ khai thác chính là Chúa Jesus. Thay cho những câu chuyện sồn tóc gáy của các “siêu người hùng nắm đấm” chuyên giải quyết vấn đề theo kiểu “ra tay trước, hỏi han sau”, những “ngụ ngôn đời mới” tỏ ra êm dịu và có lý lẽ hơn, với cách tiếp cận “Hãy tốt với nhau hơn một chút”. Cách tiếp cận này nhìn chung được ưa chuộng hơn hẳn so với cái phong cách “Săn lùng chúng... Dập chúng... Quên chúng đi!” đã từng một thời rất phổ biến. Những câu chuyện mới và tôn giáo đi cùng với nó có một khía cạnh rất cấp tiến, đó là ý tưởng chỉ có duy nhất một vị Chúa thay vì hàng lô lốc những ông thần rồi hoi.

Vì một lý do nào đó (phải chăng vì nhận ra tính phù phiếm của việc tối ngày thù hận và choảng nhau?), “người Na Uy mới” đã từ bỏ những vị thần xưa của mình cùng thái độ hiếu chiến của họ. Đến cuối thế kỷ mười một, họ bận rộn xây cất những ngôi nhà thờ gỗ mới cứng và hướng tới một tương lai mới, nơi chỉ có những công việc hòa bình như làm nông, đánh cá... Tuy vậy, thói quen cũ vẫn khó dứt. Dù hàng ngàn năm đã

trôi qua, bạn vẫn thấy những chiến binh Viking (mà nay ta gọi là “Thiên thần của Địa Ngục”) trên các nẻo đường Bắc Âu. Họ cưỡi những chiếc xe gắn máy phân khối lớn tạt qua các cửa hàng sách để tìm mua những tập truyện mới nhất về các chiến công của Thor và Odin... với nhận thức rằng các huyền thoại Viking bao giờ cũng rất là giật gân.

MỤC LỤC

Lời dẫn	7
Huyền thoại 1: Sự tạo thế	10
Những dữ liệu kỳ thú 1: Cắm nang vào thế giới các huyền thoại Viking	18
Huyền thoại 2: Thành Asgard được xây cất như thế nào?	25
Những dữ liệu kỳ thú 2: Phòng tranh các vị thần	37
Huyền thoại 3: Món rượu thi ca	46
Những dữ liệu kỳ thú 3: Odin	59
Huyền thoại 4: Siêu búa của Thor bị thất lạc	65
Những dữ liệu kỳ thú 4: Thor	78
Huyền thoại 5: Hàng thần cho thần chơi hàng	85
Những dữ liệu kỳ thú 5: Những chàng lùn	96

Huyền thoại 6: Trận đại chiến của Thor! 103

Những dữ liệu kỳ thú 6:

Mọi điều bạn khát khao muốn biết (nhưng không dám hỏi)
về Valhalla và Valkyry 113

Huyền thoại 7: Kẻ trộm táo của Idun 120

Những dữ liệu kỳ thú 7: Cẩn thận, có kẻ xấu!

Muội tên khổng lồ và quái vật bạn cần tránh 135

Huyền thoại 8: Làm sao cột con Fenrir? 141

Những dữ liệu kỳ thú 8:

Các sinh vật lớn nhỏ của Na Uy 153

Huyền thoại 9: Cái chết của Balder 165

Những dữ liệu kỳ thú 9: Hồ sơ Loki 175

Huyền thoại 10: Ngày tận thế 184

Những dữ liệu kỳ thú 10:

Những người Viking hung bạo 201

Lời kết 214

10 HUYỀN THOẠI TVIKING HAY NHẤT MỌI THỜI ĐẠI

Michael Cox

Nguyễn Tuấn Việt dịch

Chịu trách nhiệm xuất bản: NGUYỄN MINH NHỰT

Chịu trách nhiệm nội dung: NGUYỄN THẾ TRUẬT

Biên tập: THU NHI

Bìa: HỮU NGÂN

Sửa bản in: NHẬT VI

Trình bày: VẠN HẠNH

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

161B Lý Chính Thắng - Quận 3 - Thành phố Hồ Chí Minh

ĐT: 39316289 - 39316211 - 38465595 - 38465596 - 39350973

Fax: 84.8.8437450 - E-mail: nxbtre@hcm.vnn.vn

Website: <http://www.nxbtre.com.vn>

CHI NHÁNH NHÀ XUẤT BẢN TRẺ TẠI HÀ NỘI

Số 21, dãy A11, khu Đầm Trấu, p. Bạch Đằng, q. Hai Bà Trưng, Hà Nội

ĐT: (04)37734544 - Fax: (04)35123395

E-mail: chinhanh@nxbtre.com.vn

Công ty TNHH Sách điện tử Trẻ (YBOOK)

161B Lý Chính Thắng, P.7, Q.3, Tp. HCM

ĐT: 08 35261001 - Fax: 08 38437450

Email: info@ybook.vn

Website: www.ybook.vn